

Rechtskundig Weekblad

10e Jaargang

1946 - 1947

Rechtskundig Weekblad

Hoofdredacteur : Mr René Victor

Justitiestraat, 21, Antwerpen

Inhoudstafel

van de

10e jaargang

1946-47

BIJDRAGEN

Boelens Ch. — Eenige hedendaagsche vraagstukken van Internationaal Recht (Conferentie der International Law Association, Cambridge 1946)	81	Dekkers R. — Over de verhouding van bezit tot eigendom	145
Boon A. — Rede uitgesproken op de Openingsvergadering van het Vlaamsch Pleitgenootschap bij de Balie te Brussel op Zaterdag 18 Januari 1947	661	Delva W. — Het verbreken van de verlovings	897
Byvoet. — De plechtige uitreiking van den H. Carton de Wiart-Prijs. — Rede uitgesproken door den Heer Voorzitter	459	De Schrijver P. — Zeerecht in oorlogstijd	209
Caeymaex L. — Vlaamsche Rechtsterminologie in krijgsgerechtszaken	886	Erkens R. — Nieuwe voorschriften inzake verkeerspolitie	385
Caeymaex L. — In welke mate zijn werken of leveringen ten voordeele van den vijand, uitgevoerd door private personen, als gevolg van de tussenkomst van Belgische Openbare Besturen, strafrechtelijk verrechtvaardigd of verschoonbaar?	1121	Fayat H. — De nieuwe vormen van de internationale organisatie. (Rede uitgesproken op de Openingsvergadering van het Vlaamsch Pleitgenootschap bij de Balie te Brussel op Zaterdag 18 Januari 1947)	641
Calewaert W. — Het fictief huwelijk	929	Gotzen M. — Het bewind van de vader over de persoonlijke goederen zijner minderjarige kinderen (art. 289 B.W.B.)	711
Castelein J. — Plechtige rouwhulde aan de nagedachtenis van de Substituten Dirk Sevens en Robert Bibauw. — Rede uitgesproken door den Heer Voorzitter	665	Gotzen M. — De invloed van overmacht ten aanzien van de berekening van laad- en lostijd, ligdagen en overligdagen in zake rivierbevrachting	801
Collin F. — Naar het einde van de Scholensstrijd in het strafrecht	1089	Gotzen M. — Het vraagstuk der overmacht tijdens de ligdagen in zake rivierbevrachting	973
De Cuyper G. — Nota betreffende een arrest van het Hof van Beroep te Gent, 3e Correctionele Kamer, van 26 Oktober 1939 (Voorzitter: M. R. De Clercq, Raadsheeren M.M. De Poortere en De Clippele)	375	Gunzburg N. — De internationale misdaad	113
De Grooth G. — Onrechtmatige daad en misbruik van recht in de Nederlandse doctrine en Rechtspraak. (Voordracht gehouden voor de Vlaamsche Conferentie der Balie van Antwerpen op 21 Maart 1947) I en II	1313 en 1345	Jacobs R. — Misbruik van recht	449
		Janssens P. J. — Nederlandsche Rechts-terminologie en « telastlegging »	956
		Maes L. Th. — De doodstraffen in het Oud-Nederlandse Stadsrecht	833
		Mallien E. — Beschouwingen betreffende een wetsvoorstel houdende hervorming van het statuut van de Naamlooze Vennootschap. I en II	961 en 993
		Mertens J. — De grondwettelijke verantwoordelijkheid voor het ontslag en de benoeming van ministers	177
		Mertens J. — Granvelle of de Richelieu der Nederlanden. (Rede uitgesproken op de plechtige Openingszitting	

der Vlaamsche Conferentie der Balie van Antwerpen op 9 November 1946)	305	Openingszitting van het Hof van Beroep te Brussel)	33
Mertens J. — Het juridisch begrip van « Rechtmatig belang » in zake geschillen van Bestuur. I en II 737 en	769	Van Geyt G. — Het vraagstuk van de specialisatie van den strafrechter	417
Redactie. — Bij den nieuwen jaargang	1	Van Lathem M. — Het afbetalingscontract en het eigendomsvoorbehoud	1025
Rodenbach A. — Twee gevallen van erf-dienstbaarheid van doorgang door verjaring gevestigd of aangewezen	735	Van Lennep R. — Het scheidsgerecht in het Spaansch Recht	233
Rommel J. — De rechtspersoon en de repressie	241	Van Lennep R. — Het scheidsgerecht in het Engelsch Recht	474
Smeesters C. — De invloed van overmacht op het verschuldigd zijn van liggeld in zake rivierbevrachting	865	Van Lennep R. — Ontwerp van internationale regeling van het scheids-gerecht	481
Smeesters C. — Het vraagstuk van de overmacht tijdens de ligdagen in zake rivierbevrachting	1063	Verstraete M. — Belgisch onderdaan-schap en Belgisch burgerschap	1281
Speyer P. — Neurenberg en het Recht	513	Victor R. — Overzicht van de Vlaam-sche Rechtsliteratuur sedert 10 Mei 1940	5
Speyer P. — Rondom het wetsontwerp in zake belastingen. De afschrijving van het fiscaal recht. I en II 1153 en	1185	Victor R. — De Raad van State	577
Steyaert J. — De nieuwe wet op het ge-rechtelijk akkoord	1057	Von Schmid J. J. — De academische opleiding van den jurist in Neder-land en in België	273
Thelen W. — Iets over getuigenissen	673	Von Schmid J. J. — Het recht van ver-zet in den loop der eeuwen. (Voor-dracht gehouden op 30 Mei 1947 voor de Vlaamsche Conferentie der Balie van Antwerpen)	1217
Tricot L. — De averij-grosse in het ver-leden	609	Vroonen Eug. — De scheidsrechterlijke bedingen in het vergelijkend en het internationaal recht	545
Van Cauwelaert Edg. — De pachtover-eenkomst in de wetgeving sedert Mei 1940	353	X. — Waarneming over de oplevering der werken	406
Van Dievoet E. — Een veilige gids	3	X. — Huldiging Mr René Victor	705
Van Durme N. — Enkele beschouwin-gen over den dienst van het seques-ter. (Openingsrede uitgesproken op 16 September 1946 bij de plechtige		X. — De la Confection vicieuse des lois	990
		X. — Het proces Romsée en het recht van verdediging	1249

BIBLIOGRAPHIE

- BRAAS, le chevalier. — Précis de procédure civile. — 3ème édition, Brussel, Etablissements Emile Bruylant, S. A., 1945, II Tomes, 870 p. 766
- CREMERS Mr. Dr. M. P. J. A. — Beschouwingen over Merkenrecht. — Utrecht en Nijmegen, N.V. Dekker & Van de Vegt, 1946. 1244
- DE BOCK Gerda. — Incivisme en represie. — Een onderzoek in de vrouwenafdeeling van het interneringscentrum te Gent. — Uitgegeven door de Vlaamsche Rechtskundige Bibliotheek. — De Sikkel, Antwerpen, 1946. 476
- DE HARVEN Pierre. — Liberté et Sécurité contractuelles. Office de Publicité, Bruxelles, 1946. 1370
- DEITZ René. — Manuel de Droit Fluvial, à l'usage des industriels du transport par eaux intérieures, des affréteurs et des bateliers. — Préface de Me Constant Smeesters. — Maison Ferd. Larcier, Bruxelles, 1946. 478
- DE PAGE Henri met medewerking van DEKKERS René. — Traité Elémentaire de Droit Civil Belge, T. IX. — Les Successions. — Etablissements Emile Bruylant, Brussel, 1946. — Prof. Nico Gunzburg. 291
- DESOLRE G. — Précis de Législation sociale. — Ouvrage édité par la Société Royale Chambre Belge des Comptables, Bruxelles, 1946. 442
- DIEPENHORST Prof. Mr. J. A. en WIARDA J. — Het Vraagstuk van de Doodstraf. (Psychiatrisch-juridisch Gezelschap. — Verslag van de bijeenkomst op 2 Maart 1946 te Amsterdam). Amsterdam, N. V. Uitgevers- en drukkersmaatschappij van F. van Rossem, 1946. 1306
- DORHOUT-MEES Mr. T. J. — Schadeverzekeringsrecht. Zwolle, N. V. Uitgeversmaatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, 1947. (Publiek- en Privaatrecht 7). 958
- DUVAL Jacques E. — Des notions de contrainte morale et d'état de nécessité appliquées aux crimes et délits contre la sûreté de l'état. — Bruxelles, Etabliss. E. Bruylant, 1945. 991
- FEHR Hans. — Die Tragik im Recht. — Zurich, Schulthes en Co, A. G., 1945. 888
- FISCHER Mr. H.F.D. — Oude en nieuwe opvattingen omtrent de studie van het oud-vaderlandsche recht. — Rede uitgesproken bij de aanvaarding van het ambt van hoogleeraar aan de Rijksuniversiteit te Leiden, op Vrijdag 28 Juni 1946. — Universitaire Pers, Leiden, 1946. — René Victor. 410
- FRANSEN Gérard. — Le Dol dans la conclusion des actes juridiques. Evolution des doctrines et système du code canonique. Gembloers, J. Duculot, 1946. (Universitas Catholica Lovaniensis. Dissertationes ad gradum magistri in Facultate Theologica Juris Canonici consequendum conscriptae. — Series II, tomus 37). 1053
- HELMICH W. B. — De Theorie van het Rechtsmisbruik in het Romeinsche, Fransche en Nederlandsche Recht. — Raymond Jacobs. 204
- IMMINK, Mr. P. W. A. — Recht en Historie. Rede uitgesproken bij de aanvaarding van het ambt van buitengewoon hoogleeraar aan de Rijksuniversiteit te Groningen op 26 October 1946. — Groningen-Batavia, J. B. Wolters' Uitgevers-Mij N.V., 1946. 767
- OKMA N. — Werkelijkheid en Beginsel in het Vereenigingsrecht. (Onderneming en rechtsvorm). Rede uitgesproken bij de aanvaarding van het ambt van hoogleeraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, op Vrijdag, 18 October 1946. — Wage-

ningen, N. V. Gebr. Zomer en Keuning's Uitgeversmaatschappij, 1946.	1023	onder toezicht van Prof. Dr. J. Van Houtte. Brussel, A. Manteau, 1946.	175
PASQUIER Alex. — Edmond Picard. — Bruxelles, Office de Publicité, 1945. (Collection nationale, 5ème série, n° 59).	1212	WETBOEK VAN STRAFVORDERING. — Officieele tekst. — Uitgegeven onder toezicht van Prof. J. Van Houtte. Brussel, A. Manteau, 1946.	175
PIRET René. — L'Evolution de la législation belge sur les sociétés anonymes. — Tournai-Paris, Casterman, 1946. (Collection Lovanium).	1116	GEMEENTEWET MET AANVULLENDE WETTEN. — Officieele tekst. — Uitgegeven onder toezicht van Prof. Dr. J. Van Houtte en Dr. C. Ketelaer. Brussel, A. Manteau, 1946.	175
POULLET le Vicomte. — Manuel de droit international privé belge. Troisième édition. Brussel-Gent, Librairie judiciaire Polydore Pée, 1947.	1148	VAN LENNEP R. — De Motiveering van de uitspraken der burgerlijke, strafrechterlijke, bestuurlijke en disciplinaire rechtsmachten en in zake wetgeving en landsbestuur. — Tweede vermeerderde uitgave met een voorrede door Jules Simon. — Uitgegeven door de Vlaamsche Rechtskundige Bibliotheek. — De Sikkell, Antwerpen, 1946.	478
SCHEURER Paul. — Le contrat de garage et les obligations qui en dérivent. Préface de René Piret. Bruxelles, Jaric, 1945.	991	VAN LENNEP R. — Handeling voor het Scheidsgerecht naar Fransch-Belgisch recht. Met een practische regeling in overeenstemming met het Belgisch, Fransch en Nederlandsch recht. (Vlaamsche Rechtskundige Bibliotheek uitgegeven door het Rechtskundig Weekblad onder leiding van Mr. René Victor.) Antwerpen, De Sikkell, 1946	830
TABINGH SUERMONDT Mr. J. W. — Beknopte Beschrijving van het Engelsch Civiel Recht. — Zwolle, N. V. Uitgeversmaatschappij Tjeenk Willink, 1945.	888	VAN LENNEP R. — Ontwerp van internationale regeling van het scheidsgerecht binnen het kader der Franse, Belgische en Nederlandse wetgevingen. Studie van vergelijkend recht met practische commentaar, Leuven, N. V. Vlaamsche Drukkerij, 1946.	1148
TSCHOFFEN André. — Les Sociétés de personnes à responsabilité limitée. — Bruxelles, Etablisssem. E. Bruylant, 1946.	798	REVUE CRITIQUE DE JURISPRUDENCE BELGE	1339
VAN APELDOORN L. J. — LANGE-MEYER G. E. — Inleiding tot de studie van het Nederlandsch Recht. Zesde druk. — Zwolle, N. V. Uitgeversmaatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, 1946.	797	VAN OVEN Mr. J. C. — Leerboek van Romeinsch Privaatrecht. — Tweede druk. Leiden, E. J. Brill, 1946.	921
VAN BRAKEL Prof. Mr. Dr. D. — Grondslagen en beginselen van Nederlandsch Internationaal Privaatrecht. — Zwolle, N. V. Uitgeversmij W. E. J. Tjeenk Willink. 1946.	638	VAN RIJN Jean. — Le réforme du contrôle des sociétés commerciales et l'expérience anglaise. — Bruxelles	
VAN DER HEYDEN E. J. J. — Handboek voor de Naamlooze Vennootschap naar Nederlandsch Recht bewerkt door Mr. W. C. L. Van der Grinten. — N. V. Uitgeversmaatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, Zwolle, 1946.	571		
BOSCHWETBOEK. — Wet van 19 December 1854 en aanvullende wetten. — Officieele tekst. — Uitgegeven			

Office de Publicité, 1945. (Actualités sociales, nouvelle série.)	1116	YANS Maurice. — L'équité et le droit liégeois du Moyen Age. Etude historique des successions. Préface de Maurice Wille. (Les institutions privées liégeoises.) Liège, Librairie L. Gothier, 1946.	700
VAN ROYE Roger. — Manuel de la Partie Civile. — Refonte et mise à jour du Vade Mecum de la partie civile de J. Van Zele. — Bruxelles-Gand, Librairie Judiciaire Polydore Pée, 1945.	1181	ZEYLEMAKER Prof. Mr. Jb. Jzn. — Verleden, Heden en Toekomst van de Naamlooze Vennootschap. — Zwolle, N. V. Uitgeversmaatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, 1947.	1085
R. A. V. VAN HAARSOLTE. — De Staat als Zuivere Vorm des Menschen. — Zwolle, Uitgeverij W. E. J. Tjeenk Willink, 1946.	106		

TIJDSCHRIFTEN

Advocatenblad	176 304 544 832 959 1152 1280 1312	Recueil général de l'enregistrement et du Notariat	176 240 608 704 864
Journal des Tribunaux	176 208 240 352 384 416 480 512 608 640 704 768 800 832 864 896 959 1024 1088 1252 1216 1344 1376	Répertoire fiscal	304 704
Nederlandsch Juristenblad	176 208 240 304 352 384 416 448 480 512 576 608 640 704 768 800 832 864 896 959 992 1024 1056 1088 1152 1216 1280 1312 1344	Revue du droit pénal et de criminologie	416 608
Rechtskundig Tijdschrift	352	Tijdschrift van de vrederechters	208 704 1056
Rechtspraak omtrent werk en dienstverhuring	208 480	Tijdschrift voor bestuurswetenschappen	240
Recueil de jurisprudence du droit administratif	608	Tijdschrift voor notarissen	544 959 1056
		Weekblad voor privaat recht, notaris-ambt en registratie	176 240 272 384 416 448 480 544 576 704 768 800 832 864 896 959 992 1024 1056 1088 1152 1216 1280 1312 1344 1376

WETGEVING

<i>Besluitwet</i> van 28 Augustus 1946 houdende instelling van een voorloopig regime betreffende den vervaldag der landpachten.	32	de repressie. Passage uit het verslag van volksvertegenwoordiger Lambotte, uitgebracht in de Kamercommissie.	333
<i>Besluitwet</i> van 7 September 1946, houdende wijziging van art. 1, 2° der besluitwet van 6 Mei 1944 op het verval van nationaliteit, het verlies en de opschorsing van zekere rechten wegens in tijd van oorlog tegen de uitwendige veiligheid van den Staat bedreven misdrijf.	77	<i>Besluitwet</i> van 8 November 1946 tot instelling in sommige gevallen, van een voorafgaand onderzoek naar de verkiesbaarheid der kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen.	379
<i>Besluit van den Regent</i> , van 27 Augustus 1946, betreffende de uitlevering wegens misdrijven, voorzien bij artikel 6 van de wet van 1 Oktober 1833 - 22 Maart 1856, op de uitleveringen, dat aangevuld werd bij de wet van 8 Juli 1946.	19	<i>Verkeerspolitie</i> . — Wijziging aan het algemeen reglement 18 October 1946.	411
<i>Besluit</i> van 2 October ter aanvulling van deze van 28 Augustus 1946 houdende instelling van een voorloopig regime betreffende den vervaldag der landpachten.	145	Voorloopig Régime inzake het verstrijken van bepaalde huurovereenkomsten. — Verslag aan den Regent.	444
<i>Samengestelde Wetten</i> van 25 September 1946, op het rechtelijk akkoord.	163	<i>Besluitwet</i> van 5 December 1946 tot instelling van een voorloopige régime in zake het verstrijken van bepaalde huishuurovereenkomsten.	445
<i>Besluitwet</i> van 7 October 1946, betreffende de bestraffing van valsheid en van zekere andere misdrijven inzake ravitailleeringszegels en andere ravitailleeringstitels.	236	<i>Wetsontwerp</i> tot wijziging van artikel 9 der wet van 31 Mei 1888, waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordeeling in het strafstelsel worden ingevoerd. Verslag namens de Commissie voor de Justitie (1) uitgebracht door den heer Carton de Wiart.	479
<i>Besluitwet</i> van 14 October 1946, houdende intrekking van de besluitwet van 31 Januari 1945, waarbij een algemeene telling der voertuigen wordt verordend.	236	<i>Besluitwet</i> van 23 October 1946, houdende tijdelijke wijziging van de wet van 30 December 1929 op de vergoeding der schade, voortvloeiende uit ongevallen, overkomen aan zeelieden. Verslag aan den Regent.	498
<i>Het vraagstuk van de Huishuur</i> . Passage uit het verslag uitgebracht door den Heer Lambotte namens de Commissie van Justitie betreffende de begroting van dit Departement.	271	<i>Besluit</i> van den Regent, van 24 December 1946, luidens hetwelk de bevoegdheid, voorzien bij artikel 4, 5°, van de besluitwet van 11 October 1916; betreffende den staat van oorlog en den staat van beleg, ophouden aan den Minister van Landsverdediging verleend te zijn.	575
<i>Wet</i> van 7 November 1946 tot wijziging van artikel 9 van de besluitwet van 26 Mei 1944, betreffende de bevoegdheid en de rechtspleging in zake misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van den Staat.	202	<i>Wet</i> van 23 December 1946, houdende instelling van een Raad van State.	597
Het vraagstuk van het incivisme en van		<i>Besluitwet</i> van 28 December 1946, tot verlenging van sommige tijdsbestekken, vastgesteld bij de besluitwet van 8 Mei 1944, betreffende de openbare ambten.	640

<i>Wetsvoorstel</i> op de instelling van een verhaal tegen de vervallenverklaring voorzien bij artikel 1, paragrafen 1 en 2, van de besluitwet nr 1055 van 19 September 1945, betreffende de epuratie in zake burgertrouw (Staatsblad van 7 Januari 1947).	701	oorlogstijd gepleegde misdaden of wanbedrijven.	1147
<i>Besluitwet</i> van 19 Februari 1947 waarbij sommige vorderingen en tenuitvoerleggingen in zake huurovereenkomsten tijdelijk worden geschorst.	831	<i>Wet</i> van 12 Mei 1947 waarbij sommige tenuitvoerleggingen in zake huurovereenkomsten tijdelijk worden geschorst.	1147
<i>Besluitwet</i> van 19 Februari 1947, waarbij sommige vorderingen en tenuitvoerleggingen in zake huurovereenkomsten tijdelijk worden geschorst.		<i>Wet</i> van 7 Mei 1947 houdende machtiging voor de vrouwen tot uitoefening van het ambt van advocaat bij het Hof van Verbreking.	1180
<i>Wetsontwerp</i> tot wijziging en aanvulling van de Besluitwet van 12 Maart 1945, waarbij uitzonderingsbepalingen van tijdelijken aard in zake huis-huur werden voorzien.	889	<i>Wet</i> van 7 Mei 1947 tot aanvulling van hoofdstuk VI, titel III, boek II, van het Strafwetboek, met het oog op de bescherming van de militaire graden.	1211
<i>Verslag</i> uit naam van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 123ter van het strafwetboek.	922	<i>Wet</i> van 30 Mei 1947, houdende opheffing van sommige bestendige krijgsraden.	1211
<i>Wet</i> van 17 April 1947 houdende instelling van een wettelijk vermoeden ten bate van zekere personen slachtoffers van zedelijken dwang.	1022	<i>Wet</i> van 30 Mei 1947, tot verklaring van artikel 1 van de wet van 12 Mei 1947, waarbij sommige tenuitvoerleggingen in zake huurovereenkomsten tijdelijk worden geschorst.	1212
<i>Wet</i> van 30 April 1947 tot wijziging van de besluitwet van 5 Augustus 1943 waarbij aan de Belgische rechtsmachten uitzonderlijke bevoegdheid wordt toegekend in zake zekere buiten het nationaal grondgebied in		<i>Wet</i> van 17 Mei 1947, er toe strekkende de gemeenten in sommige gevallen te ontslaan van de aansprakelijkheid, voorzien bij het decreet van 1 vendémiaire jaar IV.	1368
		<i>Wet</i> van 20 Juni 1947 betreffende de bevoegdheid van de militaire rechtscolleges inzake oorlogsmisdaden.	1368
		<i>Wet</i> van 27 Juni 1947 tot verlenging van de wet van 12 Mei 1947, waarbij sommige tenuitvoerleggingen in zake huurovereenkomsten tijdelijk worden geschorst.	1369

ALLERLEI

MEDEDELINGEN

Taalexamens voor de kandidaten tot de ambten van pleitbezorger en van deurwaarder. Gewone zitting November 1946.	144	Waalsche en Vlaamsche Rechts-historici te Bergen van 12 tot 14 April 1947.	991
De Rechten der verdediging.	575	Herziening van de wetboeken van strafrecht en van strafvordering.	1086
Prof. E. M. Meijers, Eeredoctor te Brussel.	767	Criminologische lezingen te Utrecht.	1087
L. Th. Maes. — Congres der Picardische,		A. I.P.P.I. — Congres te 's Gravenhage.	1087
		Internationaal Congres voor Strafrecht te Genève.	1087
		Ongeoorloofde verstrekkingen aan een gedetineerde.	1088

Een nieuw Burgerlijk Wetboek in Nederland.	1118	Internationale Bijeenkomst voor Fiscaal Recht te Brussel.	1310
VIIIste Internationale Conferentie voor de unificatie van het Strafrecht.	1119	Over koeien, beken, nasturtium. officinale, pootbaden, sappig gras en deskundigen.	1310
Maatschappelijke problemen van het Incivisme.	1119	Een interessant initiatief van de balie te Antwerpen.	1311
Het beroepsgeheim van den advocaat.	1119	Congres van de « Association Henri Capitant pour la culture juridique française » te Luxemburg.	1311
Tweede internationaal belastingcongres te 's Gravenhage.	1120	Jaarvergadering der Nederlandse Juristenvereniging.	1341
Jaarvergadering van de Nederlandse juristenvereniging.	1120	Het Nieuwe Burgerlijk Wetboek in Nederland en de opdracht aan Prof. Meyers.	1342
Is het mogelijk het handelsrecht in België en Nederland eenvormig te maken?	1149	Nieuwe spelling.	1373
Is dat goed Nederlands?	1150	De Gevangenis van Leeuwarden, de meest moderne in Nederland.	1373
Vereniging voor Strafrechtspraak.	1150	Vrouwelijke Notarissen in Nederland.	1374
Tijdschrift voor strafrecht.	1151	Het aantal terechtstellingen in België en Nederland.	1374
Congres van de « Association Henri Capitant pour la Culture Juridique Française », te Luxemburg op 9 en 10 Juni a.s.	1151	De Bedrijvigheid van de Krijgsauditoraten en Krijgsgerechten.	1374
Het Nieuwe Burgerlijk Wetboek in Nederland en de opdracht aan Prof. Meyers.	1182	De Repressie in Nederland.	1375
Commissie voor de vertaling der Belgische wetboeken.	1183	De Weddeschalen van de Rechterlijke Macht.	1376
Het ledenaantal van de Nederlandse advocatenvereniging.	1183		
Is dat goed Nederlands?	1187	NEDERLANDS RECHT	
Over geheime en openbare terechtstellingen.	1213	KONINKLIJK BESLUIT tot vernietiging van de gemeenschappelijke beschikking van de Ministers van Handel en Nijverheid en van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening van 10 Mei 1946, houdende onverzocht eervol ontslag van H. M. Hirschfeld als secretaris-generaal van de voormalige Departementen van Handel, Nijverheid en Scheepvaart en van Landbouw en Visscherij	566
Toeschouwers bij openbare terechtstellingen.	1215	OVERZICHT VAN NEDERLANDSE RECHTSPRAAK.	
Herverschijning van het tijdschrift voor rechtsgeschiedenis.	1215	Onderling verhaal tusschen hoofdelijke medeschuldenaren. Wanneer gaat de schuld slechts één van hen aan in den zin van art. 1331 B. W. (art. 1216 C. C.)?	1052
Horloges voor Nederlandse advocaten.	1215	Voor de boedelscheiding is ieder erfgenaam bevoegd tot invordering van zijn aandeel in een deelbare vordering van den erflater op een mede-erfgenaam; zulks wordt niet belet door de verplichting der erfgenamen tot verrekening bij de boedelschei-	
Doodstraf en Volksovertuiging.	1245		
Herziening van het Burgerlijk Proces in Nederland.	1247		
De Zwaarte der Straffen in zake misdrijven tegen de Veiligheid van de Staat en de Berechting van deze misdrijven door Militaire Rechtbanken.	1247		
Internationaal Congres van de Internationale Academie voor wettelijke en sociale geneeskunde.	1247		
Welke Methode dient te worden gevolgd bij de herziening van het Nederlands Burgerlijk Wetboek?	1248		
Congres der International Law Association te Praag.	1308		
Samenwerking tussen Belgische en Nederlandse advocaten	1308		

ding van wat zij aan de nalatenschap schuldig zijn (aldus ook De Page-Dekkers, IX, nr 1306). De vraag zou echter kunnen worden opgeworpen, of de mede-erfgenaam schuldenaar onder bijzondere omstandigheden de inning der vordering niet zal kunnen afwenden als strijdig met de beginselen van goede trouw en billijkheid.

1052

HOGHE RAAD. — 24 Januari 1947. — Verdeling van het vermogen der vennootschap na haar ontbinding. — De vennoot heeft een vorderingsrecht tot terugbetaling van het bedrag der vermogenswaarde, voor zover dit niet door zijn aandeel in het verlies der maatschappij mocht zijn opgeteerd.

1083

HOGHE RAAD. — 20 December 1946. — De krachtens artikel 519 B. W. benoemde bewindvoerder is mede bevoegd om verweer te voeren tegen een vordering tot echtscheiding ingesteld tegen de afwezige en om verzet te doen tegen een echtscheidingsvonnis tegen de afwezige bij verstek uitgesproken. Hem komt daarentegen niet de macht toe de afwezige te vertegenwoordigen bij handelingen waarbij persoonlijk inzicht en gevoel een beslissende rol spelen, gelijk bij het instellen van een vordering tot echtscheiding.

1145

HOGHE RAAD. — 19 December 1946. — Terugvordering van gelden, waarvan de betaling onverschuldigd was als geschied krachtens een wegens ongeoorloofde oorzaak nietige overeenkomst. Het middel : stellende dat de artikelen 1395 tot en met 1400 B. W. uitsluitend handelen over de verbintenissen uit de wet, voortvloeiende uit door mensen verrichte rechtmatige daden, vindt noch in artikel 1388 B. W. noch in de geschiedenis van de totstandkoming van het B.W. steun.

1178

ERRATA

Kolom 1065 — 4e alinea
Kolom 1162, tweede lijn.

1120
1216

UIT DE PERS

De uitvoering van de doodstraf in Nederland. 798
Het nieuwe burgerlijk wetboek in Nederland. 1213

NECROLOGIE

Mr. Herman De Jongh. 30
Mr. Paul Gryspeerdt 896

RECHTERLIJK LEVEN

Benoemingen	79	272	303	414	446
	608	639	736	767	864
	896	1087	1152		

BALIELEVEN

Verbond der Belgische Advocaten

Algemene statutaire vergadering van 14 December 1946. 607
Omzendbrief betreffende reis Tréguier. 927
Aankondiging algemene statutaire vergadering van het verbond op 28 Juni 1947. 1279

Balie van Antwerpen

Vlaamsche Conferentie der Balie van Antwerpen.
Samenstelling van het bestuur voor het rechterlijk jaar 1946-1947. 80
Verslag over de werkzaamheden gedurende het rechterlijk jaar 1945-1946. 111
Plechtige openingszitting van de Vlaamsche conferentie der Balie van Antwerpen op 9 November 1946. 302
Verslag vergadering van 19 December 1946. — Voordracht van Mr. Le Paige over « De toekomst van het eigendomsrecht ». 576

Conférence du Jeune Barreau d'Anvers.

Plechtige openingszitting van 19 Oktober 1946. — Openingsrede van Mr. A. Le Paige. 207

Balie van Brussel**Vlaamsch Pleitgenootschap.**

Plechtige openingszitting van het
Vlaamsch Pleitgenootschap der balie
van Brussel op 18 Januari 1947. 638

Balie van Gent**Vlaamsche Conferentie der Balie van Gent.**

Bestuursverkiezing. 863
Voordracht van Prof. Mast over de Raad
van State op 19 April 1947. 1117

Balie van Kortrijk

Verkiezingen. 1373

Balie van Leuven**Vlaamsch Rechtsgenootschap te Leuven.**

Herdenking oprichting. 1183

Aankondiging algemene vergadering op
22 Juni 1947. 1244

Balie van Luik

Plechtige openingszitting der Conférence
libre du jeune barreau te Luik op
16 November 1946. 383

RECHTSPRAAK

Lijst der slagwoorden waaronder de Rechtspraak werd gerangschikt

Aansprakelijkheid	Gerechtelijke Uitwinning	Folders
Adhaesiecontracten	Gewijsde	Prijsbeheersing
Administratief Recht	Handelaar	Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken)
Advocaat	Handelsdaad	Retentierecht
Afwezigheid	Handelsfonds	Revindicatie
Amnestie	Handelsgebruiken	Schadevergoeding
Arbeidsongeval	Handelsvertegenwoordiger	Scheepvaart
Arbeidsovereenkomst	Huur en Verhuur	Scheiding van goederen
Arbitrage	Huur en Verhuur van Werk	Schenken en Testamenten
Auteursrecht	Huwelijksrecht	Schuldvergelijking
Belastingen	Hypotheek	Sequestratie
Beroep	Internationale Deviezenreglementering	Sociale Wetgeving
Betaling	Internationaal Privaatrecht	Strafrecht
Bevoegdheid en Aanleg (In burgerlijke en handelszaken)	Koop en Verkoop	Strafvordering
Bevoorrading	Lastgeving	Strafvordering (militaire)
Bewijs	Lening	Taalgebruik
Bezit	Lijfsdwang	Toetsingsrecht
Burgerlijke Partij	Mede-eigendom	Vaderschap en Afstamming
Dading	Nationaliteit	Vennootschappen
Dienstkonaakt	Notaris	Verbreking
Echtscheiding	Onrechtmatige Verrijking	Verkeer
Eed	Oorlog	Verkoop van onroerende goederen
Eigendom	Oproeping in tussenkomst	Verjaring (in burgerlijke zaken)
Epuratie	Oproeping in vrijwaring	Vervoer
Erfdienstbaarheid	Ouderlijke macht	Verzekering
Erfenissen	Overeenkomsten	Werkrechersraad
Faillissement	Pacht	Wetgeving
Fiscaal Recht	Pactum de succedendo	Zee- en Binnenvaartrecht

AANSPRAKELIJKHEID

Zie ook : Administratief recht.
Arbeidsongeval.
Auteursrecht.
Scheepvaart.
Verkoop van onroerende goederen.
Vennootschappen.
Verkeer.
Zee- en binnenvaartrecht.

1. *Tergend beroep. — Onrechtmatige toevlucht tot procedure. — Fout. — Schadevergoeding.*

Wanneer de rechtsmiddelen in beroep aangewend als doel hebben duidelijke verplichtingen te ontwijken, is dit een fout die den appellant blootstelt aan betaling van schadevergoeding.

Hof van Beroep te Brussel, 3de Kamer, 30 Maart 1943.

Kol. 369

2. *Aansprakelijkheid. — Art. 1385 B. W. — Gebruiken. — Bewaking. — Koedrijver.*

De koedrijver van beroep die tegen een vast loon het ter markt aangekocht vee voor rekening van anderen, op eigen initiatief drijft en van zijn opdrachtgevers geen onderrichtingen ontvangt nopens de uitvoering van zijn werk, heeft de dieren volledig onder zijn bewaking en in gebruik voor de uitoefening van zijn beroep.

Burgerlijke Rechtbank te Kortrijk, 19 April 1945.

Kol. 286

3. *Aansprakelijkheid. — Art. 1385 B. W. — Verschrikking van dier. — Kruising van tram of auto. — Voorzienbaar feit. — Overmacht.*

De eigenaar is aansprakelijk voor de schade die door zijn dier wordt veroorzaakt. Opdat hij aan zijn verantwoordelijkheid zou kunnen ontsnappen, moet hij het geval van overmacht, d.w.z. het onvoorzienbaar feit, bewijzen.

Het kruisen van een tram of auto is geen onvoorzienbaar feit en maakt derhalve geen geval van overmacht uit.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 29 April 1946.

Kol. 97

4. *Aansprakelijkheid. — Brandstichting door kind.*

De overhandiging aan een klein kind van een ledig luciferdoosje, maakt een onvoorzichtigheid uit, daar het feit, dat het kind in bezit is van dergelijk doosje, van aard is om het te prikkelen en het aan te zetten ook in het bezit van lucifers te komen.

Het feit dat het kind nadien ook werkelijk lucifers heeft kunnen bemachtigen verergert deze onvoorzichtigheid.

Het feit dat een jong kind met lucifers speelt en brand sticht sluit niet noodzakelijkerwijze in zich dat dit kind een slechte inborst heeft en behept is met slechte neigingen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 6de Kamer, 29 Mei 1946.

Kol. 251

5. *I. Oneigenlijk misdrijf. — Schadevergoeding. — Basis van berekening. — Verandering van beroep tijdens de bezetting. — Geen bepalende invloed.*

II. Schadevergoeding. — Invloed economische omstandigheden. — Verhooging der vergoeding.

I. Wanneer het slachtoffer van een ongeval tijdens de bezetting werkzaamheden uitoefende die minder renderend waren dan diegene welke hij uitoefende vóór de oorlog, kan zulks geen aanleiding zijn om als basis voor de berekening der eventuele schadevergoeding den vóóroorlogschien toestand in aanmerking te nemen. Niets laat inderdaad toe met zekerheid te voorzien dat het slachtoffer na den oorlog zijn vroegere maatschappelijke positie zou hebben terug gevonden.

II. Het slachtoffer van een ongeval of zijn rechthebbenden kunnen rechtmatig doen gelden dat de oorlogsomstandigheden in het land op economisch gebied een dusdanige verwarring hebben doen ontstaan dat de stijging in de prijzen niet kan miskend worden. Deze toestand werd reeds officieel vastgesteld door het besluit waardoor wedden en loonen verhoogd werden.

De vaststelling der schadevergoeding dient met dezen toestand rekening te houden en een verhooging der vergoeding met 60% is billijk.

Hof van Beroep te Brussel, 3de Kamer, 13 Juli 1946.

Kol. 125

6. *Aansprakelijkheid van publiek-rechtelijke personen. — Bevoegdheid van de rechterlijke macht.*

Zoodra een persoon beweert titularis te zijn van een gekrenkt burgerlijk recht en herstel van het geleden nadeel vraagt, mag en moet de rechterlijke macht kennis nemen van het geschil; zij is bevoegd om eventueel het herstel van het nadeel te bevelen, zelfs in het geval, dat de beweerde dader van het nadeel de staat, een gemeente of eenig andere publiekrechtelijke persoon is. De vraag, of een nadeelige daad geoorloofd is, betreft den grond der zaak en niet de bevoegdheid; het behoort aan den rechter dit geoorloofd karakter, dat de aansprakelijkheid uitsluit, te beoordeelen.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 26 September 1946.

Kol. 622

7. *Aansprakelijkheid. — Levenloos ding. — Gebrek. — Bewijs.*

De bewaarder van levenloze roerende zaken is aansprakelijk voor de gebreken waarmede ze belast zijn, ook dan wanneer hem geen persoonlijke schuld treft. Het volstaat dat de benadeelde bewijze dat de schade veroorzaakt werd door een gebrek van de zaak.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 2de Kamer, 19 Maart 1947.

Kol. 1110

ADHAESIECONTRACTEN

Zie : Scheepvaart.

ADMINISTRATIEF RECHT

1. *Aansprakelijkheid der gemeente. — Decreet 10 Vendemiaire jaar IV.*

Het is volkomen ten onrechte dat zou beweerd worden dat de bijzondere aansprakelijkheid der gemeente ingevolge het decreet van 10 Vendemiaire jaar IV afgeschaft zou zijn geworden door de wet van 10 Mei 1919, betreffende de oorlogsschade.

Het feit dat een belangrijk gedeelte van het politiepersoneel eener gemeente gemobiliseerd is geworden tengevolge van de oorlogsomstandigheden ontslaat geenszins de gemeente van hare verplichting de openbare orde te handhaven en schakelt tegenover haar de toepassing van het decreet van 10 Vendemiaire jaar IV niet uit.

De grondslag van het decreet van 10 Vendemiaire jaar IV berust niet alleen op het vermoeden dat de noodige voorzorgsmaatregelen door de gemeentelijke overheid niet werden getroffen, maar tevens en hoofdzakelijk op de solidariteit tusschen al de inwoners der gemeente.

Wanneer militairen, die ontsnapten aan de tucht van hun oversten, zich samen met de burgerbevolking in de Meidagen 1940 schuldig gemaakt hebben aan plunderingen, is de Belgische Staat samen met de gemeente voor een gedeelte van de veroorzaakte schade aansprakelijk.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 26 Februari 1945.

Kol. 397

2. Opeiseling van eigendommen voor geteisterden.

Wanneer art. 9 der besluitwet van 21 December 1945 zegt dat het besluit van 17 November 1944, waardoor maatregelen worden voorgeschreven voor het huisvesten van personen die tengevolge van oorlogsomstandigheden over geen woonst meer beschikken, bedoelt zulks dat vanaf 1 Maart 1946 de gemeenteverheden en provinciale hoofden van den dienst der gemeentewerken ophouden het recht van opeiseling uit te oefenen van gebouwen of gedeelten van gebouwen, doch anderzijds dat de opeischingen bevolen vóór 1 Maart 1946 geldig in al hun gevolgen blijven voortbestaan.

Vrederecht te Ekeren, 13 Juni 1946.

Kol. 332

3. Opeischingen. — Gemeentebediende. — Bezoldiging.

Een gemeentebediende, voor bijzondere werkzaamheden door den burgemeester zijner gemeente opgeëischt, dient, wanneer hij zijn prestaties buiten zijn diensturen levert, afzonderlijk bezoldigd.

Vrederecht te Kontich, 10 September 1946.

Kol. 562

4. Polders. — Heffing van dijkgeschotten. — Karakter van deze belasting. — Bevoegdheid van het Polderbestuur.

Een door een plaatselijke macht opgelegde belasting verliest haar karakter van belasting niet om reden, dat deze niet alle eigenaars van in het rijk gelegen onroerende goederen treft, doch alleen de eigenaars van onroerende goederen gelegen in het gedeelte van het nationaal grondgebied, waar die macht haar bevoegdheid wettelijk uitoefent. De door een Polderbestuur volgens de wettelijke grondslagen geheven dijkgeschotten, onder het enig voorbehoud van de uit de wet voortvloeiende vrijstellingen, treffen alle eigenaars van de erven, gelegen in het gedeelte van het grondgebied, afhankelijk van het gezag van het Polderbestuur.

De door een Polderbestuur geheven belastingen worden niet opgelegd in het belang alleen van de eigenaars der in de polders gelegen erven maar van de gehele gemeenschap. Het Polderbestuur, door de werken tot onderhoud en herstelling van de dijken

te bevelen en uit te voeren, handelt, ofschoon het hierdoor de belangen van de eigenaars dient, hoofdzakelijk in het openbaar belang, te weten: de beschutting van een deel van het grondgebied tegen de overstromingen, het instandhouden van een aangepast waterregime en van de voorwaarden, die de gezondheid van de bevolking der streek bevorderen. De wetgever heeft juist met het oog op dat algemeen belang aan het Polderbestuur de door dit uitgeoefende machten toegekend o.m. het heffen, met de vereiste goedkeuring, van belastingen of geschotten ter bestrijding van de kosten der hierboven opgesomde werken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 9 December 1946.

Kol. 842.

5. Gemeente. — Bezoldiging toegekend aan een onregelmatig aangesteld bediende. — Actie in terugbetaling gericht tegen de organen subs. personen, die de onregelmatige aanstelling hebben verricht.

Een gemeentebestuur dat een bezoldiging heeft toegekend aan een onregelmatig aangestelde bediende, kan later geen actie in terugbetaling instellen tegen de organen subs. personen, die de onregelmatige aanstelling hebben verricht.

Vrederecht te Brecht, 20 Maart 1947.

Kol. 1177.

ADVOCAAT

1. Advocaat. — Tuchtrect. — Uitoefening van administratieve functie. — Bijzondere omstandigheden. — Geen aanleiding tot sanctie.

Een advocaat komt niet tekort aan de waardigheid van zijn beroep wanneer hij in het begin van de Duitse bezetting in een stad, waar alle overheidspersonen gevlucht waren, er in toestemt, in het belang van de bevolking, tijdelijk de functies van het gemeentesecretariaat waar te nemen.

Om deze daad te beoordelen moet men zich terug plaatsen in de gans bijzondere omstandigheden waarin dit feit plaats had en abstractie maken van al de naderhand voorgekomen gebeurtenissen.

De omstandigheid dat de belanghebbende, die de functie van gemeentesecretaris op onberispelijke wijze tijdelijk heeft vervuld, hiervoor de hem ter beschikking gestelde vergoeding aanvaardt, verdient geen enkele sanctie.

Beweringen dat een advocaat achter de schermen de raadgever zou geweest zijn van personen, die zich tijdens de bezetting aan verraad hebben plichtig gemaakt, kunnen bij gebrek aan enig bewijs tot staving van deze beweringen door het Hof niet in aanmerking genomen worden, daar het niet mogelijk is gebeurlijke innerlijke inzichten of geheime handelwijzen te doorgronden.

Het is vanzelfsprekend dat een advocaat niet aansprakelijk kan gesteld worden voor de daden door zijn stagisten gepleegd na het eindigen van hun stage.

Hof van Beroep te Luik, 5de Kamer, 27 November 1946.

Kol. 490.

AFWEZIGHEID

1. Afwezigheid. — Voorlopige beheerders. — Terugvordering van Handelsfonds. — Actie tot schadevergoeding.

De terugvordering van een handelsfonds en de daarbij aansluitende actie tot schadevergoeding, met

het oog op het herstellen van het geschonden vermogen van een vermoedelijke afwezige, zijn daden van beheer, die de voorlopige beheerders bevoegd zijn te stellen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915.

2. *Afwezigheid. — Vermoedelijke afwezigen vertegenwoordigd door een voorlopige beheerder. — Voorlopige beheerder bevoegd om alle daden van beheer te stellen. — Verhuringen minder dan negen jaar.*

De voorlopige beheerder, die door de Burgerlijke Rechtbank wordt aangesteld, om vermoedelijke afwezigen te vertegenwoordigen, is behoudens andersluidende beschikking van de Rechtbank, bevoegd om alle daden van beheer te stellen. Onder daden van beheer zijn begrepen de verhuringen, waarvan de duur niet langer dan negen jaar bedraagt.

Vrederecht te Berchem, 1 April 1947.

Kol. 1207.

AMNESTIE

1. I. *Amnestie-besluitwet van 20 September 1945. — Uitdooving der publieke vordering voor strafbare feiten gepleegd tusschen 29 Mei en 1 November 1944. — Art. 1-2. — Vereischten. — Toepassing. — Bevoegdheid van de Correctioneële Rechtbank.*

II. *Art. 5 der besluitwet van 20 September 1945. — Bescherming der rechten van derden. — Aanstelling van burgerlijke partij voor de Correctioneële Rechtbank. — Na inwerkingtreding van de besluitwet. — Niet meer ontvankelijk. — Burgerlijke Rechtbank nog alleen bevoegd.*

III. *Kosten van aanstelling der burgerlijke partij. — Ten laste van den Staat. — Amnestie in het belang van den Staat.*

I. De besluitwet van 20 September 1945 voorziet de uitdooving der publieke vordering door amnestie voor strafbare feiten, gepleegd tusschen 29 Mei 1940 en 1 November 1945, op voorwaarde, dat de uit te spreken gevangenisstraf ten hoogste twee jaar bedraagt. De correctioneële rechtbank is bevoegd bij toepassing van art. 2 van de besluitwet de publieke vordering voor uitgedoofd te verklaren.

II. Art. 5 der besluitwet van 20 September 1945 bepaalt, dat de amnestie niet tegen de rechten van derden mag indruischen. De eisch eener burgerlijke partij voor de correctioneële rechtbank is evenwel niet meer ontvankelijk na de inwerkingtreding van de besluitwet. De vordering wegens schadevergoeding op grond van de strafbare feiten moet in zulk geval voor de burgerlijke rechtbank gebracht worden.

III. Daar amnestie in het belang van den staat wordt afgekondigd behoort het, dat de kosten der burgerlijke partijaanstelling voor de correctioneële rechtbank ten laste van den staat worden gelegd.

Correctioneële Rechtbank te Oudenaarde, 4de Kamer, 6 December 1945.

Kol. 630.

2. *Amnestie. — Fiscaal misdrijf. — Ontduiking verkeersbelasting op autovoertuigen. — Niet toepasselijkheid.*

Art. 4 der wet van 20 September 1945 voorziet dat amnestie niet mag aangevoerd worden tegen de

rechten van den staat, namelijk deze spruitende uit de door de fiscale wetten voorziene geldboeten.

Een arrest dat ten onrechte amnestie verleent voor een geldboete opgelegd wegens ontduiking der verkeersbelasting op autovoertuigen dient verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Juli 1946.

Kol. 21.

3. I. *Amnestie. — Besluitwet van 20 September 1945. — Crimineele veroordeeling wgens misdrijven begaan na het plegen van andere onder de amnestie vallende feiten. — Geen toepassing van art. 8, a der Besluitwet van 20 September 1945.*

II. *Amnestie. — Besluitwet van 20 September 1945. — Uitdooving der publieke vordering door amnestie onder voorbehoud der toepassing van artt. 8 en 9 der Besluitwet van 20 September 1945. — Voorbehoud niet aanvaardbaar.*

I. De bepaling van art. 8, a der Besluitwet van 20 September 1945 (inhoudende dat van de amnestie zijn uitgesloten de personen tot een crimineele straf veroordeeld) moet niet worden toegepast, wanneer de crimineele veroordeeling betrekking heeft op misdrijven, die gepleegd werden na de andere onder de amnestiemaatregelen vallende strafbare feiten.

II. De rechter kan niet beslissen, dat de publieke vordering door amnestie is uitgedoofd onder voorbehoud der toepassing van artt. 8 en 9 der B.W. van 20 September 1945. Het behoort inderdaad niet aan den rechter een voorloopig karakter te geven aan de eindbeslissing, die hij in zake amnestie treft. Zijn beslissing kan niet hervormd of ingetrokken worden, zelfs wanneer later mocht blijken, dat de verdachte, die de amnestie verkregen heeft, niet in de voorwaarden verkeerde, om van de gunst der amnestie te genieten.

Hof van Beroep te Gent, Kamer van Inbeschuldigingstelling, 3 December 1946.

Kol. 679.

ARBEIDSONGEVAL

1. *Arbeidsongeval. — Onderhoud en aanschaffing van kunstapparaten.*

Wanneer een arbeider het slachtoffer geweest is van een arbeidsongeval, is de werkgever of de verzekeringsmaatschappij, die in zijn plaats treedt, gehouden de vereichte kunstmatige ledematen aan het slachtoffer te leveren zelfs wanneer daardoor geen vermindering van den graad der werkonbekwaamheid van het slachtoffer veroorzaakt wordt.

Vrederecht te Ekeren, 14 Februari 1946.

Kol. 201.

2. *Arbeidsongeval. — Aanrijding door wagen van oorlogvoerend land. — Op zichzelf geen oorlogsfeit. — Souvereine beslissing van den rechter ten gronde.*

De omstandigheid dat een ongeval zich heeft voorgedaan tengevolge van een aanrijding met een voertuig bestuurd door een soldaat van het vijandelijk leger, vormt op zichzelf geenszins het bewijs dat het ongeval als een oorlogsfeit zou moeten beschouwd worden.

De Rechter, die oordeelt ten gronde, beslist souverein of het een gewoon arbeidsongeval geldt ofwel een oorlogsfeit.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 26 September 1946.

Kol. 91.

3. *Arbeidsongeval. — Besluit van 24 December 1941. — Weg van en naar het werk. — Begrip. — Interpretatie.*

Het Besluit van 24 December 1941 betreffende de arbeidsongevallen is gesteund op het begrip der maatschappelijke solidariteit en niet op dit der verantwoordelijkheid van het ondernemingshoofd. Een slaafsche toepassing van het begrip «Weg van of naar het werk» zou indruischen tegen recht en billijkheid.

Onder «weg van en naar het werk» dient verstaan de door den arbeider af te leggen normalen afstand, noodig om zich van zijn verblijf naar de plaats, waar hij zijn werk verricht, te begeven. Eenmaal op de plaats van het werk valt de werkman onder de bescherming der samengeordende wetten.

Het volstaat voor de toepassing van de wet, dat het ongeval zijn oorzaak vindt in het gewoon gevaar, eigen aan den weg, en in een feit, dat het slachtoffer persoonlijk betreft.

Overeenkomstig een vaste rechtspraak moet aan den werkman bij het kiezen van den weg eenige vrijheid gelaten worden. Alleen wanneer de werkman zich door de keuze van een weg aan grotere dan de normale gevaren blootstelt zou er een reden kunnen bestaan om hem van de toepassing der wet uit te sluiten.

Vrederecht te Antwerpen, 4de Kanton, 23 October 1946.

Kol. 435.

4. *Arbeidsongeval. — Verzekering.*

Het sluiten van een verzekeringsovereenkomst tegen de gevolgen van arbeidsongevallen ontslaat op zichzelf den werkgever niet van den last voort-spruitende uit elk werkongeval waarvan een van zijn arbeiders het slachtoffer is.

Het is de inhoud van de verzekeringsovereenkomst die de juiste draagwijdte van het risico bepaalt en wanneer een ongeval voorkomt tengevolge van een risico, dat in de verzekeringsovereenkomst niet voorzien was, blijft de werkgever persoonlijk gehouden voor de gevolgen van het arbeidsongeval.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 October 1946.

Kol. 284.

5. *Arbeidsongeval. — Verzekeringsmaatschappij. — Actie tot schadeloosstelling tegen derden. — Accoord. — Niet uitvoering. — Behoud der actie.*

II. *Arbeidsongeval. — Verzekeringsmaatschappij. — Accoord van slachtoffer met aansprakelijken derde. — Wegens vergoedingen van gewoon recht. — Rechten van Verzekeringsmaatschappij gevrijwaard.*

I. De verzekeringsmaatschappij tegen werkongevallen is gerechtigd haar actie tot schadeloosstelling tegen een derde, aansprakelijk voor het ongeval, of tegen diens verzekeraar uit te oefenen, ook nadat zij met dezen laatste overeengekomen was, tegen betaling eener bepaalde som, van alle vervolgingen af te zien, wanneer de overeengekomen verplichtingen niet werden nageleefd.

II. Ook een accoord tusschen het slachtoffer van het ongeval en den aansprakelijken dader, betreffende de bijkomende vergoedingen op grond van het gewoon recht, tast de rechten der verzekeringsmaatschappij, die het slachtoffer uit dien hoofde vergoedde, niet aan.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 20 November 1946.

Kol. 495.

6. *Arbeidsongeval. — Besluit van 24 December 1941 en en Besluitwet van 13 December 1945. — Doodslag gepleegd door een lid van de Weerstand op een arbeider zich bevindend op de weg naar zijn werk.*

De doodslag, die bij vergissing en zonder redenen van particuliere aard gepleegd werd door een lid van de weerstand op een arbeider, zich bevindend op de normale weg naar zijn werk, dient beschouwd te worden als een ongeval, te wijten aan het risico, onafscheidbaar met de normale weg verbonden.

Vrederecht te Beringen, 21 Februari 1947.

Kol. 1113.

ARBEIDSOVEREENKOMST

1. *Arbeidsovereenkomst. — Loon. — Vergoeding.*

Wanneer de rechter ten gronde van den eenen kant vaststelt dat een arbeidsovereenkomst geschorst is van den anderen kant toch den werkgever veroordeelt tot het betalen van een zeker loon na de periode der schorsing, houdt deze beslissing niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid van motieven in. Met de term «loon» kan door den rechter ten gronde bedoeld zijn geworden de vergoeding die aan een schipper verschuldigd is voor zekere zorgen die hij wijdt aan het schip waarop hij vaarde, zorgen die normaal besteed worden ook na de periode der schorsing van de arbeidsovereenkomst.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 Oktober 1946.

Kol. 255.

ARBITRAGE

Zie ook : Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken).

1. *Arbitrage. — Scheidsrechterlijk beding. — Overlijden van een der contractanten, minderjarige erfgenamen nalatend. — Schorsing van de werking van het scheidsrechterlijk beding. — Artt. 83/6, 1004, 1013 W.B.R. — Bevoegdheid der Rechtbank.*

De werking van een scheidsrechterlijk beding is geschorst ten aanzien van een geschil, waarbij minderjarige erfgenamen van een der contractanten betrokken zijn. Het scheidsrechterlijk beding strekt immers tot de tot standkoming van een compromis; dit laatste kan, blijkens de bepalingen van art. 1004, in verband met art. 83/6, en van art. 1013 W.B.R. geen werking hebben ten aanzien van geschillen, waarbij de belangen van minderjarigen betrokken zijn. Daaruit volgt, dat de werking van het scheidsrechterlijk beding geschorst wordt ten aanzien van dergelijke geschillen.

De rechtbank is derhalve bevoegd van het geschil kennis te nemen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 6 November 1946.

Kol. 428.

2. *Arbitrage. — Vrijwillige aanvaarding der bevoegdheid van de scheidsrechterlijke commissies der N. L. V. C. — Nietigverklaring van de oprichting der scheidsrechterlijke commissies. — Gevolgen. — Toepassing van artt. 1009 en 1023 W.B.R.*

Wanneer partijen op grond van een vrijwillig gesloten compromis de scheidsrechterlijke commissies der N.L.V.C. bevoegdheid hebben verleend om over een tussen hen hangend geschil te beslissen, heeft het door de Besluitwet van 5 Mei 1944 nietigverklarde Besluit van 30 Juli 1941, waarbij de

scheidsrechterlijke commissies werden opgericht, niet tot grondslag gediend van de scheidsrechterlijke beslissing maar wel de wil der partijen. Het is zonder belang, dat partijen zich onderworpen hebben aan de vormen van rechtspleging, voorzien door het nietig besluit van 30 Juli 1941, vermits deze vormen krachtens art. 1009 W.B.R. door hun vrije wil werden gekozen.

Wanneer de partijen de gekozen rechtspleging niet meer kunnen voortzetten (in casu werd in beroep nog geen beslissing geveld), dienen zij art. 1023 W.B.R. toe te passen, waarin het beroep van scheidsrechterlijke beslissing is geregeld.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 21 Januari 1947.
Kol. 988.

AUTEURSRECHT

Auteursrechten. — Uitvoering van muzikale werken. — Aansprakelijkheid van lokaalhouder. — Plaatselijke afwijkende gebruiken.

Elke daad van medewerking aan de uitvoering van muzikale werken zonder toestemming van den componist, kan op grond van de wet van 22 Maart 1886 aanleiding geven tot betaling van schadevergoeding. Dit beginsel geldt ten aanzien van den lokaalhouder in wiens lokaal de muzikale werken worden uitgevoerd. Wanneer volgens de plaatselijke gebruiken de uitvoerders van muzikale werken instaan voor de betaling der verschuldigde auteursrechten, kan de lokaalhouder zich van zijn aansprakelijkheid ontlasten door de verantwoordelijke personen of organismen aan te wijzen.

Vrederegerecht te Boom, 18 December 1946.

Kol. 671.

BELASTINGEN

Zie ook : Administratief Recht.

1. *I. Watering. — Bijdrage tot instandhouding. — Belasting.*

II. Belastingen. — Beding voor de toekomst. — Geldigheid.

I. De bewoordingen van een pachtovereenkomst : « alle contributiën, taxen en belastingen, gezet of te zetten op het verhuurd gebouw en landerijen » dienen aldus verstaan te worden dat de bijdragen tot instandhouding van een watering hierin begrepen zijn.

II. Volgens rechtspraak en rechtsleer, dient het beding waardoor een huurder zich verbindt tot betaling van de bestaande en ook van de mogelijke toekomstige belastingen, noch als nietig noch als ongeschreven beschouwd te worden.

Burgerlijke Rechtbank te Leuven, 1ste Kamer, 15 December 1943.

Kol. 227.

2. *Directe belastingen. — Wet van 29 Augustus 1919. — Rechtstreekse inordering tegen lastgever. — Noodzakelijkheid van een titel. — Uitvoerbaar verklaarde rol. — Wettelijke titel der taxatie.*

Indien de wet van 29 Augustus 1919 op de drank-slijterijen aan het beheer van financiën machtiging verleend heeft om de betaling der belastingen rechtstreeks tegen den lastgever in te vorderen, beteekent zulks niet, dat het beheer ontslagen is van de verplichting zich vooraf een titel te verschaffen. Geen belasting kan geëischt worden dan op grond van een uitvoerbaar verklaarde rol, welke de titel vormt

van de taxatie (art. 51 der samengeschatelde wetten).

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, 15 Februari 1944.

Kol. 624.

3. *Inkomstenbelasting. — Taxatie van vennootschappen op aandelen. — Art. 52, par. 6 van de samengeschatelde wetten betreffende de inkomstenbelasting. — Wijzigingsbesluit van 22 September 1941. — Interpretatie en strekking.*

Het besluit van 22 September 1941 heeft geen wijziging gebracht aan art. 52, par. 6 van de samengeschatelde wetten betreffende de inkomstenbelastingen; dit is alleen geschied met het tweede lid van par. I en met par. 7 van art. 52.

Fiscale wetsbepalingen dienen op beperkende wijze te worden uitgelegd en het behoort niet aan het Beheer van Financiën, onder voorwendsel van interpretatie, de toepassing te ontwijken van een wetsbepaling, die duidelijk door den wetgever werd behouden.

Het besluit van 22 September 1941 heeft — het rechtsprincipe stipt toepassend van het bestaan van een volledig onderscheid van persoon tusschen de vennootschap op aandelen en haar aandeelhouders — de vroegere wetsbepalingen afgeschaft, waardoor aftrekking van belasting op belasting in geval van uitdeeling door een vennootschap op aandelen van vroeger belaste voorbehouden winsten was toegelaten; het heeft evenwel volstrekt geen afwijking aangebracht aan de wetsbepalingen betreffende de aftrekking van inkomsten op inkomsten voorzien bij par. 6 van art. 52, vermits deze aftrekking in de vennootschappen op aandelen evenals in de andere vennootschappen rechtstreeks geschiedt ten bate van de vennootschap zelf en derhalve ten bate van een zelfden rechtspersoon.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 21 Maart 1944.

Kol. 846.

4. *I. Inkomstenbelastingen. — Beteekenis van de woorden « kadastraal inkomen » van art. 52, par. 2, litt. A. — Inkomsten van in België gelegen onroerende goederen.*

II. Inkomstenbelastingen. — Inkomsten van de in Nederland gelegen onroerende goederen. — Wettelijk vrijgesteld van de cedulaire belasting in België krachtens internationaal verdrag van 20 Februari 1933. — Inkomsten reeds aangeslagen in den zin van art. 52, par. 2, litt. B.

I. De in art. 52, par. 2, litt. a der samengeschatelde wetten op de inkomstenbelastingen gebruikte woorden « kadastraal inkomen » hebben betrekking op de inkomsten van de in België gelegen onroerende goederen; de inkomsten van de in het buitenland gelegen onroerende goederen worden er niet mede bedoeld.

II. De inkomsten van onroerende goederen, gelegen in Nederland en toebehoorend aan een in België gedomicileerd persoon, zijn, ofschoon belastbaar ingevolge art. 14, par. 1 der samengeschatelde wetten, van de cedulaire belasting in België, krachtens het Internationaal Verdrag op 20 Februari 1933 tusschen België en Nederland gesloten, vrijgesteld. Deze inkomsten, alhoewel belastbaar in den staat waar de goederen gelegen zijn, moeten als reeds aangeslagen inkomsten beschouwd worden, overeen-

komstig art. 52, par. 2, litt. b der samengeschakelde wetten.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 27 Mei 1946.
Kol. 1229.

5. *Inkomstenbelastingen.* — *Besluit van 2 Maart 1942.* — *Geacht tijdelijk geldig te zijn vanaf de dag zijner inwerkingtreding.* — *Besluit hebbende tot voorwerp een onderwerp dat tot het gebied van de wet behoort.* — *Bezit tijdelijk de bindende kracht van een wet.* — *Beoordeling der grondwettelijkheid.*

Het besluit van 2 Maart 1942, waarbij de wetgeving op de inkomstenbelastingen werd gewijzigd en aangevuld, moet krachtens art. 3 van de Londense besluitwet van 5 Mei 1944 geacht worden vanaf de dag zijner inwerkingtreding tijdelijk geldig te zijn. Het heeft tijdelijk de bindende kracht van een wet, daar het een onderwerp, dat tot het gebied van de wet behoort, tot voorwerp heeft (art. 110 der Grondwet), zodat de hoven en rechtbanken over de grondwettelijkheid er van niet kunnen oordelen. (Art. 107 der Grondwet).

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 24 Juni 1946.
Kol. 1200.

6. *Buitengewone belastingen.* — *Wet van 16 October 1945.* — *Bevoegdheid van den rechter in kortgeding.* — *Beoordeling van het gevaar voor de rechten der Schatkist.*

De voorzitter in kortgeding moet, krachtens art. 14 der wet van 16 October 1945 op de buitengewone belastingen, alleen onderzoeken of in den stand van de zaak de rechten der schatkist in gevaar zijn.

Wanneer het vermogen van den persoon, die verzet doet tegen de taxatie ten bewarenden titel van het Beheer van Financiën inbewaringgesteld is, krachtens de Besluitwet van 13 Januari 1945, kan niet staande gehouden worden, dat de rechten der Schatkist in gevaar zijn.

Burgerlijke Rechtbank te Tongeren, Kortgeding, 25 Juni 1946.

Kol. 1038.

7. *Inkomstenbelasting.* — *Vrij beroep.* — *De activiteiten vormen een geheel.* — *Belasting verschuldigd wegens de uitoefening van het beroep.* — *Geen afzonderlijke aanslag voor toekomstige zaakwaarnemersverrichtingen.*

De activiteiten van een vrij beroep vormen een geheel. Al de daarin begrepen verrichtingen zijn gedeckt door de belasting verschuldigd wegens het beroep. Sommige van deze verrichtingen mogen niet afzonderlijk aangeslagen worden.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 1242

8. *Inkomstenbelasting.* — *Wettelijke hypotheek ten voordeele van de schatkist.* — *Artt. 72 en 43 van de samengeschakelde wetten betreffende de belastingen op de inkomsten.*

Geen enkele wetsbepaling heeft een wettelijk hypotheekrecht ingesteld ten voordeele van de Schatkist op de onroerende goederen van de van goederen gescheiden vrouw, tot zekerheid van de betaling der door haar man verschuldigde belastingen. Art. 72 der samengeschakelde wetten betreffende de belastingen op de inkomsten, bepaalt uitdrukkelijk, dat de

goederen van de van goederen gescheiden vrouw er niet door worden getroffen.

Indien, krachtens art. 43 van de samengeschakelde wetten betreffende de belastingen op de inkomsten, de staat gemachtigd is om de invordering van de aanvullende personeele belastingen ten laste van een gehuwden man te vervolgen op de onroerende goederen zijner van goederen gescheiden vrouw, heeft dit art. echter niet voor uitwetsel, bij afwijking van de uitdrukkelijke bepaling van art. 72, ten voordeele van de schatkist op deze goederen en tot een geval, dat door dit artikel niet wordt voorzien en zelfs uitgesloten.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 18 December 1946.
Kol. 907

9. *Buitengewone belastingen.* — *Wet van 16 October 1945.* — *Bevoegdheid van den rechter in kortgeding.* — *Beoordeling van het gevaar voor de rechten der Schatkist.*

De rechter in kortgeding is niet bevoegd zich uit te spreken over het verschuldigd zijn van de extra-belastingen, geheven bij toepassing van de wet van 16 October 1945. Hem is alleen onderworpen de beoordeling of al dan niet de belangen van de schatkist in gevaar zijn gebracht en of de tenuitvoerlegging van de taxatie moet worden geschorst.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding, 11 Maart 1947.
Kol. 1014

10. *Inkomstenbelasting.* — *Vrij beroep.* — *De activiteiten vormen een geheel.* — *Belasting verschuldigd wegens de uitoefening van het beroep.* — *Geen afzonderlijke aanslag voor toekomstige zaakwaarnemersverrichtingen.*

De activiteiten van een vrij beroep vormen een geheel. Al de daarin begrepen verrichtingen zijn gedeckt door de belasting verschuldigd wegens het beroep. Sommige van deze verrichtingen mogen niet afzonderlijk aangeslagen worden.

Vrederecht te Antwerpen, 2de Kanton, 22 Mei 1947.

Kol. 1242

11. I. *Belastingen.* — *Afhoudingen aan de bron.* — *Precair karakter ten aanzien van het bedrag.*

II. Art. 61, § 3, al. 2 der samengeordende belastingwetten. — *Termijn om geldig bezwaar in te dienen.*

III. *Geen rechtelijke actie zonder schending van een recht.* — *Belang van dat principe ten aanzien van het verval.*

I. De aan de bron afgehouden belastingen zijn essentieel met een voorlopig en precair karakter bekleed ten aanzien van hun bedrag.

II. De termijn, voorzien in art. 61, § 3, al. 2 der samengeordende belastingwetten, loopt slechts van af de regularisatie der aan de bron afgehouden belastingen.

III. Elke rechtelijke actie veronderstelt de schending van een recht. Zonder rechtsschending, kan men niet vorderen en geen verval oplopen.

Hof van Beroep te Brussel, 11de Kamer, 9 Juni 1947.

Kol. 1299

BEROEP

Zie : Aansprakelijkheid.

Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken).

Strafvordering.

Sociale Wetgeving.

BETALING

Zie ook : Faillissement.
Koop en verkoop.

I. *Uitstel van betaling.* — Art. 1244 B. W. — *Geen verlenging van den termijn van 15 dagen krachtens art. 877 B.W.*

II. *Gerechtelijke uitwinning.* — *Beteekening van den uitvoerbaren titel tegen den overledene gelijktijdig met de tenuitvoerlegging ervan tegen den erfgenaam.* — *Niet in strijd met art. 877 B.W.*

I. Krachtens art. 1244 B.W. moet het verzoek tot het bekomen van uitstel, op straf van niet-ontvankelijkheid, ingediend worden binnen vijftien dagen, te rekenen vanaf het vóór het beslag gedane bevel.

Art. 877 B.W., waarbij bepaald wordt, dat de schuldeischers de tenuitvoerlegging van uitvoerbare titels tegen den overledene slechts kunnen vervolgen acht dagen na de beteekening van die titels aan den erfgenaam, heeft niet voor gevolg dat de door art. 1244 B.W. voorgeschreven termijn van vijftien dagen met acht dagen ten gunste van den erfgenaam wordt verlengd.

II. Wanneer in een zelfde akte en op denzelfden datum de tegen den overledene uitvoerbare titel en de tenuitvoerlegging ervan tegen den erfgenaam gelijktijdig wordt beteekend, is zulks niet in strijd met de bepalingen van art. 877 B.W. Zooals uit de bewoordingen van de wet van 15 Augustus 1854 betreffende de gerechtelijke uitwinning blijkt, gaat het bevel tot betaling het beslag op het onroerend goed vooraf en maakt er geen deel van uit. Het bevel tot betaling is derhalve geen daad van uitvoering maar slechts een aanmaning om te betalen; het behoudt dit karakter zelfs wanneer het bevel op het kantoor der hypotheken wordt overgeschreven.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 11 December 1946.

Kol. 910

BEVOEGDHEID EN AANLEG (in burgerlijke en handelszaken)

Zie ook : Aansprakelijkheid.
Arbitrage.
Belastingen.
Echtscheiding.
Epuratie.
Gerechtelijke uitwinning.
Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken).
Sociale Wetgeving.
Zeerecht.

1. *Schorsing van de tenuitvoerlegging.* — *Besluit van 27 Januari 1942.* — *Bevoegdheid van den voorzitter der Rechtbank in kortgeding.*

De voorzitter der Rechtbank van eersten aanleg zetelende in kortgeding is, luidens het besluit van 27 Januari 1942, slechts bevoegd om de schorsing te bevelen der tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten, die kracht van gewijsde bezitten en derhalve niet meer voor verzet of hooger beroep vatbaar zijn.

Moest de Voorzitter der Rechtbank zetelende in kortgeding in andere omstandigheden de schorsing der tenuitvoerlegging bevelen, zou hij zich bevoegdheden toeigenen, die slechts eigen zijn aan de

rechtsmacht, die recht spreekt ten gronde en ten definitieven titel.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding, 7 Augustus 1945.

Kol. 163

2. I. *Bevoegdheid.* — *Verkoop van aandeelen eener N.V. — Ontslag als beheerder. — Geschillen hierover.* — *Bevoegdheid der Rechtbank van Koophandel.*

I. Voor de beoordeeling van geschillen over het eigendomsrecht van aandeelen eener N.V. alsmede over de hoedanigheid van beheerder is de rechtbank van koophandel bevoegd krachtens art. 12, nr 2 der wet van 25 Maart 1875.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 24 Juli 1946.

Kol. 429

3. *Kortgeding.* — *Vonnis bij voorraad uitvoerbaar.* — *Verzoek tot schorsing.* — *Onbevoegdheid.*

De rechter in kortgeding is onbevoegd de ten uitvoerlegging van een bij voorraad uitvoerbaar verklaard vonnis te schorsen, omdat hij gebonden is door den tekst van den uitvoerbaren titel. De beroepsacte heeft in zulk geval geen invloed op de ten uitvoerlegging.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, Kortgeding, 13 Augustus 1946.

Kol. 525

4. *Bevoegdheid van den rechter in kortgeding.* — *Appartementsbewoning voorzien door arbeidsovereenkomst.* — *Verbreking dezer arbeidsovereenkomst.* — *Rechter in kortgeding bevoegd de uitdrijving te bevelen.*

De rechter in kortgeding is bevoegd de uitdrijving te bevelen van een opgezegden bediende uit de plaatsen, die hij van zijn werkgever krachtens de gesloten arbeidsovereenkomst betreft, van zodra hij de hoogdringendheid van den gevraagden maatregel erkent en ongeacht de tussen partijen bestaande betwistingen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding, 17 December 1946.

Kol. 849

5. *Bevoegdheid (ratione materiae) der Rechtbank van Koophandel.* — *Betwisting van notariële staten.* — *Wet van 31 Augustus 1891.*

De betwisting van notariële staten van kosten en erelonen valt, krachtens de wet van 31 Augustus 1891, buiten de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 31 December 1946.

Kol. 820

6. *Bevoegdheid van de Rechtbank van Koophandel.* — *Huishuurgeschillen.* — *K.B. van 13 Januari 1935.* — *Geen volstreckte bevoegdheid van den vrederechter.*

De rechtbank van koophandel is bevoegd in zake huishuurgeschillen, wanneer zij van commercieelen aard zijn. De Vrederechter is in principe alleen bevoegd in burgerlijke zaken; het K.B. van 13 Januari 1935 heeft alleen twee uitzonderingen bepaald in art. 2 al. 2 en art. 3-9°, al. 2 aangenomen.

De huishuurgeschillen, die de waarde van duizend frs. overtreffen en van commerciële aard zijn, vallen buiten de door K. B. van 13 Januari 1935 bepaalde uitzonderingen.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 1ste Kamer, 31 December 1946.

Kol. 690

7. I. *Bevoegdheid van de Rechtbank van Koophandel. — Daden van koophandel. — Huur van een handelsfonds. — Artt. 12-1° en 13 van de wet van 25 Maart 1876.*

II. *Bevoegdheid en aanleg. — Art. 23 der wet van 25 Maart 1876. — Enige oorzaak van de verschillende punten van de eis. — Samenvoeging om de bevoegdheid te bepalen.*

III. *Bevoegdheid van de Vrederechter. — Huishuurgeschillen van commerciële aard. — Artt. 2 en 3 der wet van 25 Maart 1876. — Geen volstreekte bevoegdheid van de Vrederechter.*

I. De exploitatie van een handelsfonds kent aan de exploitant de hoedanigheid toe van koopman; de verbintenissen die de exploitant t.o.v. diegenen die hem dat fonds in huur heeft gegeven, moet nakomen, hebben geen oorzaak, die vreemd is aan de handel, maar zijn juist wegens de handel aangegaan. De geschillen, die hieruit voortspuiten, behoren, krachtens artt. 12-1° en 13 van de wet van 25 Maart 1876, tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel, behoudens toepassing van artt. 2 en 3 van dezelfde wet.

II. Wanneer de verschillende punten van de eis uit dezelfde oorzaak voortspuiten, worden de bedragen van deze verschillende punten, krachtens art. 23 van de wet van 25 Maart 1876, samengevoegd om de bevoegdheid en de aanleg te bepalen.

II. Art. 3, voorlaatste alinea, van de wet van 25 Maart 1876, bepaalt, dat de bepalingen van de bovenstaande nummers 6° tot 9° van art. 3 van toepassing zijn zelfs wanneer de vordering van commerciële aard is; deze afwijking van art. 2 is evenwel niet voorzien voor de toepassing van de andere bepalingen van art. 3 en nl. voor de toepassing van nr 1° van dat artikel handelende over de geschillen ter zake van huishuur.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 22 Mei 1947.

Kol. 1293

BEVOORRADING

Bevoorrading. — Besluitwetten van 22 Januari 1945 en 14 April 1945. — Sluiting van ondernemingen. — Bevolen binnen de perken van de verleende machtiging. — Gepastheid van de sluiting van een onderneming. — Rechterlijke macht onbevoegd zich daarover uit te spreken.

De minister van bevoorrading is krachtens de Besluitwetten van 22 Januari en 14 April 1945 gemachtigd ondernemingen te doen sluiten, wanneer hun bedrijvigheid overbodig of schadelijk blijkt te zijn of wanneer ten laste van de exploitanten een proces-verbaal wegens inbreuk op reglementaire bepalingen werd opgemaakt. Wanneer de minister van bevoorrading binnen de perken van deze machtiging een onderneming heeft doen sluiten is de rechterlijke macht onbevoegd om over de gepastheid van dezen maatregel te oordeelen.

Hof van Beroep te Brussel, 3de Kamer, 27 November 1946.

Kol. 750

BEWIJS

Zie ook : Sequestratie.

1. *Stilzwijgend mandaat. — Bewijs.*

Het stilzwijgend mandaat wordt bewezen door feiten, waarvan het bestaan niet wordt betwist.

Vrederechter te Leuven, 1ste Kanton, 23 Maart 1946.

Kol. 635

2. *Bewijs. — Bewijskracht der akten. — Opzeggings-exploot. — Niet in tegenspraak met vonnis. — Geen schending van de bewijskracht van het exploot.*

Schendt niet de bewijskracht der akten, het vonnis, dat noch de bewoordingen van het opzeggings-exploot, noch den zin welke de aanlegger er aan hecht, tegensprekt.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 19 December 1946.

Kol. 727

3. *Bewijs. — Bewijskracht der akten. — Vonnis gestemd op omstandigheden buiten de opzegging en nadien ontstaan. — Geen schending van de bewijskracht der akten.*

Schendt niet de bewijskracht van de akten het vonnis, dat steunende op omstandigheden buiten de opzegging en nadien ontstaan, vaststelt dat de in de opzegging gedane verklaring onecht is geworden en beslist dat de opzegging derhalve zonder uitwerking zal blijven.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 19 December 1946.

Kol. 727

4. *Bewijs. — Stilzwijgende buitengerechtelijke bekentenis. — Uitvoering door een der partijen.*

De uitvoering van de akte van schenking door een der partijen kan ten aanzien van deze partij als een stilzwijgende buitengerechtelijke bekentenis aangezien worden.

Burgerlijke Rechtbank te Oudenaarde, 18 Februari 1947.

Kol. 1076

BEZIT

Art. 2279 B.W. — *Bezit te kwader trouw.*

Het bezit te kwader trouw wordt door art. 2279 B.W. niet beschermd.

Hof van Beroep te Gent, 10 Januari 1947.

Kol. 872

BURGERLIJKE PARTIJ

Zie : Amnestie.

Strafrecht.

Strafvordering.

Militaire strafvordering.

DADING

Zie : Huur en Verhuur.

DIENSTKONTRAKT

Zie ook : Administratief recht.

Handelsvertegenwoordiger.

1. *Dienstkontraht. — Bestaan. — Pluraliteit van patroons en werkzaamheden. —*

II. Wettelijke inbewaringstelling der goederen van den patroon. — Stelt geen einde aan dienstkontrakten.

I. Het bestaan van het dienstkontraht is voldoende bewezen door de inschrijving in het register van het personeel als loontrekkende, door de wettelijke afhoudingen voor belastingen en de betaling van patronale bijdragen voor pensioenen, zelfs indien de bediende deze inschrijvingen persoonlijk deed.

De pluraliteit van patroons, zelfs indien bij eene firma bediendenwerk verricht wordt en bij een andere een vrij beroep wordt uitgeoefend, is zonder invloed op de bevoegdheid van den werkrechttersraad.

II. De wettelijke inbewaringstelling van de goederen van een persoon stelt geen einde aan de door hem gesloten dienstkontrakten. Het besluit van 23 Augustus 1944 heeft geen uitzondering op de wet van 7 Augustus 1922, die van openbare orde is, voorzien.

Werkrechttersraad te Antwerpen, 11 December 1945.

Kol. 824

2. *I. Dienstcontract. — Oorlog. — Bediende van Fransche nationaliteit en Israëliet. — Tijdelijk uitgeweken. — Geen contractbreuk.*

II. Dienstcontract. — Handelsvertegenwoordiger. — Opzeggingstermijn.

I. De bediende van Fransche nationaliteit en Israëliet die, in de eerste dagen van den oorlog, beducht voor de gevaren waaraan de Israëlieten, in 't algemeen, en de Israëlieten van vreemde nationaliteit, in 't bijzonder, stonden blootgesteld vanwege den overweldiger, tijdelijk is uitgeweken naar het buitenland, pleegde geen contractbreuk.

II. De termijn van opzeggen in acht te nemen door een werkgever tegenover een bediende die meer dan 24.000 frank wedde geniet, wordt bepaald door de belangrijkheid van de bediening, het aantal jaren dienst, het verworven loon en de moeite die de bediende zal ondervinden om een gelijkwaardige of ook maar nabijkomende betrekking te vinden.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 2de Kamer, 10 Juli 1946.

Kol. 99

3. *I. Dienstcontract. — Band van ondergeschiktheid. — Verhouding tusschen muzikant van een orkest en uitbater.*

II. Bevoegdheid. — Ratione materiae. — Openbare orde.

I. Het voornaamste kenmerk van een dienstcontract is de band van ondergeschiktheid, die er tusschen den werkgever en den werknemer moet bestaan. Tusschen een muzikant van een orkest, onder leiding van een orkestmeester, en den uitbater, die met den orkestleider een contract van onderneming sluit tegen betaling van een forfaitaire prijs per uur, bestaat geen enkele rechtsband.

II. De bevoegdheid ratione materiae van de arbeidsgerechten is van openbare orde en moet door hen van ambtswege worden onderzocht.

Werkrechttersraad te Antwerpen, 23 December 1946.

Kol. 954

4. *Bediendencontract. — Opzegging. — In dienst behouden na verloop van den opzeggingstermijn. — Nieuw contract.*

De werkgever, die een bediende in zijn ambt behoudt na het verstrijken van den opzeggingstermijn, wordt geacht aan de opzegging te hebben verzaakt of een nieuw contract voor onbepaalde duur en aan de vroegere voorwaarden met den bediende te hebben gesloten.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 13 Februari 1947.

Kol. 756

ECHTSCHIEDING

Zie ook : Huwelijksrecht.

Internationaal Privaatrecht.

1. *I. Echtscheiding. — Belediging. — Correctionele veroordeling voor huwelijk. — Geen aanleiding.*

II. Feit niet aangehaald in verzoekschrift. — Onaanvaardbaarheid.

I. Een correctionele veroordeeling wegens heling dagteekenend van vóór het huwelijk, kan niet ingeroepen worden als beledigend feit tot het bekomen van de echtscheiding. Voorafgaande inlichtingen konden over de echtgenoot ingewonnen worden.

II. Een feit dat niet vermeld werd in het verzoekschrift, kan in den loop van het geding tot echtscheiding niet aangehaald worden en dient bij nieuw verzoekschrift te worden aangevoerd.

Burgerlijke Rechtbank te Leuven, 2 November 1943.

Kol. 261

2. *Echtscheiding. — Inschrijving bij de « Garde Wallonne ». — Geen voldoende reden tot echtscheiding.*

De inschrijving bij de « Garde Wallonne » is, bij gebrek aan bijzondere omstandigheden die er een beledigend karakter aan verleen, geen voldoende reden om een eisch tot echtscheiding in te stellen.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1ste Kamer, 4 Mei 1946.

Kol. 763

3. *Echtscheiding. — Voorloopige maatregelen. — Inventaris ingevolge art. 270 B.W. — Bevoegdheid voorzitter in kortgeding. — Interpretatie vorig bevel. — Inventaris bij derden.*

De Voorzitter der Rechtbank zetelende in kortgeding is steeds bevoegd om uitspraak te doen over de moeilijkheden betreffende de uitvoering van door hem uitgesproken bevelen.

In beginsel mag de inventaris, die opgesteld wordt door notarissen tijdens een procedure van echtscheiding op grond van art. 270 B.W., enkel geschieden ten huize of verblijfplaats van dengenen waarvan de boedel moet beschreven worden. Van dezen stelregel mag nochtans in uitzonderlijke gevallen afgeweken worden telkens er een rechtmatig belang op het spel staat.

Wanneer de feitelijke omstandigheden doen uitschijnen dat er mogelijkheid bestaat van boedelvermenging tusschen het bezit van de echtgenooten, die in echtscheiding pleiten, en derde personen, mag ook onder voorbehoud van de wederzijdsche rechten der partijen inventaris gemaakt worden ten huize van derde personen.

Burgerlijke Rechtbank te Oudenaarde, Kortge-
ding, 23 September 1946.

Kol. 370

EED

Zie : Rechtsvordering (in burgerlijke en handels-
zaken).
Strafvordering.

EIGENDOM

Natrekking. — Artt. 565 - 568 B.W.

Wanneer de rechter oordeelende ten gronde be-
slist dat een autovoertuig dient teruggegeven te
worden aan den eigenaar samen met den gasgene-
rator, die er door een ander persoon op geplaatst
is geworden, worden de bepalingen van artt. 565
tot 568 B.W. niet geschonden wanneer de rechter
de meening uitdrukt dat de gasgenerator, die enkel
dient om het voertuig te bewegen, als bijzaak van
den wagen moet beschouwd worden en aldus duide-
lijk te kennen geeft dat naar zijn meening art. 566
niet dient toegepast.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 October 1946.

Kol. 217

EPURATIE

Zie ook : Strafrecht.

1. I. *Epuratie.* — *Ambtenaar.* — *Ontslag op verzoek
of van ambtswege.* — *Besluitwet van 19 Septem-
ber 1945.* — *Interpretatie.* — *Draagwijde.*

II. *Ambtenaar.* — *Ontslag op grond van gedra-
gingen tijdens de bezetting.* — *Besluitwet van 19
September 1945.* — *Geen interpretatie maar toevoe-
ging.* — *Verbreking.*

III. *Epuratie.* — *Besluitwet van 19 September
1945, art. 13.* — *Toepassingsmodaliteiten.* — *Geest
en tekst.*

I. Wanneer het Hof van Beroep beslist dat uit
voorgelegde bescheiden en debatten blijkt, dat een
ambtenaar niet op zijn verzoek maar door de uit-
voerende macht van ambtswege uit zijn bediening
werd ontslagen, wordt daardoor noch de zin noch de
draagwijde van de Besluitwet van 19 Sept. 1945
betreffende de burgerlijke zuivering verdraaid en
bestaat er geen reden tot verbreking.

II. Door te beslissen dat het vaststaat, dat tot het
ontslag van een ambtenaar werd besloten op grond
van zijn gedragingen ten opzichte van den vijand
tijdens de bezetting, zonder dat zulks blijkt uit het
Besluit van Ontslag, interpreteert het Hof niet het
besluit van ontslag maar voegt er iets aan toe,
zoodat de draagwijde er van wordt verdraaid en het
artikel I, al. 1 van de besluitwet van 19 September
1945 wordt geschonden.

III. De bewoordingen « toepassingsmodaliteiten »
van art. 13 der besluitwet van 19 September 1945
bedoelen, naar geest en tekst, eenvoudig de wijze
waarop de beslissing die het verval van rechten
voor gevolg heeft zal bekend worden gemaakt aan
de administratieve overheden belast met het op-
maken der kiezerslijsten en de maatregelen die door
deze overheden moeten getroffen worden naar aan-
leiding van voorbedeelde bekendmaking.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 18 November
1945.

Kol. 425

2. *Epuratie.* — *Onvaderlandsche houding van minder-
jarigen.* — *Toestemming van vader en moeder.* —
Onverantwoordelijkheid van de moeder.

Wanneer zoowel de vader als de moeder hebben
toegestemd in de toetreding van hun minderjarig
kind tot een der jeugdformaties voorzien door art. 3,
4° der Besluitwet van 19 September 1945, kan de
moeder uit dien hoofde niet op de lijst der epuratie
geplaatst worden, wegens de artt. 373 en 374 Bwb.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1ste Kamer,
10 April 1946.

Kol. 943

3. *Epuratie.* — *Besluitwet van 19 September 1945,
art. 11, b, 2°.* — *Begrip toetreding.*

De onderteekening van een fiche in verband met
de inrichting van de eenheidsbeweging V.N.V. kan
niet aangezien worden als een door art. 11, b, 2°
der Besluitwet van 19 September 1945 bedoelde toe-
treding, wanneer geen intellectuele of effectieve
steun werd verleend.

Krijgsraad te Leuven, 24 Mei 1946.

Kol. 792

4. I. *Epuratie.* — *Besluitwet van 19 September 1945.* —
*Getroffen binnen het kader der wet van 20 Maart
1945 waarbij aan den Koning buitengewone machten
worden toegekend (art. 1 nrs 4 en 5).* — *Wettelijk-
heid.*

II. *Epuratie.* — *Toetreding tot een partij.* — *Art.
2-2° der besluitwet van 19 September 1945.* — *Be-
grip.*

I. De wetgever van de Besluitwet van 19 Septem-
ber 1945 heeft door de perken én van nummer 4
én van nummer 5 van art. 1 van de wet van 20
Maart 1945, waarbij aan den koning buitengewone
machten werden toegekend, in acht te nemen, de
hem opgedragen macht niet overschreden. De inlei-
ding van de Besluitwet van 19 September 1945 ver-
wijst — in tegenstelling met de beweringen van den
appellant — niet uitsluitend naar nr 5 van art. I
der wet van 20 Maart 1945 doch naar de geheele
wet. Trouwens, het weren uit de politieke gemeen-
schap van personen, wier vaderlandsche gedraging
aan het openbaar geweten aanstoot heeft gegeven,
het uitsluiten derzelven van zekere opdrachten en
het ontzeggen er aan van sommige bedrijfsbezigheden,
zijn ontegensprekelijk van aard om bij te dra-
gen tot den moreelen wederopbouw van het land,
onverschillig of deze maatregelen onder deze bedoeld
bij nr 4 van art. I der wet van 20 Maart 1945 kunnen
worden gerangschikt.

II. De toetreding tot een partij in den zin, zooals
bedoeld bij art. 2-2° van de Besluitwet van 19 Sep-
tember 1945, wordt bij ontstentenis van elke poli-
tieke overtuiging en bedrijvigheid en dienvolgens
van elke goedkeuring van de ideologie en van richt-
lijnen dezer partij, geacht niet te zijn gedaan.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 1 Juli 1946.

Kol. 751

5. *Epuratie.* — *Besluitwet van 19 September 1945.* —
Onvaderlandsche houding van minderjarigen. — *Toe-
stemming van vader en moeder.* — *Onverantwoor-
delijkheid van de moeder.*

Wanneer zoowel de vader als de moeder hebben
toegestemd in de toetreding van hun minderjarig
kind tot een der jeugdformaties voorzien door art. 3,

4^e der Besluitwet van 19 September 1945, kan de moeder uit dien hoofde niet op de lijst der epuratie geplaatst worden, wegens de artt. 373 en 374 Bwb.

Hof van Beroep te Gent, Vacantiekamer, 2 September 1946.

Kol. 942

6. *Epuratie. — Vonnis van schrapping. — Nieuw feit. — Kracht van gewijsde.*

Wanneer iemand op de lijst der epuratie geplaatst wegens lidmaatschap van een organisme voorzien door art. 2, 2e der Besluitwet van 19 September 1945, door de rechtbank wordt geschrapt, kan hij uit hoofde van zijn lidmaatschap bij een ander organisme niet opnieuw op de lijst der epuratie ingeschreven worden, daar de gedraging van den betrokkene in haar geheel moet beschouwd worden en iedere handeling slechts een middel is om de gegrondheid der beslissing van den Krijgsauditeur te staven.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1ste Kamer, 9 October 1946.

Kol. 595

7. *Epuratie. — Besluitwet van 19 September 1945. — Lidmaatschap Vlaamsche SS.*

Een persoon die in het jaar 1942 lid geworden is van de Vlaamsche SS, maar hetzelfde jaar zijn ontslag heeft genomen zoowel bij deze groepeerings als bij het V.N.V., kan beschouwd worden als hebbende te goeder trouw gehandeld en dient niet op de lijst van de incivieken gehandhaafd, wanneer overigens de inlichtingen ingewonnen over zijn gedrag tijdens de bezetting gunstig luiden.

Hof van Beroep te Luik, 5de Kamer, 9 November 1946.

Kol. 400.

8. *Epuratie. — Besluitwet van 19 September 1945. — Geldigheid in verband met de wet van 20 Maart 1945 op de buitengewone machten.*

De noodzakelijkheid en de hoogdringendheid van een bepaling verordend door een besluitwet genomen krachtens de wet van 20 Maart 1945 ontsnappen aan het toezicht der hoven en rechtbanken.

De rechterlijke macht heeft enkel den plicht na te gaan of het besluit binnen den omvang van de aan den Koning gegeven opdracht is gebleven. Wanneer zulks het geval is staat de besluitwet gelijk met een wet, met het gevolg dat in deze voorwaarden de rechterlijke macht niet bevoegd is om na te gaan of het besluit al dan niet de bij de grondwet of andere wetten dan deze van 20 Maart 1945 gehuldigde principes eerbiedigt.

De wet van 20 Maart 1945 laat aan den Koning toe de maatregelen te nemen bevolen door de besluitwet van 19 September 1945.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 365

9. *Epuratie. — Besluitwet van 19 September 1945. — Lidmaatschap De Vlag.*

Het feit van vermeld te zijn op een lijst van leden der groepeerings De Vlag levert niet noodzakelijkerwijze het bewijs van het lidmaatschap der groepeerings, des te meer daar het vaststaat dat het bestuur van De Vlag de abonnés op het tijdschrift door deze groepeerings uitgegeven als lid beschouwde.

Een persoon die in deze voorwaarden op dusdanige lijst voorkomt dient niet behouden te worden op de lijst der incivieken.

Hof van Beroep te Luik, 5de Kamer, 16 November 1946.

Kol. 401

10. *Epuratie. — Ambtenaar. — Ontslag niet van ambtswege en niet op grond van gedragingen tijdens de bezetting. — Kiezerslijsten. — Geen schrapping.*

Indien een besluit, waarbij een ambtenaar uit zijn ambt wordt ontslagen, niet vermeldt dat het van ambtswege is en wegens zijn gedragingen t.o.v. den vijand tijdens de bezetting, bestaat er geen reden om deze ambtenaar van de kiezerslijsten te schrappen. Dit geldt eveneens voor het geval men uit de bevoordingen van het besluit mocht afleiden dat het ontslag van ambtswege gebeurde, zonder evenwel hieruit te kunnen concluderen dat het wegens gedragingen t.o.v. den vijand tijdens de bezetting werd gegeven.

Hof van Beroep te Gent, 1ste Kamer, 28 November 1946.

Kol. 494

11. *Epuratie. — Wet van 20 Maart 1945 betreffende de buitengewone machten toegekend aan den Koning. — Besluitwet van 19 September 1945. — Toezicht van Hoven en Rechtbanken. — Wettelijkheid.*

Valt niet onder de bevoegdheid van Hoven en Rechtbanken de beoordeeling van de noodzakelijkheid en de hoogdringendheid eener bepaling, verordend bij een besluitwet, die genomen werd krachtens de wet van 20 Maart 1945 betreffende de buitengewone machten toegekend aan den Koning. De rechterlijke macht heeft evenwel den plicht na te gaan of de besluitwet binnen den omvang van de aan den Koning gegeven opdracht is gebleven. Wanneer zulks het geval is is de besluitwet gelijkwaardig aan een wet, met het gevolg, dat de rechterlijke macht onbevoegd is om na te gaan of de besluitwet al dan niet de bij de Grondwet gehuldigde principes heeft geëerbiedigd.

De wet van 20 Maart 1945 heeft den Koning gemachtigd de maatregelen te treffen, die door de Besluitwet van 19 September 1945 werden bevolen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 9 December 1946.

Kol. 811.

12. *Epuratie. — Vreemdeling. — Besluitwet 19 September 1945 niet toepasselijk.*

De Besluitwet van 19 September 1945 is niet van toepassing op vreemdelingen daar zij niet tot de politieke gemeenschap van België behooren en er dus niet van kunnen uitgesloten worden. Hunne houding onder de bezetting kan aanleiding geven tot hunne uitdrijving.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1ste Kamer, 22 Januari 1947.

Kol. 763

13. *Epuratie. — Besluit van 19 September 1945. — Deelneming aan verkiezingen na van het recht om te stemmen vervallen te zijn verklaard. — Politiek misdrijf. — Onbevoegdheid van de Correctionele Rechtbanken.*

Het misdrijf dat begaan wordt door een burger die deelneemt aan de verkiezingen na van het recht

om te stemmen, ingevolge de besluitwet van 19 September 1945, vervallen te zijn verklaard, is een politiek misdrijf.

De correctioneele rechtbanken zijn derhalve onbevoegd om dit misdrijf te beteugelen, dat krachtens de Grondwet alleen aan het Hof van Assisen ter beoordeeling kan onderworpen worden.

Hof van Beroep te Brussel, 10de Kamer, 15 Februari 1947.

Kol. 779

ERFDIENSTBAARHEID

Erfdienstbaarheden. — Afsluiting van huizen, binnenplaatsen en tuinen in steden en voorsteden. — Art. 663 B.W. — Bebouwde kom van buitengemeente. — Vereisten voor de toepasselijkheid van art. 663 B.W.

Ofschoon de rechtspraak aan de woorden: « steden en voorsteden », die in art. 663 B.W. gebruikt worden, een brede interpretatie heeft gegeven, kan een bebouwde kom ener buitengemeente als voorstad in de zin van art. 663 B.W. slechts worden aangezien, wanneer het merendeel der bevolking uit industrie-arbeiders, handelaars en vrije beroepen bestaat.

Burgerlijke Rechtbank te Oudenaarde, zetelende in beroep, 13 Mei 1947.

Kol. 1364.

ERFENISSEN

1. *Erfregeling der kleine nalatenschappen. — Wet van 16 Mei 1900. — Aanwijzing door den de cuius van den erfgenaam die het recht tot overneming bij voorkeur zal uitoefenen. — Vereischte van een geschrift.*

De aanwijzing door den de cuius van den erfgenaam, die krachtens alinea 3 van art. 4 der wet van 16 Mei 1900 op de erfregeling der kleine nalatenschappen bij voorkeur het recht tot overneming zal mogen uitoefenen, moet noodzakelijk door geschrift geschieden. Deze aanwijzing is, evenals een testament, een akte van uitersten wil, die slechts bij het overlijden van den de cuius uitwerking kan hebben en door hem tot op dat oogenblik kan worden herroepen. Het vaststellen bij geschrift van dergelijke beschikkingen behoort tot hun wezen zelf.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 28 November 1946.

Kol. 1036.

2. *Erfregeling der kleine nalatenschappen. — Wet van 16 Mei 1900, art. 4. — Recht van overneming. — Afstanddoening van dit recht. — Pacht voor negen jaar.*

Het recht van overneming, geregeld in art. 4 van de wet van 16 Mei 1900 betreffende de erfregeling der kleine nalatenschappen, ontstaat op den dag van het overlijden van den eerst stervenden echtgenoot zoowel in hoofde van den in gemeenschap zijnden echtgenoot als in hoofde van de erfgenamen in rechtstreeksche linie.

Vanaf het overlijden van den eerststervenden echtgenoot kunnen partijen, die over elk bestanddeel van de nalatenschap een onverdeeld recht van eigendom hebben, een overeenkomst betreffende dit recht van overneming sluiten. Afstanddoening van het recht van overneming kan afgeleid worden uit de elementen der zaak, zij is aan geen enkelen sacramenteelen vorm onderworpen. Uit het toestaan van een pacht voor negen jaar kan de stilzwijgende

afstand door de pachters van het recht tot overneming van de ouderlijke landbouwexploitatie worden afgeleid.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 28 November 1946.

Kol. 1033

3. *Erfregeling der kleine nalatenschappen. — Wet van 16 Mei 1900.*

Wanneer voor den vrederechter de procedure bepaald bij artt. 2 en 4 van de wet van 16 Mei 1900 betreffende de erfregeling der kleine nalatenschappen wordt toegepast, wordt wettelijk verondersteld, dat partijen bij gemeenschappelijk accoord in rechte optreden. Dit accoord kan evenwel door ieder der partijen worden verbroken, zoolang zij niet door een beslissing van den vrederechter, voor een notaris verzonden werden teneinde de akte van verdeling en vereffening der huwelijksgemeenschap te doen verlijden. Het accoord wordt o.m. verbroken door het stellen van den eisch tot verdeling en vereffening der huwelijksgemeenschap voor de rechtbank van eersten aanleg. Vanaf het oogenblik, dat een dergelijke eisch aanhangig is gemaakt, is de vrederechter onbevoegd nog verder over een verzoekschrift, ingediend krachtens de wet betreffende de erfregeling der kleine nalatenschappen, uitspraak te doen. Het recht van overneming kan voor de rechtbank van eersten aanleg bij wedereisch opnieuw gesteld worden.

Burgerlijke Rechtbank te Veurne, 2de Kamer, 30 November 1946.

Kol. 816

4. *Ervenissen. — Veiling van onverdeelde goederen. — Toewijzing van goederen aan mede-erfgenamen. — Betaling van de koopprijs. — Art. 883 B.W. niet van openbare orde.*

Wanneer bij veiling van onverdeelde goederen aan mede-erfgenamen goederen worden toegewezen, zijn deze mede-erfgenamen tot betaling van de koopprijs verplicht indien zulks in het kohier van lasten, bedingen en voorwaarden van de verkoop werd bepaald. Art. 883 B.W. is immers niet van openbare orde.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1ste Kamer, 26 Maart 1947.

Kol. 1173

FAILLISSEMENT

I. *Faillissement. — Artt. 446 en 448 Wetboek van Koophandel. — Nietigheid van betalingen.*

II. *Faillissement van den bewaarnemer (notaris). — Rechten van den bewaargever.*

III. *Gerechtigd akkoord. — Schuldvergelijking.*

I. De nietigheid van betalingen, krachtens artt. 446 en 448 van het Wetboek van Koophandel geldt slechts ten aanzien van betalingen door den gefailleerde met aan hem toebehoorend geld gedaan.

II. De koopprijs, aan een notaris gelaten tot na aflossing der hypotheeken en met dit doel, valt niet in het persoonlijk bezit van den notaris. Deze is alleen bewaarnemer van het geld.

Bij faillissement van den bewaarnemer treedt de bewaargever op als eigenaar van zijn geld en niet als schuldeischer van den bewaarnemer. Indien de bewaargever de terugbetaling van zijn geld bekwaam vóór het faillissement van den bewaargever, moet hij dit niet aan de curatoren terugstorten, onver-

schilling in welke munt de terugbetaling is geschied.

III. Het aanvragen van een gerechtelijk akkoord belet de schuldvergelijking, tenzij de aangestelde rechter daartoe machtiging zou verleenen.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 17 October 1946.

Kol. 1016

2. *Faillissement. — Nieuwe schuld gemaakt door den gefailleerde. — Rechtsvordering alleen tegen hem gericht. — Geldigheid.*

De rechtsvordering, die alleen tegen den gefailleerde gericht wordt wegens schulden, gemaakt terwijl hij zich in staat van faillissement bevindt, is geldig; de tusschenkomst van den curator is niet vereischt.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, zetelende als Rechtbank van Koophandel, 19 Februari 1947.

Kol. 1050

FISCAAL RECHT

Zie ook: Amnestie.
Belastingen.

1. I. *Onwettig vervoer van alcohol. — Beteekenis der fiscale vervolgingen. — Gemengd karakter der boeten. — Straf- en burgerrechtelijke aansprakelijkheid van den werkgever.*

II. *Onwettig vervoer van alcohol. — Bijzonder en verplichtend karakter der verbeurdverklaring.*

I. De fiscale vervolgingen beoogen veel meer de bestraffing van de daad (het bedrog) op zich zelve dan van den dader; de veroordeeling van een ander persoon dan de dader berust op zijn bewezen of veronderstelde medewerking aan het plegen van het bedrog alsook op het vermoeden, dat hij uit het gepleegde misdrijf voordeel getrokken heeft of zou trekken. Als gevolg van het gemengd karakter der fiscale boeten, die deels het karakter hebben van een straf, en deels dit eener schadeloosstelling, kan de werkgever op dubbele wijze aansprakelijk worden gesteld voor de handelingen van zijn aangestelde: strafrechtelijk (tenzij hij onwetend is geweest van het gepleegd misdrijf) en burgerrechtelijk. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid speelt, zoodra het bewezen is, dat de aangestelde het misdrijf gepleegd heeft in dienst van zijn werkgever zonder dat het van belang is te onderzoeken of het misdrijf het gevolg is of niet van de uitvoering van het werk, ernede in verband staat of niet of gepleegd werd met of zonder het medeweten van den patroon.

II. De verbeurdverklaring, die wegens de inbreuken op de wetten van douanen en accijnzen wordt uitgesproken, verschilt wezenlijk van de verbeurdverklaring uit het gewone recht. Zij bezit, evenals de geldboete, een gemengd karakter en is gedeeltelijk een straf, gedeeltelijk een schadeloosstelling; bovendien is zij van zakenrechtelijken aard. Dit laatste kenmerk verklaart waarom de verbeurdverklaring steeds moet worden uitgesproken, ook wanneer de overtreder niet de eigenaar is der in beslag genomen voorwerpen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 10de Kamer, 13 Juli 1945.

Kol. 787

2. *Bezit van alcohol. — Voorloopige invrijheidstelling.*

Wanneer een verdachte aangehouden is door het beheer van douanen en accijnzen wegens een misdrijf tegen de fiscale wet op het vervoer van alcohol, vervalt het bevel van arrest van rechtswege wanneer

het beheer van douanen en accijnzen niet binnen een termijn van 14 dagen den verdachte voor de Correctionele Rechtbank heeft gedagvaard.

Indien, binnen dezen termijn van 14 dagen er door de Raadkamer reeds een bevel van ontlasting verleend werd en het beheer der douanen en accijnzen nog niet voor de Correctionele Rechtbank gedagvaard heeft, is deze Rechtbank, zetelende in Raadkamer, niet bevoegd om over een vraag tot voorloopige invrijheidstelling te beslissen. In dergelijke omstandigheden kan de verdachte zich enkel wenden tot het beheer zelf om zijn voorloopige invrijheidstelling te vragen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, Raadkamer, 20 Juli 1945.

Kol. 289

3. *Fiscaal recht. — Verschuldigde rechten en boeten. — Strafrechtelijke vervolgingen. — Transactioneel voorstel van het beheer tot regeling. — Gestelde termijn voor aanvaarding. — Stilzwijgen van beschuldigde. — Transactionele overeenkomst. — Geen verjaring.*

Wanneer ter gelegenheid van een sluikschen invoer een P.V. wordt opgesteld, door overtreder een waarborg voor eventueel verschuldigde rechten en boeten wordt gestort en door het beheer van douanen en accijnzen een transactioneel voorstel tot uiteindelijke regeling wordt gedaan, mag beschuldigde zich later niet beroepen op de verjaring om terugbetaling van den door hem gestorten waarborg te vorderen, indien bij het voorstel van het beheer een termijn van aanvaarding was gesteld met de bepaling dat zijn stilzwijgen als overeenkomst zou worden aangezien. In zulk geval is er inderdaad een volledige transactionele overeenkomst tot stand gekomen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5de Kamer, 29 November 1945.

Kol. 627

4. *Fiscaal recht. — Openbare verkoop van roerende goederen. — K.B. nr 64 van 30 November 1939, art. 231.*

Bij openbaren verkoop van roerende goederen is krachtens art. 231 van het K.B. nr 64 van 30 November 1939 het evenredig recht van 5 % op den toewijzingsprijs of op het hoogste aanbod verschuldigd, ongeacht den persoon, aan wien de koop wordt toegewezen of wie de meestbiedende is.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 25 November 1946.

Kol. 591

5. *Wet van 10 Januari 1940 betreffende de uitzonderlijke winsten. — Vennootschap. — Bedrijfsverlies der twee vorige jaren. — Vergeldingen der beheerders. — Berekening van het aftrekbaar bedrijfsverlies.*

De door een vennootschap uitbetaalde vergeldingen aan beheerders moeten, op grond van de wet van 10 Januari 1940 betreffende de uitzonderlijke winsten, aangezien worden als deel uitmakend van de verwezenlijkte winsten, zoodat belastingen op de uitzonderlijke winsten eventueel hierop kunnen verschuldigd zijn. Voor de berekening van de verliezen, die door een vennootschap gedurende de twee vorige jaren werden geleden en die van de belastbare uitzonderlijke winsten mogen afgetrokken worden, dient dan ook rekening te worden gehouden met de

uitbetaalde vergeldingen. Het feit, dat de beheerders wegens deze vergeldingen in de gewone bedrijfsbelasting werden aangeslagen, is zonder belang daar de wet van 10 Januari 1940 bepaalt, dat de uitbetaalde vergeldingen aan beheerders en de ter beschikking van de vennootschap gebleven bedragen op fictieve wijze moeten vereenigd worden, ten einde een geheel te vormen dat tot grondslag van de belasting dient.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 25 November 1946.

Kol. 523

GERECHTELIJKE UITWINNING

Zie ook : Betaling.

Gerechtelijke uitwinning. — Dadelijke uitwinning. — Wet van 15 Augustus 1854, art. 91. — Geschillen betreffende bepalingen van het lastenkohier en de wijze van verkoop. — Bevoegdheid van den rechter in kortgeding.

Ten aanzien van art. 91 der wet van 15 Augustus 1854 erkennen rechtsleer en rechtspraak eensluidend, dat de rechter in kortgeding bevoegd is, niet alleen om de geschillen betreffende de bepalingen van het lastenkohier te beslechten maar ook deze betreffende de wijze, waarop het bij dadelijke uitwinning verkocht goed zal toegewezen worden.

Burgerlijke Rechtbank te Leuven, Kortgeding, 18 Oktober 1946.

Kol. 526

GEWIJSDE

Zie : Epuratie.
Strafvordering.
Militaire Strafvordering.

HANDELAAR

Handelaar. — Vermelding handelsregister.

Wanneer een handelaar een geding inleidt dat zijn oorsprong niet vindt in een handelsdaad, is de vermelding van het nummer van zijn handelsregister op de dagvaarding niet vereischt.

Vrederegerecht te Berchem, 7 Mei 1946.

Kol. 140

HANDELSDAAD

Zie ook : Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken).

1. *Daden van koophandel. — Art. 2, laatste alinea der wet van 15 December 1872. — Huur van een huis met het oog op de opening van een winkel. — Handelsdaad.*

I. Luidens art. 2, laatste alinea der wet van 15 December 1872 worden als daden van koophandel beschouwd alle verbintenissen van kooplieden, behoudens het bewijs, dat de oorzaak er van vreemd is aan hun handel.

De auteurs alsmede de rechtspraak nemen terecht aan, dat de bepaling van deze alinea algemeen is en geldt voor verbintenissen betreffende onroerende zaken. De handelaar, die een huis huurt, niet om het zelf te bewonen maar om er een winkel in te openen, stelt een handelsdaad.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 1ste Kamer, 31 December 1946.

Kol. 690

2. *Daden van koophandel. — Art. 2, laatste lid, W.V.K. — Inzameling van pronostiekformulieren.*

De inzameling van pronostiekformulieren voor verscheidene ondernemingen, met het doel de eigen handelszaak te bevorderen, moet krachtens het laatste lid van art. 2 van het Wetboek van Koophandel, als een daad van koophandel beschouwd worden.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2de Kamer, 14 Januari 1947.

Kol. 1204

HANDELSFONDS

1. *Handelsfonds. — Juridische entiteit. — Ondeelbaarheid. — Gevolgen.*

De verplichting tot teruggave van een handelsfonds heeft geen betrekking op de aparte bestanddelen van het fonds maar op de rechtskundige algemeenheid die niet ophoudt te bestaan in weerwil van de wijziging, die haar samenstelling mocht ondergaan. Hieruit volgt : a) dat alle vroeger bestaande koopwaren dienen teruggegeven te worden; b) dat in geval van uitbreiding van de zaak, bij toepassing van art. 566 en 567 B.W. betreffende de natrekking, de toegevoegde koopwaren eveneens dienen te worden teruggegeven; c) dat een eventuele actie open staat wegens vergoeding voor de toegevoegde koopwaren en den gepresteerd arbeid.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915

2. *Handelsfonds. — Aanwezige contanten. — Geen bestanddeel van het handelsfonds.*

De aanwezige contanten, die zich in de geldlade van den winkel bevinden vormen geen bestanddeel van het terug te geven handelsfonds.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915

3. *Handelsfonds. — Onrechtmatige aankoop van een Duitsch beheerder. — Bekendheid met Londensche Besluitwet van 10 Januari 1941. — Kwade trouw. — Dwaling te goeder trouw. — Bewijslast.*

De onrechtmatige aankoop van een handelsfonds van een Duitschen beheerder wordt verondersteld te kwader trouw te zijn geschied, wanneer de koper met de bepalingen van den Londensche Besluitwet van 10 Januari 1941 bekend was.

Indien de aankoop tot stand kwam als gevolg van een rechtsdwaling, is de koper verplicht, als gevolg van het beginsel, dat iedereen geacht wordt de wet te kennen, het bewijs te leveren dat de dwaling te goeder trouw werd begaan.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915

4. *Handelsfonds. — Bezitter te kwader trouw. — Art. 549 B.W. — Teruggave integraal herstel van het nadeel.*

De bezitter te kwader trouw is overeenkomstig art. 549 B.W. verplicht de winsten, die uit het handelsfonds werden getrokken, terug te geven.

Bovendien is hij gehouden het nadeel dat het handelsfonds tijdens den duur van het weder-

rechtelijk bezit zou ondergaan hebben, integraal te herstellen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915

HANDELSGEBRUIKEN

Zie : Overeenkomsten.

HANDELSVERTEGENWOORDIGER

Handelsvertegenwoordiger. — Vergoeding. — Commissieloon. — Borgsom. — Natuur der overeenkomst.

Opzegging van de overeenkomst. — Terugbetaling der borgsom. — Voorwaarden bij contract bepaald. — Aangeteekend schrijven. — Geen noodzakelijke vormvereichte.

Hij, die als «vrije vertegenwoordiger», voor een bepaalde omschrijving, door een handelsfirma wordt aangenomen, zonder band van ondergeschiktheid van de eene partij tegenover de andere, en die enkel door commissieloon vergoed wordt, is niet de vennoot van die firma maar een eenvoudig handelsvertegenwoordiger.

Wanneer de overeenkomst bepaalt dat de door den handelsvertegenwoordiger gestorte borgsom terugvorderbaar is in geval van onvoldoende opbrengst der zaak, mits opzegging van drie maand, bij aangeteekend schrijven, is de «aanteekening» geen noodzakelijke vormvereichte op voorwaarde dat het bewezen zij dat de opzegging aan den belanghebbende is betekend geworden.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 24 April 1946.

Kol. 198

HUUR EN VERHUUR

Zie ook : Belastingen.

Bevoegdheid (in burgerlijke en handelszaken).

1. *Huur en verhuur. — Geen huurverlenging. aangevraagd bij toepassing van art. 4 § 3 van Besluit-wet van 12.3.1945. — Geen toepassing van art. 33. — Verzoening overbodig voor uitdrijving.*

Wanneer een huurder geen huurverlenging heeft aangevraagd binnen de 15 dagen van de opzegging, heeft de verhuurder hem niet in verzoening te roepen, maar mag hem uitdrijven zich steunende op het eindigen van het huurcontract.

Vrederecht te Antwerpen, 1ste Kanton, 26 September 1945.

Kol. 229

2. *Huur en verhuur. — Locatieve herstellingen.*

Wanneer een huurkontraat voorziet dat de huurder gehouden is de gebroken ruiten te vervangen, zelfs wanneer deze gebroken werden door overmacht, is deze clausule nochtans niet toepasselijk op het vervangen der ruiten gebroken tengevolge van oorlogsfeiten.

Dergelijke overeenkomst bedoelt alleen de gevallen van overmacht die als normaal konden voorzien worden.

Vrederecht te Antwerpen, 3de Kanton, 14 Maart 1946.

Kol. 439

3. 1. *Huur en verhuur. — Opzegging. — Aanbevolen brief met ontvangstbewijs. — Geen noodzakelijke voorwaarde voor geldigheid van de opzegging.*

II. Huurverlenging. — Intrekking. — Gewichtige reden.

I. Waar art. 3 van de besluitwet van 12 Maart 1945 bepaalt dat aan een huur slechts een einde zal kunnen gesteld worden mits opzegging bij ter post aangeteekend schrijven met ontvangstbewijs, is nochtans deze formaliteit niet voorgeschreven op straf van nietigheid.

Het ontvangstbewijs is door den wetgever enkel voorzien geworden in het belang van den verhuurder.

De ontvangst van het aanbevolen schrijven kan steeds bewezen worden door een verklaring afgeleverd door het beheer der posterijen en de besluitwet schrijft niet voor dat het ontvangstbewijs noodzakelijk bij de afgifte dient aangevraagd.

II. De intrekking der huurverlenging, waarvan een huurder geniet, kan niet gevraagd worden, tenzij de gewichtige reden die door den verhuurder wordt aangehaald ontstaan is na den aankoop van het onroerend goed door den verhuurder.

Vrederecht te Antwerpen, 1ste Kanton, 20 Maart 1946.

Kol. 138

4. *Huur en verhuur. — Aanbevolen brief met ontvangstbewijs. — Volstreckte noodzakelijkheid van dit bewijs.*

Waar art. 3 van de besluitwet van 12 Maart 1945 voorschrijft dat een opzeg van huur dient gedaan te worden door middel van aanbevolen schrijven «met ontvangstbewijs» is dit bewijs een volstrekt noodzakelijke voorwaarde voor de geldigheid van den opzeg.

Dit ontvangstbewijs werd door den wetgever niet voorzien in het belang van een der beide partijen, doch wel in het algemeen belang, ten einde ernstige betwistingen nopens den datum van ontvangst van het aangeteekend schrijven uit te schakelen.

Een opzeg gedaan door aanbevolen schrijven zonder ontvangstbewijs stelt geen einde aan de huur.

Vrederecht te Berchem, 7 Mei 1946.

Kol. 140

5. *Huur en verhuur. — Opzegging.*

Wanneer een opzegging niet voldoet aan de vereisten van art. 3 van de besluitwet van 12 Maart 1945, wordt de huurder geacht te hebben verzaakt aan het middel van nietigheid, wanneer hij als gevolg aan de gegeven opzegging, een procedure instelt ten einde huurverlenging te bekomen.

Een opzegging, gegeven tegen een te vroegen datum is niet ongeldig, doch zal slechts uitwerksel hebben tegen den eersten daaropvolgenden nuttigen datum waarop de huur vervalft.

Vrederecht te Zandhoven, 29 Juni 1946.

Kol. 884

6. *Huur en verhuur. — Opzegging. — Ontvangstbewijs.*

Het verzenden van een aanbevolen schrijven met ontvangstbewijs om een opzegging te beteekenen is geen formaliteit die voorgeschreven is op straf van nietigheid.

Het behoort aan de Rechtbank na te gaan of de huurder al dan niet op voldoende wijze kennis van de opzegging heeft gekregen.

Deze feitelijke kwestie mag bewezen worden door alle middelen van recht.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, zetelende in graad van beroep, 1ste Kamer bis, 8 Juli 1946.

Kol. 262

7. I. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 12 Maart 1945. — Opzegging bij aangeteekend schrijven. — Geen ontvangstbewijs. — Geldigheid.*

II. *Huur en verhuur. — Opzegging met het oog op eigen ingebruikneming. — Bijzonder gewichtige redenen.*

I. Een opzegging gegeven bij aangeteekend schrijven en waarvan het ontvangstbewijs niet kan worden voorgelegd, is regelmatig naar den vorm, wanneer de ontvangst van den aangeteekenden opzeggingsbrief niet betwist wordt.

II. Het feit, dat de verhuurder zelf het verhuurde goed in gebruik wenscht te nemen, vormt in principe een bijzonder gewichtige reden, vereischt door de Besluitwet van 12 Maart 1945, art. 7, om de aangevraagde huurverlenging te weigeren.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, (zetelende in beroep), 12 September 1946.

Kol. 786

8. I. *Huur en verhuur. — Opzegging. — Clausule bedoeld door art. 4, al. 3 van het huishuurbesluit. — Vereischten.*

II. *Draagwijdte van art. 4, al. 3. — Geldt ook in zaken van wettelijke huurverlenging.*

I. Artikel 4, al. 3 van het huishuurbesluit vergt geen sacramentele formule, doch vereischt niettemin, dat de verhuurder duidelijk te kennen geeft, dat de huurder recht heeft op huurverlenging.

II. Het feit dat de huurder geniet van het voordeel der wettelijke huurverlenging, ontslaat den verhuurder niet van de vermelding in de opzegging der beschikking, die artikel 4, al. 3 op straf van nietigheid voorziet.

Vrederecht te Kontich, 22 October 1946.

Kol. 374

9. *Huur en verhuur. — Reintegratie. — Verlating van het land op 14 Mei 1940. — Geen dwang van bezetende overheid. — Geen toepassing van art. 30 B.W. van 12 Maart 1945.*

Art. 30 van de Besluit-Wet van 12 Maart 1945 is enkel een toepassing op de gevallen die zich tijdens de Duitse bezetting hebben voorgedaan.

Vrederecht te Antwerpen, 1ste Kanton, 23 Oct. 1946.

Kol. 270

10. I. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 12 Maart 1945. — Karakter. — Toepassing en interpretatie.*

II. *Opzegging van huur. — Draagwijdte van art. 4, al. 3. — Bedoeling van den wetgever.*

III. *Nietige huuropzegging. — Eenzijdige daad van den verhuurder. — Huurverlenging aangevraagd door den huurder. — Zonder beteekeenis.*

I. De besluitwet van 12 Maart 1945 is een uitzonderingswet, wier bepalingen van openbare orde zijn. Zij moet bijgevolg op enge wijze worden toegepast en geïnterpreteerd.

II. Art. 4, al. 3 van de Besluitwet van 12 Maart 1945 bepaalt op straffe van nietigheid, dat ter gelegenheid van de opzegging eener huurovereenkomst, aan den huurder moet bericht worden, dat hij over een termijn van vijftien dagen beschikt om huurverlenging aan te vragen. De bedoeling van den wetgever is ongetwijfeld geweest den eigenaar of hoofdhuurder te verplichten den opgezegden huurder uitdrukkelijk te verwijzen op zijn recht

om huurverlenging binnen een termijn van vijftien dagen aan te vragen.

III. Een nietige huuropzegging is een eenzijdige daad van den verhuurder, die door de aangevraagde huurverlenging vanwege den huurder niet kan beïnvloed worden.

Vrederecht te Ekeren, 24 October 1946.

Kol. 440

11. *Huur en verhuur. — Intrekking van huurverlenging. — Gewichtige reden. — Scheiden uit onverdeelheid.*

Het feit dat erfgenamen wenschen te scheiden uit onverdeelheid en eigendommen in natura onder elkaar willen verdeelen, kan niet beschouwd worden als een gewichtige reden om de huurverlenging in te trekken van een huurder welke een dezer eigendommen bewoont.

Vrederecht te Ekeren, 14 November 1946.

Kol. 540

12. I. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 12 Maart 1945. — Opzegging. — Huurverlenging aan te vragen binnen bepaalde termijn.*

II. *Huur en verhuur. — Handelshuis. — Besluitwet van 5 December 1946, art. 6. — Hangend geschil betreffende huurverlenging. — Huurverlenging van rechtswege.*

I. De krachtens de Besluitwet van 12 Maart 1945 gestelde eisch tot huurverlenging is niet meer ontvankelijk, wanneer hij niet binnen den termijn van vijftien dagen, volgend op de niet-verzoening, werd aanhangig gemaakt.

II. De toepassing van de Besluitwet van 5 December 1946 is niet onderworpen aan de procedure voorzien door de Besluitwet van 12 Maart 1945. Artikel 6 van de Besluitwet van 5 December 1946 vermeldt, dat haar bepalingen betreffende de huurverlenging van rechtswege ook gelden ten aanzien van de huishuurgeschillen, waarin nog niet definitief werd gevonnis.

Vrederecht te St Jans-Molenbeek, 11 Januari 1947.

Kol. 764

13. I. *Huur en verhuur. — Expertise. — Aanwezigheid der partijen. — Rechten der verdediging.*

II. *Huurschade. — Art. 1732 B.W.*

I. Voor de Vrederechten kan de nietigheid eener expertise slechts worden ingeroepen wegens afwezigheid van een der partijen, indien daardoor de rechten der verdediging worden geschonden.

Deze rechten mogen niet beschouwd worden als zijnde geschonden indien o.m. de partijen elkaar ontslagen hadden van pleegvormen, indien de verweerders, solidair als huurders verbonden, door den deskundige aangezocht werden aanwezig te zijn, den eenen bij aangeteekenden brief, den anderen mondeling op den dag zelf der expertise, en indien daarenboven door hen besluiten genomen werden over den grond der zaak.

II. De huurders zijn verantwoordelijk voor de beschadigingen of verliezen tijdens de huur ontstaan. Een tijdelijke en gedeeltelijke bezetting van een huurgoed door Britsche troepen ontslaat de huurders niet van het bewijs voorzien door art. 1732 B.W., vooral niet zoo de eigenaar niet in de op-eisching betrokken werd.

Vrederecht te Beringen, 17 Januari 1947.

Kol. 793

14. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 5 December 1946. — Akte van akkoord. — Dading. — Geen hangend geschil.*

I. Een akte van akkoord, vóór het van kracht worden der Besluitwet van 5 December 1946, ten overstaan van den Vrederechter overeenkomstig de voorschriften der Besluitwet van 12 Maart 1945 aangegaan, is gelijk te stellen met een onherroepelijk gevelde vonnis, waarop de bepalingen der Besluitwet van 5 December 1946 betreffende de verlenging der handelshuurceelen niet toepasselijk zijn.

II. Een dergelijke akte van akkoord is immers een dading, die een einde stelt aan het geschil en tusschen partijen kracht van gewijsde heeft.

III. De niet-uitvoering van de transactionele overeenkomst heeft niet voor gevolg het geschil terug te doen ontstaan; zij verleent enkel het recht om een actie ter uitvoering van de transactionele overeenkomst in te stellen.

Vrederechter te Antwerpen, 4de Kanton, 22 Januari 1947.

Kol. 828

15. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 12 Maart 1945. — Verzet tegen huurverlenging ten gunste van bloedverwanten in de zijlinie. — Geen bijzonder gewichtige reden.*

Het feit, dat de verhuurder zich in de noodzakelijkheid bevindt het huis te doen betrekken door bloedverwanten in de zijlinie, is geen bijzonder gewichtige reden om zich tegen de huurverlenging te verzetten.

Deze conclusie volgt uit de ontleding van het verslag aan den Regent, dat den tekst van de Besluitwet van 12 Maart 1945 voorafgaat en uit deze van het begrip en de vroegere rechtspraak ter zake van de uitzonderingswetten op de huurovereenkomsten.

Vrederechter te Leuven, 1ste Kanton, 25 Januari 1947.

Kol. 1080

16. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 12 Maart 1945. — Nieuwe aanvraag tot huurverlenging vooraleer in beroep uitspraak gedaan werd over een eerste toegekende huurverlenging. — Toepasselijkheid van art. 35 der Besluitwet van 12 Maart 1945.*

Wanneer door de rechter in beroep over een toegestane huurverlenging nog geen uitspraak werd gedaan en het ogenblik aangebroken is om een nieuwe huurverlenging aan te vragen, moet, krachtens art. 35 der Besluitwet van 12 Maart 1945, de nieuwe aanvraag niet bij wedereis, maar voor de eerste rechter worden ingeleid. De vrederechter verwijst daarop de zaak naar de rechter in beroep, die de beide gedingen dient samen te voegen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 29 Januari 1947.

Kol. 1108

17. *Huur en verhuur. — Redenen van opzegging. — Verhuurders slachtoffer van de bezettende macht. — Huurder veroordeeld wegens een misdrijf tegen de veiligheid van de Staat.*

Wanneer de verhuurders, die het slachtoffer van de bezettende macht zijn geweest, onder hetzelfde dak wonen als een huurder, die wegens een misdrijf tegen de veiligheid van de Staat werd veroordeeld, is de onvermijdelijke en voortdurende aan-

raking met elkander een omstandigheid die een geldige reden van opzegging kan vormen.

Vrederechter te Berchem, 1 April 1947.

Kol. 1207

18. *Huur en verhuur. — Besluitwet van 19 Februari 1947, art. I, alinea 2. — Schorsing van de tenuitvoerlegging der rechterlijke beslissingen in zake huurovereenkomsten. — Onwettelijkheid.*

De volmachtwetten van 7 September 1939 en 14 December 1944 hebben aan de Koning de bevoegdheid verleend om o.m. de wetgeving in zake huurovereenkomsten te wijzigen, doch geenszins om de schorsing van regelmatig gevelde vonnissen in geschillen hieromtrent te bevelen. Bij gebreke van een door het Parlement gestemde en uitgevaardigde wet, is het aan de Koning niet toegelaten de werking van bepaalde wetten, noch de gevolgen van de inbreuken op de verplichtende gehoorzaamheid aan die wetten te schorsen. Derhalve moeten de bepalingen van art. I, alinea 2 van de Besluitwet van 17 Februari 1947 — evenals die van art. I, alinea 1 der zelfde besluitwet — als niet wettelijk worden aangezien.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding, 13 Mei 1947.

Kol. 1327

19. I. *Huur en verhuur. — Vordering tot schadevergoeding. — Art. 7, al. 3 van het Besluit van 12 Maart 1945. — Het gemeen recht blijft toepasselijk. — Overmacht.*

II. *Onderscheid tussen «bewonen» en «betrekken».*

I. Art 7, al. 3 van het besluit dd. 12 Maart 1945 is woordelijk overgenomen van art. 8, § 10 der wet van 28 December 1926 en betreft de vordering tot schadevergoeding van de uitgedreven huurder.

De genoemde bepaling maakt geen inbreuk op het gemeen recht ter zake van schadevergoeding. De uitgedreven huurder kan slechts aanspraak maken op schadevergoeding indien de verhuurder een fout begaan heeft.

Het niet betrekken van de verhuurde plaatsen door de verhuurder ten gevolge van toeval of overmacht, is geen aanleiding om aan de huurder vergoeding toe te kennen.

II. De verhuurder is niet verplicht de plaatsen binnen de voorgeschreven termijn te komen «bewonen». Het is alleen maar vereist dat hij dezelve zou «betrekken».

Vrederechter te Antwerpen, 2de Kanton, 8 Mei 1947.

Kol. 1143

HUUR EN VERHUUR VAN WERK

Huur en verhuur van werk. — Art. 1793 B.W. — Strikte interpretatie. — Geen analogische toepassing op niet bij de Wet bepaalde gevallen.

I. Art. 1793 B.W. vindt geen analogische toepassing ten aanzien van herstellingswerken aan roerende goederen. Dit artikel, afwijkend van het gemeen recht in zake de bewijsmiddelen, moet eng geïnterpreteerd worden en geldt derhalve niet in de gevallen, die niet voorzien zijn.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 21 November 1946.

Kol. 790

HUWELIJKSRECHT

1. *Wederzijdsche rechten en plichten der echtgenooten.* — Art. 214 b B.W. — *Procedure van echtscheiding.* — *Toepassing van art. 214 B.W. als uitvoeringsmiddel van een reeds bestaanden rechtstitel.* — *Voorwaarden waaraan de rechtstitel moet voldoen.*

De vrederechter is in principe onbevoegd de bepalingen van art. 214 b B.W. toe te passen wanneer er tusschen de echtgenooten een procedure van echtscheiding of van scheiding van tafel en bed hangende is. Wanneer de eischende partij evenwel in het bezit is van een rechtstitel, waarbij de andere partij veroordeeld werd tot betaling van onderhoudsgeld, kan de machtiging verleend worden, omdat zij als een uitvoeringsmiddel van een reeds bestaanden rechtstitel kan aangezien worden. De reeds bestaande rechtstitel moet dan echter in zulke voorwaarden door een rechtsmacht zijn toegekend, dat deze met volledige kennis van zaken heeft kunnen oordeelen.

Vrederecht te Ekeren, 12 December 1946.

Kol. 733

2. *Huwelijksrecht.* — Art. 214 j B.W. — *Wet van 20 Juli 1932.* — *Tussenkoms van avoué verplichtend.*

Het tot de voorzitter der Burgerlijke Rechtbank krachtens art. 214 j B.W. gericht verzoek moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid, door een avoué gedaan worden.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 6 Mei 1947.

Kol. 1362

3. *Huwelijksrecht.* — *Ten uitvoerlegging van beslissingen betreffende onderhoudsgeld bij middel van art. 214 b B.W.* — *Goorloofde dezer procedure.*

De vonnissen uitgesproken door de rechtbank of door de voorzitter ervan betreffende onderhoudsgeld, mogen bij middel van art. 214 b B.W. ten uitvoer gelegd worden.

Vrederecht te Oostende, 27 Mei 1947.

Kol. 1337

HYPOTHEEK

Zie : Belastingen.
Faillissement.

INTERNATIONALE DEVIEZENREGLEMENTERING

Zie : Koop en Verkoop.

INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT

1. *Internationaal privaatrecht.* — *Echtscheiding.* — *In Spanje strijdig met de openbare orde.* — *Nationale wetgeving der partijen zonder betekenis.*

II. *Tenuitvoerlegging van buitenlandse vonnissen.* — *Scheiding van tafel en bed uitgesproken in Spanje.* — *Geen verdrag tussen België en Spanje.* — Art. 10 der Wet van 25 Maart 1876. — *Onderzoek van de feiten.*

I. De echtscheiding is in Spanje strijdig met de openbare orde en wordt er beschouwd als een instelling, die de maatschappij benadeelt; derhalve kan zij in dit land niet worden uitgesproken, zelfs indien de nationale wetgeving der partijen de echtscheiding toelaat.

II. Ten aanzien van de tenuitvoerlegging van buitenlandse vonnissen in België, is de burgerlijke

rechtbank, krachtens art. 10 van de wet van 25 Maart 1876 op de bevoegdheid, er toe gehouden de volgende vijf punten te onderzoeken: 1° Of het buitenlands vonnis niets bevat dat strijdig is met de openbare orde of de beginselen van het Belgisch staatsrecht; 2° of het vonnis volgens de wetgeving van het land waar het gewezen werd in kracht van gewijsde is gegaan; 3° of de voorgelegde uitgifte van het vonnis de voor haar echtheid vereiste voorwaarden verenigt; 4° of de rechten der verdediging werden geëerbiedigd; 5° of de buitenlandse rechtbank niet uitsluitend bevoegd was om reden van de nationaliteit van de eiser.

Indien er tussen België en het land, waar de beslissing werd gewezen, geen verdrag bestaat in de zin van art. 10 van de wet van 25 Maart 1876, zal de burgerlijke rechtbank de feiten ten gronde opnieuw moeten onderzoeken.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1324

KOOP EN VERKOOP

1. *Oorlog.* — *Bezettende macht.* — *Gedwongen verkoop van auto.* — *Besluitwet van 10 Januari 1941.* — *Geen actie tegen vorigen bezitter.*

De besluitwet van 10 Januari 1941, te Londen uitgevaardigd, heeft geen enkele actie voorzien tegen den bezitter, die zich van het goed ontdaan heeft.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, zetelende in handelszaken, 23 Maart 1946.

Kol. 471

2. *Oorlog.* — *Bezettende macht.* — *Gedwongen verkoop van een auto.* — *Geen opeisching.* — *Machtsmisbruik.* — *Besluitwet van 10 Januari 1941.* — *Nietigheid van den verkoop.*

Wanneer door de bezettende overheid een auto onder vorm van een gedwongen verkoop wordt verworven, niet om te voorzien in de behoeften van het bezettingsleger maar om voortverkocht te worden ter verwezenlijking van het zgn. « vierjarenplan », kan zulks niet aangezien worden als een opeisching, geldig ingevolge de bepalingen van het verdrag van den Haag. De besluitwet van 10 Januari 1941 werd te Londen uitgevaardigd met het doel het privaatsbezit tegen dergelijke willekeurige handelingen te beschermen. Derhalve is de oorspronkelijke eigenaar gerechtigd zijn voertuig van den bezetter terug te eischen.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, zetelende in handelszaken, 23 Maart 1946.

Kol. 471

3. *Koop en verkoop op afbetaling.* — *Onmiddellijke levering in het genot van den kooper na betaling van een vierde van den koopprijs.* — *Eigendoms-overdracht eerst na betaling van den laatsten termijn.* — *Aard van deze overeenkomst.*

Wanneer uit de feitelijke gegevens blijkt, dat partijen bedoeld hebben den eigendom van een auto over te dragen van den eenen op den anderen tegen betaling van een zekeren koopprijs onder beding, eensdeels, dat een vierde van den prijs onmiddellijk zou betaalbaar zijn en de rest in achtien maandelijksche termijnen van een vier en twintigste gedeelte ieder, en anderdeels, dat de eigendom van het rijtuig eerst zou overgaan na

betaling van den laatsten termijn maar dat de koper het genot van het rijtuig reeds zou hebben onmiddellijk na betaling van het vierde van den koopprijs, levert zulks op een louteren verkoop met een tijdsbepaling, wat betreft de betaling van een gedeelte van den koopprijs en de eigendomsoverdracht. Een dergelijk contract is geen huurovereenkomst waarop een verkoop met tijdsbepaling en onder voorwaarden zou zijn geënt.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 23 Mei 1946.

Kol. 935

4. *Koop en verkoop eener roerende zaak. — Tijdsbepaling wat betreft de betaling van den koopprijs. — Ontbinding ten voordeele van den verkoper. — Kan aan de schuldeischers van den koper met wien de verkoper zich in samenloop bevindt niet tegengeworpen worden.*

De ontbinding van den koop en verkoop eener roerende zaak, met tijdsbepaling wat betreft de betaling van den koopprijs, kan door den verkoper, die immers de revendicatore actie mist, niet worden tegengeworpen aan de schuldeischers van den koper, met wien de verkoper zich in samenloop bevindt.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 23 Mei 1946.

Kol. 935

5. *Koop en verkoop op afbetaling. — Beding van eigendomsvoorbehoud. — Niet werkzaam tegenover de overige schuldeischers van den koper en tegen den curator in diens faillissement.*

Wanneer ingevolge een koop en verkoop eener roerende zaak met tijdsbepaling wat betreft een gedeelte van den koopprijs en de eigendomsoverdracht, de koper in het bezit van de verkochte zaak is gesteld, werkt het ten behoeve van den verkoper gemaakte beding van eigendomsvoorbehoud niet tegenover de overige schuldeischers van den koper en evenmin tegen den curator in diens faillissement.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 23 Mei 1946.

Kol. 935

6. I. *Koop en verkoop. — Aanneming van werk met bijlevering van materiaal. — Contract van verkoop. — Vrijwaring wegens gebreken van de verkochte zaak. — II. Voorstel tot verkoop. — Overhandiging van een model op zicht. — Geen akkoord over de prijs.*

I. De overeenkomst, die de aanneming van werk met bijlevering van het vereiste materiaal tot voorwerp heeft, dient als een contract van koop en verkoop te worden beschouwd.

De clause « Toute réclamation doit être faite endéans les dix jours de l'expédition de la marchandise, sinon elle n'est plus admise », die op de factuur voorkomt, slaat enkel op de zichtbare gebreken en onzegt aan de koper niet het recht om een reclamatie in te dienen wegens verborgen gebreken, die hij na verloop der tien dagen zou ontdekken. Krachtens art. 1648 B.W. is de koper echter gehouden de vordering wegens koopvernietigende gebreken binnen een korte tijd in te stellen.

II. De overhandiging van een model op zicht, zonder dat een prijs werd bedongen, is, bij ontstentenis van een akkoord over de prijs, geen verkoop, noch zelfs een verkoopbelofte maar slechts een louter voorstel tot verkoop.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 4de Kamer, 1 Juni 1946.

Kol. 1074

7. I. *Koop en verkoop. — Op proef. — Gebruik. — Paard. — II. Koop en verkoop. — Op proef. — Kooper. — Willekeurige weigering. — Gevolgen.*

Indien het juist is dat het recht om een zaak, die men wenscht te kopen, vooraf te beproeven, in principe, uitdrukkelijk moet bedongen worden, dan is het, niettemin, waar dat dergelijke voorwaarde, van rechtswege, ondersteld wordt voor zaken die, ingevolge een gevestigd gebruik, beproefd worden vóór dat ze worden aangekocht. Zoo dient art. 1588 B.W. zijn toepassing te vinden bij den aankoop van paarden.

Bij een verkoop op proef staat het de koper niet vrij de verkochte zaak naar willekeur te weigeren. Hij moet, allermint, den verkoper de gelegenheid geven te doen vaststellen dat de proef afdoende was.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 16 October 1946.

Kol. 529

8. I. *Internationale deviezenreglementering. — Koop en verkoop van ruwe diamant in Engeland. — Betaling der koopwaar in de munt van het invoerend land. — Bepaling van openbare orde. — Bemiddeling in België van het Diamant-Office. — II. Internationale deviezenreglementering. — Betaling van de koopprijs. — Overhandiging van een check op een Engelse bank als waarborg. — Inning van deze check. — Geen betaling. — Bewijslast t.o.v. de overeengekomen betalingswijze.*

I. De koop en verkoop van ruwe diamant in Engeland met het oog op de uitvoer, is slechts toegelaten, mits de betaling in de munt van het invoerend land geschiedt; deze bepaling is van openbare orde.

De toelating tot invoer van ruwe diamant in België en tot de uitvoer van de vereiste Belgische munt gebeurt door bemiddeling van het « Diamant-Office ».

II. Wanneer krachtens overeenkomst een check op een Engelse bank als waarborg aan een verkoper in het buitenland wordt overhandigd, is de inning van deze check niet als een betaling te beschouwen, indien deze moet geschieden in overeenstemming met de bestaande reglementering t.w. betaling vanuit België in Belgische munt.

Het bewijs, dat de overeengekomen betalingswijze werd nageleefd moet door de koper geleverd worden.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 6de Kamer, 12 Februari 1947.

Kol. 1334

LASTGEVING

Zie ook: Belastingen.
Bewijs.
Revindicatie.

- Lastgeving. — Handelsstempel. — Bewijs van vermoeden. — Toelaatbaarheid van dit bewijs ten aanzien van een commerciële verbintenis.*

Het bewijs door vermoeden van een lastgeving kan geleverd worden door de waarmerking van een handelsstempel, waarvan de echtheid niet betwist is, zelfs indien geen handtekening aan den stempeledruk toegevoegd is.

Dit bewijs is toelaatbaar ten aanzien van den persoon, voor wien de lastgeving een verbintenis van commerciële aard is.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2de Kamer, 14 Januari 1947.

Kol. 1204

LENING

Zie : Overeenkomsten.

LIJFSDWANG

Zie : Strafvordering.

MEDE-EIGENDOM

Mede-eigendom. — Verhuring door een der mede-eigenaars. — Stilzwijgend mandaat der andere mede-eigenaren. — Geldigheid.

De verhuring van een onverdeeld goed door een der mede-eigenaars krachtens stilzwijgend mandaat van de andere mede-eigenaars is geldig.

Vrederecht te Leuven, 1ste Kanton, 23 Maart 1946.

Kol. 635

NATIONALITEIT

Zie ook : Rechtsvordering (in burgerlijke- en handelszaken).

Nationaliteit. — Onwettig kind. — Gewettigd door de wet van 15 Mei 1922. — Niet ontvoegd. — Volgt staat van Belgischen vader.

Uit art. 2 der wet van 15 Mei 1922, waarbij bepaald wordt dat het onwettig kind, dat gedurende zijn minderjarigheid en vóór zijn ontvoegding gewettigd wordt, den staat volgt van zijn vader indien deze Belg is, moet worden afgeleid, dat van af het in werking treden van deze wet het minderjarig en niet ontvoegd kind den staat van zijn Belgischen vader gevolgd heeft.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 521

NOTARIS

Zie : Faillissement.

Verkoop van onroerende goederen.

ONRECHTMATIGE VERRIJKING**1. Onrechtmatige verrijking. — Voorwaarden.**

Wanneer de partijen hun verhoudingen bij contract hebben geregeld, dienen uitsluitend de bepalingen van het contract toegepast te worden.

De actio de in rem verso is in dergelijk geval ongegrond, ten ware de verrijking zou ontstaan zijn uit een feit dat aan de overeenkomst volkomen vreemd is.

Het is inderdaad onaannemelijk dat, onder voorwendsel het in rem versum terug te vorderen, partijen de bepalingen van het contract zouden kunnen ontduiken.

Hof van Beroep te Brussel, 6de Kamer, 22 April 1944.

Kol. 223

2. Onrechtmatige verrijking. — Oorlogsmaatregelen. — Uitbetaling van wedden door Duitschen verwalter. — Nietigheid.

Zoowel de aanstelling van een Verwalter over een joodsche onderneming door den bezetter, als alle handelingen verricht door dezen Verwalter, zijn in principe volkomen nietig, als strijdig met de Conventie van Den Haag, de Belgische wetgeving en rechtspraak.

De vraag tot teruggave van wedden, welke door een Duitschen Verwalter tijdens zijn beheer uitbetaald zijn geworden aan een bediende, is dus ontvankelijk. Nochtans dient ingevolge het beginsel dat niemand zich mag verrijken ten koste van anderen, onderzocht welke nuttige diensten de door den Verwalter aangestelde en bezoldigde bediende heeft gepresteerd.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 4de Kamer, 10 Juli 1946.

Kol. 22

3. Onrechtmatige verrijking. — Actie tot schadevergoeding.

Een actie tot schadevergoeding, gesteund op onrechtmatige verrijking, tegen een persoon, die tegen huisvesting en voeding belooft bij overlijden zijn vermogen na te laten, is ongegrond.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 8 Januari 1947.

Kol. 912

OORLOG

Zie ook : Koop en verkoop.

1. I. Oorlog. — Wetgeving. — Bekendmaking in Staatsblad. — Karakter. — Bekendmaking te Londen. — Bindend karakter voor België.

De bekendmaking der wetgeving in het Staatsblad is niet bestemd om de wettelijke bepalingen ter kennis van het publiek te brengen doch uitsluitend om hun het karakter van authenticiteit te verleenen. Vanaf het oogenblik der bekendmaking worden de wettelijke bepalingen, ingevolge een wettelijk vermoeden « juris et de jure », geacht door iedereen gekend te zijn. De besluitwetten, die tijdens den oorlog in het Staatsblad te Londen werden gepubliceerd, bezitten derhalve wettelijke gelding in België.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde (zetelen-de in Handelszaken), 23 Maart 1946.

Kol. 471

2. Oorlog. Conventie van Den Haag. — Bescherming van het privaat eigendom. — Daden van beschikking getroffen door Deutsche beheerders. — Namens en voor rekening van joden. — Nietigheid.

De toestemming door een « Treuhänder-Verwalter » namens en voor rekening van een joodschen onderdaan gegeven ter gelegenheid van de overdracht eener zaak, is nietig, omdat zulke verplichte en opgelegde vertegenwoordiging niet in het Belgisch recht bestaat. Haar instelling, te beschouwen als een verdoezelde verbeurdverklaring van het private eigendom, was door de Conventie van Den Haag den bezetter verboden. Deze beginselen werden door de te Londen uitgevaardigde Besluitwet van 10 Januari 1941, waarbij de door de Duitschers afgedwongen verkoopen werden nietig verklaard, bekrachtigd.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 22 November 1946.

Kol. 915

OPROEPING IN TUSSENKOMST

Zie : Rechtsvordering (in burgerlijke- en handelszaken).
Strafvordering.

OPROEPING IN VRIJWARING

Zie : Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken)
Strafvordering

VADERLIJKE MACHT

Zie : Epuratie.

OVEREENKOMSTEN

Zie ook : Belastingen.

1. *Bevoegdheid van het Hof van Verbreking. — Toezicht over de wettelijke qualificatie aan een contract en de daaraan verbonden wettelijke gevolgen toegekend.*

De rechter over de feiten beschrijft op in cassatie onaantastbare wijze de feitelijke elementen waaromtrent de wilsovereenstemming van partijen tot stand is gekomen. Het Hof van Verbreking dient echter te onderzoeken of aan die wilsovereenstemming de wettelijke qualificatie en dus ook de daaraan verbonden wettelijke gevolgen zijn toegekend.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 23 Mei 1946.

Kol. 935

2. *Geldleening. — Vordering tot terugbetaling voor het verstrijken van den termijn. — Voorwaarden voor de gegrondheid.*

De geldschietter kan de terugbetaling van het kapitaal vóór den vervaldag niet eischen op grond van nietbetaling der rente, wanneer hem dit recht niet verleend wordt door een der bepalingen van het leeningscontract en de geldschietter zich niet bevindt in een der voorwaarden door art. 1188 van het B.W. vereischt voor het verlies van het voorrecht der tijdsbepaling.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 2de Kamer, 29 Mei 1946.

Kol. 75

3. *Handelsgebruiken. — Bierhandel. — Huurder van brouwerij of van bierhandelaar verplichting zich uitsluitelijk bij verhuurder te bevoorraden. — Nietigheid van verbintenis van uitsluitelijke bierlevering door een brouwer die weet dat de herbergier huurder is van een andere brouwer. — Kontrakten uitsluitelijke bierlevering zijn gesloten intuitu personæ.*

I. Uit vaststaande gebruiken spruit dat de herbergiers huurders van een brouwerij of van een bierhandelaar de verplichting hebben zich van bieren te bevoorraden uitsluitelijk bij de verhuurder, zelfs zonder uitdrukkelijke vermelding in het huurkontraat, omdat de verhuurde herbergen deel maken van het handelsfonds; die verbintenis dient dus aan het huurceel toegevoegd te worden (art. 1160 B.W.).

II. Zijn nietig als in strijd met de goede zeden de kontrakten van uitsluitelijke bierlevering welke een brouwerij doet ondertekenen door herbergiers die bij haar weten huurders zijn van een anderen brouwer en zich daarom niet vrijelijk kunnen verbinden.

III. De kontrakten van uitsluitelijke bierlevering zijn, ten opzichte der brouwerij gesloten « intuitu personæ » en de overdracht er van aan een andere brouwerij is niet tegenstelbaar aan de herbergier.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, 2 Juli 1946.

Kol. 129 - 130

4. *Synallagmatische overeenkomst. — Geen tegenprestatie meer mogelijk.*

Bij synallagmatische overeenkomst is het beëindigen der prestaties door een partij gemotiveerd

door het beëindigen der prestaties der andere, zelfs wanneer de onmogelijkheid om de opgelegde prestaties te vervullen het gevolg is van een maatregel door den vijand getroffen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 24 Juli 1946.

Kol. 429

5. *I. Leening als wederkeerige overeenkomst. — Vormvoorschrift. — Uitvoering (art. 1325 B.W.). — II. Pactum de succedendo : Overeenkomst van de de cuius met vermoedelijken erfgenaam. — Nietigheid (art. 1130 B.W.). — III. Pactum de succedendo : Overeenkomst van vermoedelijken erfgenaam met derden persoon. — Nietigheid (art. 791 B.W.). — IV. Overeenkomst gesloten intuitu personæ : Voorwaarde niet vervuld.*

I. Is een wederkeerige overeenkomst, waarop de vormvoorschriften van artikel 1325 B.W. toepasselijk zijn, de overeenkomst, waarbij een zoon een kapitaal van 30.000 frank aan zijn moeder levenslang in leen afstaat, te nemien uit de erfenis van zijn vader, met het doel en de verplichting voor zijn moeder, om daarmede een bepaald huis aan te koopen en dit niet te verkoopen haar leven gedurende, zoodat het bij haar overlijden zal overgaan in vollen eigendom op hem zelf.

II. Een zoodanige overeenkomst is een pactum de succedendo, vermits de moeder aldus een persoonlijke verbintenis aangaat door aan haar zoon, op het door haar te koopen huis, een recht toe te zeggen dat eerst werkelijkheid zal worden na haar overlijden (art. 1130 B.W.).

III. Een overeenkomst, waarbij de zoon aan een derden persoon, tegen betaling van 100.000 frank, afstand doet van zijn rechten, voortspruitende uit de voormelde overeenkomst, is op haar beurt een beding nopens een toekomstige erfenis en bijgevolg, eveneens nietig (art. 791 B.W.).

IV. Bovendien is de eerstgenoemde overeenkomst gesloten intuitu personæ, in het voordeel van moeder en zoon : is de zoon vóór zijn moeder overleden, zoo is hij nooit eigenaar geworden van het goed en is dus het eigendomsrecht ook niet kunnen overgaan op den persoon, wien hij zijn rechten heeft afgestaan.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 9 October 1946.

Kol. 325

6. *I. Verbintenissen. — Benadeling. — Meerderjarigen. Art. 1313 B.W. — II. Verbintenissen. — Inkrimping der handelsvrijheid. — Niet indruisend tegen de openbare orde. — III. Verbintenissen. — Dwangsom.*

I. Krachtens art. 1313 B.W. kunnen de meerderjarigen uit oorzaak van benadeling slechts in hun recht worden hersteld in de gevallen en onder de voorwaarden, die bij de wet uitdrukkelijk bepaald zijn. Artt. 783, 887, 1079, 1674, 1855 en 1966 B.W.; art. 4 der wet van 15 Juli 1931; art. 6 der wet van 7 Augustus 1922.)

II. De inkrimping der handelsvrijheid is geoorloofd op voorwaarde, dat ze niet op onbepaalde wijze, wat tijd en ruimte betreft, geschiedt. De handelsvrijheid, die de openbare orde aanbelangt, is deze, die verband houdt met het algemeen belang. De openbare orde wordt niet in het gedrang gebracht wanneer overeenkomsten gesloten worden, die alleen de private belangen der partijen aangaan.

De verbintenis van gedurende vijftien jaar herberg te houden en uitsluitend bieren van een bepaalde firma af te nemen, druist niet in tegen de handels-

vrijheid en bijgevolg niet tegen de openbare orde.

III. Het is aan de rechtbanken niet toegelaten een dwangsom te bepalen om een schuldenaar tot uitvoering te verplichten. De schuldeiser heeft voor eventuele toekomstige tekortkomingen slechts recht op vergoeding der werkelijk geleden schade.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 31 December 1946. Kol. 820

7. *Verklaring van de overeenkomsten. — Akte van schenking. — Tegenstrijdigheid in de beschrijving der geschenken goederen. — Uitvoering door partijen.*

Wanneer een akte van schenking, wegens tegenstrijdigheid in de beschrijving der geschenken goederen, moet verklaard worden, kan de rechter steunen op de uitvoering, die partijen aan de akte hebben gegeven.

Burgerlijke Rechtbank te Oudenaarde, 18 Februari 1947.

Kol. 1076

8. *Synallagmatische overeenkomsten. — Exceptio non adimpleti contractus. — Bestaan en gevolgen. — Bewijs der exceptie. — Art. 1315, al. 2, B.W.*

In de synallagmatische overeenkomsten bestaat de exceptio non adimpleti contractus van rechtswege; elke contractant is gerechtigd de uitvoering van zijn verbintenis op te schorten zolang de medecontractant in gebreke blijft de zijne uit te voeren.

Wie deze exceptie inroept moet, overeenkomstig art. 1315, al. 2, B.W., het feit bewijzen, dat de schorsing van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1225

9. I. *Overeenkomst. — Akte van verdeling. — Niet nakoming door een der partijen van haar verbintenis. — Art. 1184 B.W. — Ontbindende voorwaarde uitgesloten tenzij uitdrukkelijk bedongen. — II. Overeenkomst. — Schadevergoeding wegens het niet nakomen van een verbintenis. — Niet verschuldigd bij overmacht of toeval. — Art. 1148 B.W. — Daad van een derde kan als overmacht ingeroepen worden.*

I. De partij jegens welke de verbintenis niet werd nagekomen heeft de keus, ofwel de andere partij te dwingen de overeenkomst hetzij in natura hetzij in de vorm van een equivalente schadevergoeding na te komen, ofwel de ontbinding van de overeenkomst te vorderen met schadevergoeding (art. 1184 B.W.). In zake van verdeling is evenwel wegens de aard derzelve de stilzwijgende ontbindende voorwaarde, voorzien door art. 1184 B.W., uitgesloten, tenzij zij uitdrukkelijk bedongen werd.

II. Er bestaat krachtens art. 1148 B.W. geen aanleiding tot schadevergoeding wegens het niet nakomen van een verbintenis, wanneer de schuldenaar door overmacht of toeval verhinderd werd zijn verbintenis uit te voeren. Door de schuldenaar van een niet nagekomen verbintenis kan de daad van een derde als overmacht worden ingeroepen, tenzij hij zelf voor de daad van deze derde zou aansprakelijk zijn.

Hof van Beroep te Luik, 5de Kamer, 18 Juni 1947.

Kol. 1355

PACHT

1. *Pacht. — Opzegging. — Stilzwijgende wederinpachting. — Voorwaarden.*

De verpachter moet geacht worden toegestemd te hebben in de stilzwijgende wederinpachting als hij de tenuitvoerlegging der opzegging eerst meer dan vier maanden na den vervaldag vordert, nadat de pachter het grootste deel der bemestingen en bezaaiingen voor het volgend pachtjaar heeft gedaan en dit terwijl de verpachter in de nabijheid van de verpachte goederen woont.

Vredegerecht te Oudenaarde, 22 Juli 1946.

Kol. 231

2. *Pacht. — Besluit van 26 November 1940. — Opzegging zonder uitwerking indien het inzicht om het verhuurde goed zelf in gebruik te nemen niet meer bestaat.*

Het Besluit van 26 November 1940 (art. 2, 6°) bepaalt, dat opzegging van pacht geen uitwerking heeft, tenzij de verpachter voornemens is het verhuurde goed zelf in gebruik te nemen en het inzicht daartoe in de opzegging heeft uitgedrukt. Wanneer dit inzicht niet werkelijk en echt, slechts in den vorm bestaat, heeft de opzegging, bij gebrek aan dit hoofdbestanddeel, geen uitwerking.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 19 December 1946.

Kol. 727

3. *Pacht. — Ministerieel besluit van 30 Mei 1945 betreffende de herziening van het bedrag der pachtgelden. — Heraanpassing van het pachtgeld voor bebouwde akkers toegelaten.*

Ofschoon het ministerieel besluit van 30 Mei 1945 niet uitdrukkelijk de herziening der pachtgelden voorziet, verbiedt het evenwel iedere verhooging daarvan ten aanzien van braakland (art. 1, 2, lid in fine); hieruit kan met zekerheid worden afgeleid, dat de heraanpassing van de pachtgelden voor bebouwde akkers toegelaten is.

Vredegerecht te Leuven, 1ste Kanton, 1 Maart 1947.

Kol. 1019

PACTUM DE SUCCEDENDO

Zie : Overeenkomsten.

POLDERS

Zie : Administratief recht.

PRIJSBEHEERSING

Prijsbeheersching. — Geen analogische toepassing van prijs beheerschende besluiten. — Besluitwet van 27 Oktober 1939. — Beoordeeling van het abnormaal karakter der prijzen.

De besluiten betreffende de prijsbeheersching moeten eng geïnterpreteerd worden, daar zij de vrijheid van den handel beperken en strafrechtelijke sancties voorzien, zij mogen derhalve niet bij analogie worden toegepast.

De besluitwet van 27 Oktober 1939, gewijzigd bij besluit van 30 Augustus 1944, bepaalt dat de Hoven en Rechtbanken het abnormale karakter van de prijzen beoordeelen. Alle officieele prijzen zijn niet noodzakelijkerwijze normaal; zij zijn het o.m. niet telkens geen rekening werd gehouden met den werkelijken kostprijs of wanneer zij opzettelijk op zeer laag peil werden vastgesteld en de staat aan den producent een premie betaalt ter compensatie van den te lagen officieelen prijs.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 21 November 1946.

Kol. 985

RECHTSVORDERING (in burgerlijke en handelszaken)

Zie ook : Arbitrage.
Belastingen.
Echtscheiding.
Huwelijksrecht.
Verkeer.
Zeerecht.

1. *Burgerlijke procedure.* — Art. 188 B.W. v. B.Pr. — Mededeeling van stukken. — Dossier van krijgsgerecht. — Alleen mededeelbaar met toelating van den Auditeur-Generaal.

Indien luidens art. 188 van het W.B. van Burgerlijke Procedure, alle stukken aan de tegenpartij moeten medegedeeld worden vooraleer er gebruik van te maken, geldt zulks niet voor een dossier van het krijgsgerecht. Art. 93 der wet van 15 Juni 1899 betreffende de militaire strafvordering bepaalt, dat alleen de Auditeur-Generaal toelating kan verleen om gerechtelijke stukken mede te deelen aan andere personen dan deze vermeld in art. 92 (nl. aan de commandanten-generaal, aan de korpsoversten, aan zijn collega's en aan de burgerlijke magistraten).

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, Kortgeding, 26 November 1945.

Kol. 685

2. *Verbreking.* — *Bundel der zaak vernield door brand.*

Wanneer de bundel van een zaak onderworpen aan het Hof van Verbreking, door een geval van overmacht, namelijk brand, werd vernietigd, verkeert het Hof in de onmogelijkheid zijn toezicht uit te oefenen en dient het arrest, dat aan het Hof was onderworpen, verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Juli 1946.

Kol. 19

3. *Middelen tot verbreking.* — *Geput uit een overbodige beweegreden van het bestreden arrest.* — *Niet ontvankelijk.*

Het middel tot verbreking, geput uit een overbodige beweegreden van het bestreden arrest, is van belang ontbloot en derhalve niet ontvankelijk.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 26 September 1946.

Kol. 622

4. *Motiveering van vonnissen en arresten.* — *Gebrek aan motieven.*

Wanneer er tusschen een reederij en een schipper betwisting voorkomt over het bedrag van het loon van dezen schipper naar aanleiding van de toepassing der wisselkoersen, motiveert de rechter ten gronde zijne beslissing niet op voldoende wijze wanneer hij er zich toe bepaalt de bewering van een der partijen af te wijzen zonder de redenen van deze beslissing te ontwikkelen.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 October 1946.

Kol. 255

5. *Beroep.* — *Draagwijdte.* ...

Dient verbroken een arrest waardoor de rechter in hooger beroep uitspraak gedaan heeft over een punt dat, ingevolge uitdrukkelijke beperking vanwege appellatant, niet aan den beroepsrechter onderworpen was.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 October 1946.

Kol. 255

6. *Nietigheid van exploit.* — Art. 173 W.B.R.

De nietigheid van het exploit kan slechts worden tegengesteld, wanneer het verzuim de belangen van de wederpartij schaadt.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 29 October 1946.

Kol. 632

7. I. *Voorziening in Verbreking.* — *Beweerde onwettigheid van een te niet gedaan vonnis.* — *Geen belang.* — *Middel niet ontvankelijk.*

II. *Voorziening in Verbreking.* — *Veroordeeling « wegens feiten gepleegd in 1942, 1943, 1944 en 1945 ».* — *Te lastlegging « wegens feiten gepleegd tusschen 1942 en 1944 ».* — *Geen reden tot Verbreking.*

I. Het middel gericht tegen een beweerde onwettigheid van een te niet gedaan vonnis, is van belang ontbloot en derhalve niet ontvankelijk.

II. Er bestaat geen onwettigheid, die verbreking voor gevolg kan hebben, wanneer het bestreden arrest een veroordeeling uitsprekt wegens een misdaad gepleegd in den loop van 1942, 1943, 1944 en 1945, dan wanneer de te lastlegging enkel « tusschen 1942 en 1944 » luidde. De veroordeeling inderdaad is voldoende gerechtvaardigd door de vaststelling van het arrest, dat de misdaad gepleegd werd in 1942, 1943 en 1944, zijnde « tusschen 1942 en 1944 », tijdstip in de te lastlegging voorzien.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 521

8. *Verbreking.* — *Procedure.* — *Voor te leggen stukken.*

Wanneer een voorziening in verbreking neerkomt op een critiek van een arrest, wegens het feit dat de draagwijdte van de conclusies, genomen voor den rechter ten gronde door dezen verkeerd werden geïnterpreteerd, is het noodzakelijk dat de aanlegger in verbreking samen met zijn voorziening een afschrift zou voorleggen van zijn conclusies.

Bij gebreke zulks te doen is het Hof niet in staat zijn toezicht uit te oefenen en het middel te onderzoeken.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 14 November 1946.

Kol. 487

9. *Beslissende eed.* — *Ter zake dienende en afdoend.*

De beslissende eed is slechts ontvankelijk, wanneer hij ter zake dienend en afdoend is.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 21 November 1946.

Kol. 790

10. *Middelen tot verbreking.* — *Nietigheid van openbare orde.* — *Kan voor de eerste maal voor het Hof van Verbreking aangevoerd worden.* — *Overeenkomst omtrent een nog niet opengevallen nalatenschap.*

Een nietigheid van openbare orde kan voor de eerste maal voor het Hof van Verbreking aangevoerd worden. De nietigheid van een overeenkomst omtrent een nog niet opengevallen nalatenschap is van openbare orde.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 28 November 1946.

Kol. 1033

11. *Beroep. — Nietigverklaring eener nationaliteitsverklaring. — K.B. van 14 December 1932, art. 10. — Niet van toepassing.*

Het beroep tegen een beslissing, waarbij een nationaliteitsverklaring, ten onrechte in de registers van den Burgerlijken Stand ingeschreven, wordt nietig verklaard, moet ingesteld worden volgens de gewone regels betreffende het beroep. (Art. 443 en vlg. W.B. Burg. Proc.) De termijn en de vorm van het beroep, voorzien bij art. 10 van het Koninklijk Besluit van 14 December 1932 (waardoor de wetten van 15 Mei 1922, 4 Augustus 1926, 30 Mei 1927 en 15 October 1932 betreffende de nationaliteit worden samengeoordend), gelden alleen ten aanzien van de nationaliteitsverklaringen, gedaan in de voorwaarden bepaald bij artt. 6 tot 10 van dit Koninklijk Besluit.

Hof van Beroep te Brussel, 1ste Kamer, 4 December 1946.

Kol. 780

12. *Voorziening in Verbreking. — Tegen een vonnis voor geen tenuitvoerlegging meer vatbaar. — Niet ontvankelijk.*

De voorziening in verbreking tegen een vonnis dat voor tenuitvoerlegging niet meer vatbaar is, als gevolg van een getroffen accoord, waaraan bij een niet bestreden bevelschrift rechtskracht werd gegeven, is niet ontvankelijk daar het middel van belang onthloot is.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 12 December 1946.

Kol. 594

13. I. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Plaats van beweegredenen en beschikkend gedeelte in rechterlijke beslissingen. — Begripsbepaling van beweegredenen en beschikkend gedeelte.*

II. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Beantwoording van besluiten.*

I. De wet heeft niet bepaald welke plaats de beweegredenen en het beschikkend gedeelte onderscheidenlijk in de vonnissen en arresten moeten innemen. Welke ook de ingenomen plaats weze, dient als beschikkend gedeelte te worden aangezien, al wat de rechter beslist betreffende de hem voorgelegde betwisting en als beweegredenen alle gronden ingeroepen door den rechter tot staving zijner beslissing.

II. De rechterlijke beslissing, waarin verzuimd wordt een gedeelte der regelmatig overgelegde besluiten te beantwoorden, is onvoldoende gemotiveerd.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 12 December 1946.

Kol. 617

14. I. *Burgerlijke Rechtsvordering. — Recht op twee instanties. — Afstand van dit recht.*

II. *Bevoegdheid van den rechter in kortgeding. — Wet van 25 Maart 1875, art. 11. — Souvereine beoordeeling van de hoogdringendheid. — Bevelen van getuigenverhoor.*

I. Wanneer iemand noch als eischer noch als verweerder voor den eersten rechter is opgetreden en in hooger beroep, als gevolg van een hem betrekende beroepsakte, avoué heeft gesteld en geconcludeerd, mag uit de afwezigheid van eenig protest tegen de onregelmatige procedure en uit zijn actieve

deelneming aan de behandeling der zaak afgeleid worden, dat hij aan het recht op twee instanties heeft verzaakt.

II. De rechter in kortgeding is luidens art. II der wet van 25 Maart 1876 bevoegd om in alle gevallen, die hij als dringend erkent, voorloopig uitspraak te doen. Over den aard der hoogdringendheid oordeelt hij, bij afwezigheid van wetbepalingen, souverain. De rechter in kortgeding is bevoegd een getuigenverhoor te bevelen, wanneer deze beslissing slechts een voorbereidend karakter bezit, en hierdoor de al of niet-gegrondheid van den hoofdeisch onaantast blijft.

Hof van Beroep te Brussel, 1ste Kamer, 24 December 1946.

Kol. 813

15. I. *Hooger beroep. — Zonder grief niet mogelijk.*

II. *Oproeping in tusschenkomst. — Na beëindiging van het geding. — Niet toegelaten.*

III. *Oproeping in vrijwaring voor de eerste maal voor het Hof van Beroep. — Strijdig met de openbare orde.*

I. Zonder grief is hooger beroep tegen een rechterlijke beslissing niet mogelijk. Men moet zich plaatsen ten tijde van de uitspraak van het bestreden vonnis om de mogelijkheid van het er tegen ingestelde beroep te beoordeelen.

II. De oproeping in gedwongen tusschenkomst is niet meer toegelaten wanneer het geding, waarin deze tusschenkomst noodzakelijk werd geacht, reeds definitief beslecht werd.

III. De oproeping in vrijwaring als hoofdeisch voor de eerste maal voor het Hof van Beroep is strijdig met de openbare orde, omdat deze rechtsmacht slechts als tweede instantie ervan kan kennis nemen. (Art. I, wet van 25 Maart 1876).

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 13 Januari 1947.

Kol. 781

16. *Procedure. — Verschillende gedaagde partijen waarvan een verstek laat gaan. — Herdaging krachtens art. 153 W.B.R.*

Wanneer een der gedaagde partijen verstek laat gaan en krachtens art. 153 W.B.R. herdaagd wordt, zal ook ten aanzien van deze partij het vonnis op tegenspraak geacht zijn te zijn gewezen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 27 Februari 1947.

Kol. 1201

17. *Voorziening in Verbreking. — Hoedanigheid om zich in verbreking te voorzien. — Naamlooze Vennootschap. — Formaliteiten van de voorziening vervuld door een deurwaarder. — Vereischte eener regelmatig gegeven volmacht.*

Wanneer een naamlooze vennootschap zich in verbreking voorziet, moeten de handteekening op het verzoekschrift tot verbreking en het overleggen der stukken op de griffie van het Hof van Beroep noodzakelijkerwijze uitgaan van een natuurlijken persoon, die tot het vervullen van die formaliteiten in naam van de vennootschap bevoegd of behoorlijk gemachtigd is.

Wanneer deze formaliteiten door een deurwaarder vervuld worden, die beweert de bijzondere gevolmachtigde van de vennootschap te zijn, moet zulks blijken uit een regelmatig gegeven volmacht.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.

Kol. 1136

18. *Rechterlijke machtiging van de gehuwde vrouw. — Omvang dezer machtiging t.o.v. een vereffening en deeling eener nalatenschap.*

Art. 861 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering beoogt enkel het geval van de gehuwde vrouw, die zich wil doen machtigen om als eischen- de partij hare rechten uit te oefenen. Wanneer zij als verwerende partij gedagvaard is, wordt de door de Rechtbank te verleenen machtiging een eenvoudige formaliteit.

De rechterlijke machtiging is beperkt tot de handeling, of tot een ondeelbaar geheel van handelingen, waartoe zij gevraagd werd. T.o.v. een vereffening en deeling eener nalatenschap strekt zij zich uit tot het ontvangen der gelden, tot het afleveren van kwijtingen en zelfs tot het geven van handelingen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 5 Maart 1947.
Kol. 1233

19. *Beroep. — Tegen voorbereidend vonnis. — Artt. 31 en 451 W.B.R. — Niet ontvankelijkheid van het beroep. — Middel van openbare orde. — Evocatierecht.*

Luidens de bepalingen van art. 31 en 451 W.B.R. kan tegen een voorbereidend vonnis slechts beroep worden ingesteld na het eindvonnis. Deze wetsbepalingen zijn van openbare orde en moeten door de rechtbanken van ambtswege worden opgeworpen.

De rechtbank heeft in dit geval niet het recht de zaak aan zich te trekken. Het evocatierecht mag niet verward worden met het recht, waarbij partijen vrijwillig aan den eersten graad van rechtsmacht verzaken.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, 12de Kamer, 24 Maart 1947.

Kol. 945

20. *Art. 161 W.B.R. — Middelen van verzet in het exploit van verzet. — Geen vereiste indien de middelen van verzet door briefwisseling aan de tegenpartij bekend zijn.*

Krachtens art. 161 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering moet de dagvaarding van de opposant summierlijk de middelen bevatten, waarom hij in verzet komt. Wanneer evenwel de middelen van verzet door briefwisseling aan de tegenpartij bekend zijn, behoeft het exploit van verzet die middelen niet meer te bevatten.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2de Kamer, 16 April 1947.

Kol. 1172

21. *Middelen tot verbreking. — Middel gesteund op een betwisting van de motieven. — Gebrek aan belang. — Niet-ontvankelijkheid.*

Het middel gesteund op een betwisting van de motieven, die de rechter in beroep in rechte er toe gebracht hebben de gevorderde vergoeding toe te kennen, is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1353

22. *Procedure. — Art. 464 W.B.R. — Nieuwe eis in beroep. — Geen verweer tegen hoofdeis. — Niet ontvankelijk.*

Een nieuwe eis in beroep is, krachtens art. 464 W.B.R., slechts ontvankelijk wanneer hij een verweer tegen de hoofdeis uitmaakt.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1225

23. *Middelen tot verbreking. — Niet beantwoording van conclusies. — Arrest beslissende dat een nieuwe eis niet ontvankelijk is. — Geen conclusie om staande te houden, dat de nieuwe eis een verweer uitmaakt tegen de hoofdeis.*

Wanneer de bestreden beslissing vaststelt, dat de ingediende eis een nieuwe eis is en wanneer geen conclusies werden genomen om staande te houden, dat deze eis een verweer tegen de hoofdeis uitmaakt, heeft de bestreden beslissing het geloof niet kunnen schenden, dat aan die conclusies dient gehecht noch het verwijt kunnen oplopen ze op dat punt zonder antwoord te hebben gelaten.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 April 1947.
Kol. 1225

24. *Motivering van vonnissen en arresten. — Arrest beslissende dat de eis, enkel omdat hij nieuw is, niet ontvankelijk is. Reden der beslissing zonder dubbelzinnigheid vermeld. — Geldige motivering.*

De rechter, door te verklaren, dat de eis enkel omdat hij nieuw is, niet ontvankelijk is, doet zonder dubbelzinnigheid de redenen van zijn beslissing kennen, redenen, die al waren zij verkeerd, aan de vereisten van art. 97 der Grondwet voldoen.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1225

25. *I. Motivering van vonnissen en arresten. — Beantwoording der conclusies op niet gepaste of op dubbelzinnige wijze. — Schending van artt. 1319 en 1320 B.W.*

II. Arbitrage. — Ondervraging van een partij in afwezigheid der andere. — Schending van de rechten der verdediging. — Beroep tegen scheidsrechterlijke beslissing, gesteund op dit middel, trots afstand van hoger beroep.

I. De rechterlijke beslissing, die op niet gepaste of op dubbelzinnige wijze op de gestelde conclusies antwoordt, laat niet toe na te gaan welk standpunt t.o.v. de opgeworpen middelen werd ingenomen; zij schendt derhalve de bewijskracht, die aan de akten wordt toegekend.

II. Trots afstand van het recht op hoger beroep tegen een scheidsrechterlijke beslissing is dit middel van verhaal ontvankelijk indien het gesteund is op de schending van de rechten der verdediging; een dergelijke schending bestaat, wanneer de arbiters een der partijen, in afwezigheid van de andere, hebben ondervraagd.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 9 Mei 1947.

Kol. 1321

RETENTIERECHT

Retentierecht. — Voertuig, waarvan de herstellingen niet betaald zijn. — Onbruikbaarmaking ervan om weghalen te beletten. — Geoorloofde uitoefening van het retentierecht.

Het opzettelijk onbruikbaar maken van een voertuig om te beletten, dat het zou weggehaald worden, vooraleer de herstellingen zijn betaald, moet aangezien worden als een geoorloofde uitoefening van het retentierecht.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 21 November 1946.

Kol. 790

REVINDICATIE

1. *Revindicatie. — Vrachtwagen. — Oorlogsbuit. — Voorwaarden.*

I. Een terugeisiging van een voorwerp op grond der bepalingen van art. 2279 B.W. is slechts mogelijk wanneer het bezit van het voorwerp in hoofde van den eischer vreedzaam, ondubbelzinnig en ten titel van eigenaar geweest is.

II. Om een voorwerp, in casu een vrachtauto, terug op te eischen is het niet voldoende aan te toonen dat het van den eenen kant geen oorlogsbuit van de bezettende macht zou geworden zijn en van den anderen kant door het Belgische leger verwaarloosd werd, zoodat het een res derelicta zou zijn geworden, die toekomt aan den eersten inbezitnemer; eischer dient ook te bewijzen dat hij van dezen eersten inbezitnemer het eigendomsrecht van den vrachtauto op regelmatige wijze zou hebben verkregen.

Burgerlijke Rechtbank te Turnhout, 17 October 1946.

Kol. 402

2. *Revindicatie. — Ontvankelijkheid der actie tot geldigverklaring van een beslag tot terugvordering.*

De vordering tot eigendomsbeslag is ontvankelijk tegen den persoon, die enkel het bezit van het voorwerp — dat bij een derde werd gevonden — heeft, voornamelijk, wanneer de actie tot geldigverklaring van het beslag tot terugvordering gepaard gaat met een actie tot vaststelling van zijn eigendomsrecht.

De ontvankelijkheid eener actie tot geldigverklaring van een beslag tot terugvordering moet door den rechter van ambtswege niet onderzocht worden.

Hof van Beroep te Gent, 1ste Kamer, 10 Januari 1947.

Kol. 872

3. *Revindicatie. — Niet mogelijk t.a.v. het bedrag van verschuldigde sommen. — Individualisering van speciën of biljetten vereist. — Bewijs dezer individualisering.*

De revindicatore actie is slechts mogelijk ten aanzien van bepaalde, geindividualiseerde zaken; de revindicatie t.a.v. het bedrag van verschuldigde sommen kan derhalve slechts uitgeoefend worden, wanneer dit bedrag uit geindividualiseerde speciën of biljetten is samengesteld.

De individualisering van speciën of biljetten wordt als zodanig bewezen, noch door een lastgeving, noch door een overschrijving van sommen, waartoe de lastgeving aanleiding geeft.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 9 Mei 1947.

Kol. 1195

SCHADEVERGOEDING

Zie: Aansprakelijkheid.
Strafrecht.

SCHEEPVAART

1. I. *Scheepvaart. — Motor en zeilvaartuigen. — Algemeen reglement, art. 17, par. 5. — Kruisen.*

II. *Scheepvaart. — Belgische sleepvaartgroepeerings. — Sleepvoorwaarden. — Besluit van 13 Mei 1943. — Nietigheid krachtens (Londensche) Besluitwet van 5 Mei 1944. — Sleepcontract. — Bepaling*

van niet-aansprakelijkheid wegens veroorzaakte schade. — Nietigheid.

III. *Adhaesiecontracten. — Misbruiken. — Tusschenkomst van wetgever en rechter.*

IV. *Besluitwet van 12 December 1944 houdende heroprichting der Belgische sleepvaartgroepeerings. Terug in werking stelling der vroegere reglementering. — Gevolgen.*

I. Wanneer motor- of zeilvaartuigen elkander kruisen is het regel, dat elk vaartuig zijn rechteroever (stuurboordzijde) houdt. (Algemeen reglement, art. 17, par. 5). Van dezen regel kan worden afgeweken, wanneer de tegenliggers hun voorkeur aan het kruisen stuurboord aan stuurboord, door het wisselen van twee korte stooten, hebben gegeven.

II. Krachtens de Londensche besluitwet van 5 Mei 1944 (art. I A. 20 joncto C) wordt het besluit van 13 Mei 1943 betreffende de sleepvoorwaarden nietig verklaard. De sleepconditiën, die op grond van dit besluit bedongen werden en waarbij bepaald werd, dat de sleepdienst van elke aansprakelijkheid wegens de gedurende de uitvoering van het sleepcontract ontstane schade vrijgesteld werd, moeten derhalve als niet bestaande worden aangezien. Het feit, dat de schipper contractueel de door de Belgische sleepvaartgroepeerings vastgestelde sleepvoorwaarden heeft aanvaard is zonder belang, daar zijn toestemming moet worden beschouwd als zijnde afgedwongen door de onwettige inmenging van de Belgische sleepvaartgroepeerings.

III. De wetgever en de rechter kunnen tusschenkomen teneinde eventuele misbruiken, waartoe adhaesiecontracten aanleiding geven, te keer te gaan.

IV. De besluitwet van 12 December 1944, waarbij de door de Londensche besluitwet van 5 Mei 1944 nietig verklaarde Belgische sleepvaartgroepeerings heropgericht en de vroegere reglementering terug in werking gesteld wordt, heeft niet voor gevolg, dat alle door derden aangegane verbintenissen onder toepassing van de oude reglementering opnieuw gelding zouden verkrijgen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 2 October 1945.

Kol. 1045

2. *Waterwegen onder beheer van den Staat. — K.B. van 15 October 1935. — Sluiswachter. — Verplichtingen. — Aansprakelijkheid.*

Daar in beginsel de schipper slechts de door den sluiswachter aangewezen plaatsen in de sluis mag innemen, is deze laatste aansprakelijk voor de hevelen, die hij geeft. A fortiori is de sluiswachter aansprakelijk, wanneer hij in gebreke blijft de noodige bevelen te geven.

Hof van Verbreking, 1e Kamer, 14 November 1946.

Kol. 461

SCHEIDING VAN GOEDEREN

- I. *Scheiding van goederen. — Art. 1443 B.W. — Veroordeeling van den man door een Krijggerecht.*

II. *Scheiding van goederen. — Tusschenkomst van den dienst van het sequester krachtens art. 1447 B.W. — Tegenstelbaarheid van de scheiding van goederen aan den dienst van het sequester.*

I. De veroordeeling van den man door een krijgsgerecht, waarbij hij o.m. tot betaling van een aanzienlijke schadevergoeding aan den Belgischen Staat wordt verwezen, heeft de wanorde zijner zaken

voor gevolg, waardoor te vreezen is, dat zijn goederen niet meer volstaan om de rechten en terugnemingen van de vrouw te voldoen.

II. Daar de Dienst van het Sequester de inbewaringgestelde goederen beheert ten behoeve van de schuldeischers kan hij, evenals deze laatsten krachtens art. 1447 B.W. in het geding tot scheiding van goederen evenals bij de ten uitvoerlegging van het vonnis tusschenkomen.

De artt. I der Besluitwet van 23 Augustus 1944 en 8 der Besluitwet van 17 Januari 1945 waarbij bepaald wordt, dat geen handelingen betreffende de inbewaringgestelde goederen aan den Dienst van het Sequester tegenstelbaar zijn, hebben alleen tot doel de wederrechtelijke handelingen van den eigenaar ter bedrieglijke benadeeling van de rechten zijner schuldeischers te voorkomen. Zij stellen evenwel geen einde aan de uitoefening van een door de wet erkend recht van de vrouw om zich tegen het slecht beheer van de gemeenschap door den man te beveiligen.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 18 Februari 1947.

Kol. 878

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

1. *Vermomde schenking onder vorm van een dubbelen verkoop. — Wetsontduiking. — Ongeoorloofde oorzaak. — Bewijsrecht.*

De vermomde schenking onder vorm van een dubbelen verkoop, waarbij over het voorbehouden gedeelte der nalatenschap beschikt wordt, is een wetsontduiking, die voor doel heeft, de reservataire erfenamen van een recht te berooven, dat hun door de wet is toegekend. De reservataire erfenamen hebben het recht deze akten nietig te doen verklaren.

Een dergelijke dubbele verkoop, gedaan met dit doel, heeft overigens een ongeoorloofde oorzaak, zoodat deze krachtens art. 1131 B.W. geen gevolg kan hebben.

De derden zijn gerechtigd de vermomde schenking te bewijzen door alle rechtsmiddelen, getuigen en vermoedens inbegrepen, daar zij zich geen geschreven bewijs van het bedrog kunnen doen ter hand stellen. De erfenamen moeten beschouwd worden als derden t.o.v. den verkoper en de koopers, wanneer zij zich beroepen op een recht, dat zij uit de wet beweren te putten.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 19 Juni 1946.

Kol. 946

2. I. *Ascendentenverdeling. — Toevoeging van niet geschonken goederen. — Gevolg. —*

II. *Ascendentenverdeling. — Gemis aan verkaveling. — Gevolg.*

* III. *Ascendentenverdeling. — Benadeling. — Verjaring. — Begin.*

IV. *Ascendentenverdeling. — Benadeling. — Bekrachtiging. — Gevolg.*

V. *Ascendentenverdeling. — Benadeling. — Berekening.*

I. De toevoeging van goederen, waarvan de begiftigden reeds eigenaars waren, bij de door het familielid in de opgaande linie geschonken goed, ter gezamenlijke verdeling, verandert het karakter der ascendentenverdeling niet, wanneer alle mede-eigenaars meerderjarig en bekwaam zijn.

II. De door art. 1075 B.W. voorgeschreven verkaveling mag nagelaten worden bij de ascendentenverdeling wanneer het goed niet zonder waardeverlies verdeelbaar is.

III. De verjaring der vordering tot vernietiging ener ascendentenverdeling uit hoofde van benadeling van meer dan een vierde begint slechts te lopen vanaf het overlijden van de schenker.

IV. De latere bekrachtiging ener ascendentenverdeling door de benadeligde begiftigde, verhindert de vordering tot vernietiging slechts wanneer zij geschied is na het overlijden van de schenker.

V. Ter berekening der benadeling bij een ascendentenverdeling moet men zich stellen ten tijde der verdeling van de staat van het goed en ten tijde van het overlijden van de schenker wat de waarde van het goed betreft. Er dient geen onderscheid gemaakt tussen de geschonken en de, ter verdeling, toegevoegde goederen.

Hof van Beroep te Gent, 1ste Kamer, 24 April 1947.

Kol. 1071

SCHULDVERGELIJKING

Zie : Faillissement.

SEQUESTERATIE

Zie ook : Dienstkontrakt.

Scheiding van goederen.

1. *Besluitwet van 17 Januari 1945. — In bewaringstelling der goederen wegens misdrijven tegen de uitwendige veiligheid van den Staat. — Voorwaarden.*

De besluitwet van 17 Januari 1945 (art. 1) bepaalt, dat alle goederen welke het eigendom zijn van personen, aan wie een misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van den Staat wordt ten laste gelegd of die er voor veroordeeld zijn, in bewaring worden gesteld.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, Kortgeding, 26 November 1945,

Kol. 685

2. *Dienst van het Sekwester. — Belast met het beheer der in bewaringgestelde goederen. — Geen verplichting tot uitbetaling van onderhoudsgelden.*

Daar de Dienst van het Sekwester slechts belast is met het beheer van de in bewaringgestelde goederen — niet met de rechtstreeksche vertegenwoordiging van den onder voorloopig beheer gestelden persoon — kan hij in principe niet aangezien worden als hebbende een verplichting tot uitkeering, van onderhoudsgelden aan de echtgenoot of de kinderen.

Indien de Dienst van het Sekwester in de practijk zekere bedragen ten titel van onderhoudsgeld betaalt, geschiedt zulks op zijn eigen verantwoordelijkheid en in ieder geval slechts uit loutere menschevriendheid; deze tegemoetkoming verleent geen enkel recht aan den onder voorloopig beheer gestelden persoon of aan diens familie om in rechte de uitkeering van onderhoudsgeld te vorderen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding, 16 April 1946.

Kol. 783

3. I. *Wettelijke inbewaringstelling van goederen. — Besluitwet van 17 Januari 1945, gewijzigd door besluitwet van 10 Januari 1946. — Mandaat en bevoegdheid van den dienst van het sekwester. — Rechten der schuldeischers.*

II. *Wettelijke inbewaringstelling van goederen. — Rechtsvorderingen tegen onder voorloopig beheer gestelden persoon. — Niet ontvankelijk.*

I. Krachtens art. 6 van de Besluitwet van 17 Januari 1945, gewijzigd door art. 1 van de Besluitwet van 10 Januari heeft de Dienst van het Sekwester mandaat en uitsluitende bevoegdheid om het actief en het passief van het in bewaring gestelde vermogen op te maken en de rangregeling der schuldeischers te bepalen, zonder dat de inning van de door den staat opgeëischte bedragen eenig nadeel aan de rechten van de andere schuldeischers mag berokkenen. Hieruit dient te worden afgeleid, dat de schuldeischer alleen gerechtigd is zijn schuldvordering aan den Dienst van het Sekwester over te maken, die er de deugdelijkheid en de echtheid van zal nagaan; de Dienst van het Sekwester zal de schuldvordering eventueel in het passief opnemen en indien noodig de inbewaring gestelde goederen te gelde maken.

II. De rechtstvorderingen tegen een onder voorloopig beheer gestelden persoon zijn niet ontvankelijk. Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 3 Juli 1946.

Kol. 754

4. *Sequester. — Niet ontvankelijkheid van eisch tegen gesequestreerde.*

De dienst van het Sequester is alleen bevoegd om zich tegen de vorderingen betreffende de onder sequester gestelde goederen, rechten en belangen te verdedigen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 29 Oktober 1946.

Kol. 632

5. *Sequester van vijandelijke goederen. — Belgische geallieerde of neutrale schuldeischers. — Recht op betaling. — Voorwaarden.*

De Belgische, geallieerde of neutrale schuldeischers kunnen de afrekening hunner schuld enkel bekomen onder voorwaarde het bewijs te leveren dat zij recht hebben in het bijzonder betaling te bekomen op de gesequestreerde goederen; om van dit recht te genieten, moet het sequester op gansch het vermogen van den schuldenaar slaan, of op een deel van dit vermogen met een zakelijk recht ten bate van de schuldeischers bezwaard.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 29 Oktober 1946.

Kol. 632

6. *Bijhuis van een vijandelijke Vennootschap. — Zonder rechtspersoonlijkheid. — Noch eigen patrimonium. — Geen vordering tegen sequester.*

Is niet gegrond de eisch ingesteld door een geallieerd schuldeischer tegen den sequester van een bijhuis van een vijandelijke vennootschap in België, wanneer dit bijhuis, zonder rechtspersoonlijkheid in België, geen eigen patrimonium heeft.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 29 Oktober 1946.

Kol. 632

7. I. *Wettelijke inbewaringstelling van het vermogen. — Besluitwet van 17 Januari 1945. — Dienst van het sekwester vertegenwoordigt niet den onder voorloopig beheer gestelden persoon.*

II. *Dienst van het sekwester. — Uitsluitend bevoegd om te beslissen over noodzakelijk geachte maatregelen.*

I. De Dienst van het Sekwester vertegenwoordigt niet den onder voorloopig beheer gestelden persoon;

hij handelt alleen krachtens een wettelijk mandaat, in het belang van de Belgische staatsgemeenschap.

II. De Dienst van het Sekwester is alleen en uitsluitend bevoegd om te beslissen over noodzakelijk geachte maatregelen ten aanzien van de in bewaring gestelde goederen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, Kortgeding. 24 Januari 1947.

Kol. 818

8. I. *Wettelijke inbewaringstelling van goederen. — Onbekwaamheid van den onder voorloopig beheer gestelden persoon om in rechte op te treden. — Niet-ontvankelijkheid der rechtstvorderingen tegen hem gericht.*

II. *Wettelijke inbewaringstelling van goederen. — Bevoegdheid der Rechtbank van Koophandel ten aanzien van den dienst van het sekwester.*

III. *Overeenkomsten gesloten door den onder voorloopig beheer gestelden persoon. — Moeten door den dienst van het sekwester geëerbiedigd worden.*

I. De wettelijke inbewaringstelling van goederen heeft voor gevolg, dat de rechten ten aanzien van deze goederen niet meer op geldige wijze door den onder voorloopig beheer gestelden natuurlijke of rechtspersoon kunnen worden uitgeoefend. De rechtshandelingen betreffende de inbewaringgestelde goederen kunnen aan den Dienst van het Sekwester niet tegengesteld worden en zijn t.o.v. dezen dienst als nietig te beschouwen. Het niet kunnen verrichten van rechtshandelingen, die volkomen geldig zijn of aan iedereen kunnen tegengesteld worden, moet met een onbekwaamheid tot uitoefening van rechten gelijk gesteld worden. Rechtstvorderingen tegen personen, die onbekwaam zijn hun rechten voor de rechtbanken uit te oefenen, zijn niet ontvankelijk.

II. De rechtstvordering ingesteld tegen den Dienst van het Sekwester behoort tot de bevoegdheid van de Rechtbank van Koophandel, indien deze bevoegd ware geweest ervan kennis te nemen, wanneer er geen inbewaringstelling van goederen had plaats gehad en de rechtstvordering tegen den onder voorloopig beheer gestelden persoon zelf had kunnen ingesteld worden.

III. De Dienst van het Sekwester is gehouden de overeenkomsten, die op geldige wijze door den onder voorloopig beheer gestelden persoon of in zijn plaats werden gesloten, te eerbiedigen. De wetgever heeft immers aan den Dienst van het Sekwester opdracht gegeven om de verbintenissen van den onder voorloopig beheer gestelden persoon na te komen.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 13 Februari 1947.

Kol. 756

9. *Wettelijke inbewaringstelling van goederen. — Besluitwet van 17 Januari 1945. — Mandaat en bevoegdheid van den dienst van het sequester. — Rechten der schuldeischers.*

De wettelijke inbewaringstelling van goederen, krachtens de besluitwet van 17 Januari 1945 ontnemt aan den onder sequester gestelden persoon alleen tijdelijk het beheer van zijn goederen, ten einde hem te beletten zich onvermogen te maken; hij blijft evenwel rechtsbekwaam.

De schuldeischers kunnen geldig hun vorderingen voor de rechtbank inleiden, zoowel tegen den Dienst van het Sequester als tegen den onder sequester gestelden persoon. De instelling van den Dienst van het Sequester doet geen afbreuk aan de algemeene bevoegdheid der burgerlijke rechtbanken (art. 8,

W.B.R.); deze moeten zich niet onbevoegd verklaren, wanneer een eisch tegen een onder sequester gestelden persoon voorgebracht wordt, zonder vooraf door den dienst van het sequester te zijn beoordeeld geworden.

Het is overbodig de mandatarissen van den Dienst van het Sequester te dagvaarden, wanneer deze laatste reeds gedaagd werd, tenzij de persoonlijke aansprakelijkheid van de mandatarissen wordt opgeworpen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 27 Febr. 1947.

Kol. 1201

SOCIALE WETGEVING

Sociale wetgeving. — Gezinsvergoedingen. — Wet van 10 Juni 1937. — Regime der niet-loontrekkenden. — Besluit van 1 Februari 1941 vervallen. — Geschil over toepassing der wet. — Beroep ontvankelijk. — Werkgever van binnenscheepvaart van ambtswege aangesloten bij de speciale onderlinge kas. — Dezelfde persoon werkgever en werknemer. — Toepassing der twee regimes.

Het Besluit van 1 Februari 1941 dat bepaalde dat de Vrederechter bevoegd was in laatsten aanleg tot een waarde van 1.000 f. dient als vervallen beschouwd.

Wanneer de principieele kwestie zich stelt of iemand aan de Wet onderworpen is moet de waarde van het geschil geraamd worden op tienmaal de bijdragen, bij toepassing van art. 265 K.B. van 22 Dec. 1938.

De werkgevers van de binnenscheepvaart (regime der loontrekkenden) zijn van ambtswege aangesloten bij de onderlinge kas (regime der niet-loontrekkenden).

Iemand kan eenerzijds werknemer en anderzijds werkgever zijn en in beide hoedanigheden onder toepassing der wetgeving op de gezinsvergoedingen vallen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1ste Kamer bis, 15 Oktober 1946.

Kol. 555

STRAFRECHT

Zie ook: Strafvordering.

1. Smaad aan officier van de openbare macht.

Het richten van het woord « Naphtaline » tot een officier van de openbare macht dient beschouwd te worden als een feit dat het misdrijf van smaad uitmaakt.

Krijgsraad te Brugge, 26 September 1945.

Kol. 203

2. I. Hulp aan vijand. — Fabricatie van voorwerpen in hout. — Art. 115. — Moreele dwang. — Dwaling.

II. Verbeurdverklaring. — Onroerende goederen.

III. Hulp aan vijand. — Deelneming.

I. De verordeningen van de bezettende overheid, die de herneming en de voortzetting der industriele bedrijvigheid in het bezet gebied hebben bevolen en strenge sancties hebben voorzien tegen alle verzet, zouden wel volgens rechtsleer en rechtspraak kunnen beschouwd worden als een grond van verrechtvaardiging, ware het niet dat de wetgever van 25 Mei 1945 met dezen noodtoestand rekening had gehouden in het bepalen der strafbaarheid wegens het verschaffen van hulp aan den vijand.

De houding van het gemeentebestuur van Meche-

len, dat in het begin van de bezetting de meubel-industrie dezer stad er toe heeft aangespoord haar werkzaamheden te hernemen en dat zelf het afsluiten van kontrakten voor levering aan den bezetter heeft aangemoedigd, kan beschouwd bij een fabrikant als een reden tot dwaling die een grond van verrechtvaardiging uitmaakt. Deze grond van verrechtvaardiging kan echter niet meer aangenomen worden vanaf begin 1941 daar het alsdan aan iedereen duidelijk moest zijn dat het verschaffen van hulp aan den vijand door het strafrecht als een misdaad werd betuegeld.

II. De bepalingen van art. 123, 5° van het Strafwetboek, waardoor de zaken die gediend hebben of bestemd waren om het misdrijf van hulpverlening aan den vijand te plegen in beslag dienen genomen te worden, zijn niet van toepassing op de onroerende goederen en de machines of gereedschappen die onroerend zijn bij bestemming, zulks ingevolge een algemeen aanvaard rechtsprincipe.

III. Een persoon die voor 40 % gerechtigd is in een feitelijke vennootschap, die leveringen heeft uitgevoerd aan den vijand, is niet strafbaar wanneer het blijkt dat deze persoon geen leider was van de onderneming en tijdens de bezetting geen activiteit aan den dag heeft gelegd die hem als mededader of medeplichtige van de feiten zou kunnen doen beschouwen.

Krijgsraad te Mechelen, 29 Maart 1946.

Kol. 264

3. Hulp aan den vijand. — Vervoer van Joodsche burgers en andere aangehouden personen. — Vervoer van inboedels. — Art. 115 en 117bis S.W.B.

Het vervoer voor den vijand van aangehouden burgers valt onder toepassing van art. 115 S.W.B. als zijnde medeplichtigheid aan hulpverschaffing in mannen voor zoover het verplichte tewerkgestelden betreft en het valt onder toepassing van art. 118bis wat aangaat de door den vijand vervolgde Joden.

Het vervoer der inboedels van deze personen valt onder toepassing van art. 115, daar door deze bedrijvigheid producten voor den vijand verzameld worden.

Door het verschaffen van producten aan den vijand wordt niet alleen verstaan het verkopen van producten aan den vijand, doch wel aan den vijand producten bezorgen waar hij ze noodig heeft.

Een bevel van den bezetter of zelfs een opeisching kunnen niet als een volstreekte grond van rechtvaardiging beschouwd worden; zulks is namelijk niet het geval waar de bevelen van den bezetter klaarblijkelijk in strijd zijn met de bepalingen der Conventie van Den Haag en met de elementaire gevoelens van menselijke waardigheid.

Krijgsraad te Antwerpen, 1ste Kamer, 24 April 1946.

Kol. 101

4. I. Strafrecht. — Aansprakelijkheid voor verwondingen toegebracht door een hond.

II. Schadevergoeding. — Kosten van herstelhekunde.

I. Wanneer iemand de kwaadaardigheid van zijn hond kent en het slachtoffer reeds een vorige maal door dezen hond was gebeten geworden, begaat hij het delict « bij gebrek aan vooruitzicht of voorzorg, doch zonder het inzicht om den persoon van een ander aan te randen, slagen of verwondingen aan het slachtoffer te hebben veroorzaakt », wanneer hij zijn hond onbewaakt en zonder muilband op

straat laat dolen en het dier andermaal het slachtoffer verwondingen toebrengt.

II. Het slachtoffer dat in het aangezicht door den hond werd gebeten en daardoor blijvende litteekens heeft opgelopen, is gerechtigd tegenover de partij, die aansprakelijk is voor deze schade, de kosten te vorderen die voortspruiten uit de bijzondere herstelheekunde die alleen van aard is met zekerheid deze litteekens te doen verdwijnen.

Correctioneële Rechtbank te Oudenaarde, 23 Mei 1946.

Kol. 979

5. *Straftuitsluitingsgronden. — Vervallenverklaring van rechten krachtens de Besluitwet van 19 September 1945 na vastgesteld te hebben dat de verdachte onbekwaam was om te weerstaan aan de machten die op hem werkten. — Schending van art. 71 S.W.B.*

Na vastgesteld te hebben, dat de verdachte onbekwaam was om te weerstaan aan de machten, die op hem werkten, schendt de rechter de bepalingen van art. 71 S.W.B. wanneer hij den verdachte niet-temin krachtens art. 7 van de Besluitwet van 19 September 1945 vervallen verklaart van de bij art. 123sexies S.W.B. opgesomde rechten.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 27 Mei 1946.

Kol. 941

6. *Hulp aan den vijand. — Verpleegster bij het Duitsch Rood Kruis. — Art. 113, 115 en 117 S.W.B. niet van toepassing.*

Een verpleegster die werkzaam is geweest bij het Duitsch Rood Kruis, met de bedoeling den vijand te helpen, kan zich niet steunen op de Conventie van Genève van 6 Juli 1906 en straffeloosheid pleiten op grond van de tegenstrijdigheid die zou bestaan tusschen deze Conventie en de art. 113 en 117 S.W.B.. Dergelijke tegenstrijdigheid bestaat niet.

Nochtans dient aangenomen dat de dienst in het Duitsch Rood Kruis niet bedoeld is geweest door den wetgever die de B.W. van 17 December 1942 uitvaardigde; ten minste dient, op grond van twijfel aan de bedoeling van den wetgever, beslist dat de art. 113 en 117 S.W.B. op dit geval niet van toepassing zijn.

Krijgsraad te Antwerpen, 1ste Kamer C, 29 Augustus 1946.

Kol. 26

7. *Strafrecht. — Omkoopning. — Tusschenpersoon.*

Wanneer iemand tracht een ambtenaar om te koopen door bemiddeling van een tusschenpersoon, doch deze tusschenpersoon de aanbieding niet overmaakt aan den bedoelden ambtenaar, kunnen de beginselen op de deelneming vervat in art. 60 van het Strafwetboek niet worden toegepast.

Art. 252 van het Strafwetboek maakt de daad van den omkooper tot een bijzonder misdrijf; de aanbiedingen of beloften gedaan met het inzicht een ambtenaar om te koopen worden door art. 252 gestraft ofwel als omkoopning, wanneer de ambtenaar er aan bezweek, ofwel als poging tot omkoopning, wanneer ze gestaakt werden of hun uitwerksel misten door omstandigheden onafhankelijk van den wil van den dader.

Aanbiedingen of beloften gedaan aan een tusschenpersoon met de bedoeling deze aan een ambtenaar over te maken vallen dus in elk geval onder toepassing van art. 252 Strafwetboek.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 149

8. *Hulp aan den vijand. — Art. 115 S.W. — Voorwaarden.*

Een arrest is voldoende gemotiveerd op grond van het art. 115 S.W., wanneer wordt vastgesteld dat de werken uitgevoerd door den veroordeelde « rechtstreeks in verband staan met het voeren van den oorlog », dat ze tot voorwerp hadden « installaties tot militaire doeleinden te beschermen », dat ze « van zuiveren militaire aard waren ».

De rechter ten gronde schendt de bepalingen der besluitwet van 25 Mei 1945 niet, wanneer zijn arrest verklaart dat voormelde besluitwet niet noodzakelijk onderstelt dat het uitgevoerde werk « een eigenlijk gezegde krijgsverrichting » zou aanbelangen, dat het volstaat dat de dader van het werk « rechtstreeks voor de militaire behoeften van het vijandelijke leger heeft gezorgd ».

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 28 Oktober 1946.

Kol. 463

9. *Hulp aan vijand. — Winstbejag. — Toewijzing der vergelding aan Schatkist. — Schuldenaar.*

Wanneer de misdaad van hulp aan den vijand, voorzien door art. 115 en volgende van het Strafwetboek, gepleegd wordt uit winstbejag, dient de Rechter, die ten gronde oordeelt, de vergelding der bedrijvigheid van den schuldige of het bedrag der waarde ervan eigendom te verklaren van de Schatkist, zelfs wanneer deze vergelding door een derden persoon werd ontvangen, hetzij rechtstreeks, hetzij door bemiddeling van den veroordeelde.

De Rechter ten gronde hoeft dus niet na te gaan door wie deze vergelding is ontvangen geweest.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 361

10. I. *Strafrecht. — Art. 118bis. — Lidmaatschap Luitenant Dewindekring.*

II. *Epuratie. — Lidmaatschap Luitenant Dewindekring. — Toepassing der Besluitwet van 19 September 1945.*

I. Het lidmaatschap van den « Luitenant Dewindekring », waardoor 's vijands politiek en plannen in de hand werden gewerkt, valt niet onder toepassing van art. 118bis S.W.B., wanneer uit de omstandigheden blijkt, dat kwaad opzet niet aanwezig is. Het door art. 118bis (oud) S.W.B. vereischte kwaad opzet is niet voldoende bewezen, wanneer uit de omstandigheden slechts kan afgeleid worden, dat de beschuldigde, onder invloed van drogredenen, alleen één doel, nl. naar huis te worden gezonden, beoogde.

De eenvoudige toetreding tot den « Luitenant Dewindekring » — zonder dat eenige activiteit in den schoot van dit organisme wordt telastgelegd — valt niet onder de bepaling van art. 118bis: deel genomen te hebben aan het vervormen door den vijand van wettelijke instellingen of inrichtingen, de getrouwheid der burgers jegens den koning of den staat aan het wankelen te hebben gebracht.

II. De toetreding tot den « Luitenant Dewindekring », — zijnde een partij, beweging of organisme van politieke of culturele aard, terwijl het algemeen bekend was, dat die partij, beweging of organisme de politiek, de propaganda of de plannen van den vijand in de hand werkte — kan aanleiding

geven tot toepassing van art. 2 der Besluitwet van 19 September 1945.

Krijgsraad te Luik, Nederlandsche Kamer, 8 Januari 1947.

Kol. 682

11. I. *Economische collaboratie. — Art. 115, 2 S.W.B. — Moreele dwang. — Onoverwinnelijke dwaling.*

II. *Economische collaboratie. — Art. 123 S.W.B. — Beoordeeling van het winstbejag.*

III. *Economische collaboratie. — Art. 123 decies S.W.B. — Burgerlijke aansprakelijkheid. — Restrictieve interpretatie.*

I. Het hervatten van de industriële bedrijvigheid, niet uit vrees voor de verordeningen der bezettende overheid en voor de hieraan verbonden sancties, maar als gevolg van de algemeene gedachte bij de bevolking, inzonderheid bij de arbeiders, dat het noodzakelijk was het werk te hernemen, teneinde de werkloosheid te bestrijden en de loontrekkenden in staat te stellen in het onderhoud van hun familie te voorzien, kan niet aangezien worden als moreele dwang, die strafuitsluitend zou werken. De besluitwet van 15 Mei 1945 (art. 115, 2 S.W.B.) heeft met deze werkelijke toestanden rekening gehouden bij het bepalen van de strafbare hulpverschaffing aan den vijand. De houding van het stadsbestuur van Mechelen, verantwoordelijk voor de herneming der Mechelsche industrie — er werd zelfs aangespoord tot herneming van het werk in bedrijven waarvan de leiders afwezig waren — in het begin der bezetting alsmede voor het contracteren met de bezettende overheid voor aanzienlijke bedragen betreffende de levering van allerlei mobiele voorwerpen, dienstig zoowel voor het Duitsche leger als voor de oorlogseconomie van den bezetter, kan beschouwd worden als een onoverwinnelijke dwaling, die een grond van rechtvaardiging oplevert. Deze grond van rechtvaardiging kan niet meer aanvaard worden vanaf begin 1941, toen het voor iedereen duidelijk was geworden, dat de hulpverschaffing aan den vijand een misdaad tegen 's lands veiligheid was die door het strafrecht werd beteugeld.

II. De omstandigheid uit winstbejag gehandeld te hebben voorzien bij art. 123 ter S.W.B. (Besluitwet 20 September 1945, art. 1) is van zulkdanigen verzwarenden aard, dat niet alleen de voor de misdadige bedrijvigheid ontvangen vergelding tot eigendom van de schatkist dient verklaard, maar, dat zij meteen het karakter van het misdrijf wijzigt en er een misdaad van gewoon recht van maakt. Dit moet den rechter aanzetten tot de grootste omzichtigheid bij het beoordeelen van deze omstandigheid, vooral in zaken van economische collaboratie, waar het ontvangen van een vergelding (de verkoopprijs der gefabriceerde en geleverde producten) om zoo te zeggen onafscheidbaar is van dergelijke verhandelingen.

III. Volgens art. 123 decies S.W.B. (Besluitwet 20 September 1945, art. 2) zijn de vennootschappen burgerlijk aansprakelijk voor de geldboeten, kosten, verbeurdverklaringen en geldelijke straffen hoege-naamd, die tegen hun organen of aangestelden werden uitgesproken, terwijl de burgerlijke aansprakelijkheid van de leden der handelsverenigingen, die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, wegens misdrijven door vennooten, zaakvoerders of aangestelden gepleegd, bij gelegenheid van een tot de bedrijvigheid van de vereniging behorende verrichting, slechts kan bestaan tot beloop der sommen of waarden, die de strafbare verrichtingen aan de leden van

de feitelijke vereniging hebben opgebracht. De rechthebbenden van de vennootschappen of de rechthebbenden van de leden der feitelijke handelsverenigingen zijn door art. 123 decies S.W.B. niet bedoeld.

De bepaling van art. 2 der Besluitwet van 20 September 1945, zijnde een uitzonderingsbepaling op het gewoon recht, moet restrictief worden geïnterpreteerd, temeer daar het hier gaat om een burgerlijke aansprakelijkheid met terugwerkende kracht betreffende eigenlijke straffen of straffen van bijkomenden aard.

Krijgsraad te Mechelen, 27 Januari 1947.

Kol. 852

12. *Strafrecht. — Vernieling van dieren. — Zin van art. 541 S.W.B. — Wreedheid jegens dieren. — Wet van 22 Maart 1929 toepasselijk.*

Blijkens de bewoordingen van art. 451 van het Strafwetboek en de rangschikking er van in titel IX, handelende over de misdrijven tegen eigendommen, is de zin van dit artikel de dieren te beschermen in zoover zij een voorwerp van eigendomsrecht van anderen zijn; het doet in niets afbreuk aan het recht van den eigenaar om zijn dieren te doden.

De daden van wreedheid jegens dieren, ongeacht wie de eigenaar dezer dieren is, worden door de wet van 22 Maart 1929 beteugeld.

13. *Strafrecht. — Poging tot afpersing. — Strafbaar ook na correctionalisatie.*

De gecorrectionaliseerde poging tot afpersing blijft, bij afwezigheid van een uitdrukkelijken tekst, niettemin strafbaar omdat zij door de correctionalisatie niet in een poging tot wanbedrijf wordt veranderd. De toepassing van verzachtende omstandigheden ontnemt aan het misdrijf geen enkele zijner bestanddeelen en heeft slechts gevolgen ten aanzien van de bevoegdheid en de zwaarte der straf.

Correctionele Rechtbank te Gent, 14 Februari 1947.

Kol. 1039

14. *Strafrecht. — Art. 240 S.W.B. — Toepasselijk op alle personen met een openbaren dienst belast. — Verschil van art. 240 met art. 491 S.W.B. — Bewijs van de berokkende schade niet vereischt.*

Art. 240 S.W.B. betreffende de verduisteringen gepleegd door openbare ambtenaren, is toepasselijk op alle personen, die met een openbare dienst belast zijn, ongeacht de omstandigheid, dat zij geen eed hebben afgelegd en slechts krachtens een gewoon bediendencontract werden verplicht.

Het is geen vereischte van art. 240 S.W.B. — in tegenstelling met art. 491 S.W.B. — dat de aan de eigenaars, bezitters of houders van de verduisterde voorwerpen berokkende schade moet bewezen worden.

Correctionele Rechtbank te Gent, 14 Februari 1947.

Kol. 1039

15. *Strafrecht. — Art. 121 S.W.B. gewijzigd door Besluitwet van 13 December 1944. — Sluikse bestelling van brieven van gedetineerden.*

De sluikse bestelling van brieven van gedetineerden is krachtens art. 121 S.W.B. (gewijzigd door de Besluitwet van 13 December 1944) niet strafbaar.

Krachtens dit art. is vereist, dat de hulp van aard zij om de gedetineerden aan het gerecht te helpen onttrekken en met dit opzet verleend werd.

Krijgshof te Brussel, Nederlandsche Kamer, 27 Februari 1947.

Kol. 1105

16. *Strafrecht. — Art. 389 S.W.B. — Echterlijke woning. — Hotelkamer.*

Een hotelkamer, waar de man zich als thuis moet beschouwen, dient als echtelijke woning in de zin van art. 389 S.W.B. te worden beschouwd.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 31 Maart 1947.

Kol. 1131

17. *Strafrecht. — Art. 509bis S.W.B. — Uitgifte van check zonder dekking. — Ontvankelijkheid van den eisch tot schadevergoeding.*

De eisch tot schadevergoeding wegens het uitgeven van een check zonder dekking is niet ontvankelijk, wanneer er geen oorzakelijk verband bestaat tusschen het plegen van dit misdrijf en de beweerde schade.

Hof van Beroep, 4de Kamer, 2 April 1947.

Kol. 1009

18. *Art. 65 S.W.B. — Ideale samenloop. — Onmogelijkheid de samenvallende misdrijven afzonderlijk te onderzoeken en te vonnissen.*

Ideale samenloop is aanwezig, wanneer tussen de verschillende te lastgelegde misdrijven zulk nauw verband bestaat, dat het onmogelijk is deze misdrijven afzonderlijk te onderzoeken en te vonnissen.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1138

19. *Art. 118bis S.W.B. — Politieke collaboratie. — Afzonderlijke feiten t.o.v. de gehele bedrijvigheid van de verdachte.*

Voor de strafbaarheid krachtens art. 118bis S.W.B. volstaat het niet enige afzonderlijke feiten te beschouwen die als uitzonderingen kunnen aangezien worden; vereist is, dat de gehele bedrijvigheid van de verdachte tijdens de duur van de vijandelijke bezetting in overweging wordt genomen.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1137

20. *Art. 121bis S.W.B. — Rechtstreekse en onrechtstreekse aangifte aan de vijand. — Betekenis van persartikelen. — Bekendmaking van een onbekend feit geen vereiste van art. 121 S.W.B.*

De aangifte aan de vijand kan zowel rechtstreeks als onrechtstreeks geschieden. Het misdrijf van verklikking in de zin van art. 121bis S.W.B. bestaat, wanneer de dader artikelen in de pers laat verschijnen, waarin een bepaalde persoon beschuldigd wordt van feiten, die van aard zijn de aandacht van de vijand op hem te doen trekken en hem aan dezelve opzoekingen, vervolgingen of gestrengheden bloot te stellen.

Art. 121bis S.W.B. stelt niet als vereiste, dat het aan de vijand aangegeven feit hem onbekend moet zijn. De aangifte aan de vijand wordt niet betoeteld, omdat deze laatste hierdoor in kennis gesteld

wordt van een hem onbekend feit, maar omwille van de eventuele gevolgen, die de aangifte kan hebben. Deze gevolgen zijn niet uitgesloten, wanneer de vijand reeds door een of meer andere klachten op de hoogte gesteld werd van het aangeklaagde feit. In geval van verschillende achtereenvolgende klachten moet de laatste als een ondersteuning van de eerste worden aangezien en is derhalve de laatste ook strafbaar; de strafmaat alleen zal verschillen.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1137

21. *Art. 118bis S.W.B. — Aard der strafbare feiten. — Algemene houding van de verdachte tijdens de bezetting. — Zenden van gelukwensen als privaat persoon. — Geen propagandadaad. — Algemeen misdadig opzet.*

De toepasselijkheid van art. 118bis S.W.B. is afhankelijk van de aard der ten laste gelegde feiten; de rechter moet onderzoeken of de ten laste gelegde feiten van aard zijn geweest de gevolgen te veroorzaken die de wetgever heeft willen vermijden.

Bij beoordeling van afzonderlijke feiten zal de rechter moeten rekening houden met de algemene houding van de verdachte tijdens de duur van de bezetting.

Het zenden van gelukwensen als privaat persoon kan niet als een propagandadaad beschouwd worden.

Voor de strafbaarheid krachtens art. 118bis S.W.B. is niet vereist, dat de verdachte de bedoeling heeft gehad zijn vaderland te verraden, wel de aanwezigheid van het algemeen misdadig opzet, t.w. de wil om de daad te stellen met het bewustzijn van de strafbaarheid er van en van hare gevolgen.

Krijgsraad te Mechelen, 3de Nederlandse Kamer, 2 Juni 1947.

Kol. 1329

22. *I. Economische collaboratie. — Geheim agent bij inlichtingsdienst. — Winstbejag. — Bewezen diensten. — Geen verschooning. — Verzachtende omstandigheid.*

II. Economische collaboratie. — Staat burgerlijke partij. — Conferentie te Parijs. — Herstelbetalingen van Duitschland. — Vijf procent toegekend aan België. — Staat gerechtigd volle bedrag der schade te eischen.

I. Een beschuldigde, geheim agent en lid van een inlichtingsdienst, die om beterswil den vijand economisch bijstaat, moet zich steeds door zijn oversten laten dekken, vooral wanneer de economische hulp, die hij verleent, toeneemt. De activiteit van geheim agent mag niet bijkomstig zijn, vergeleken bij de diensten, die hij aan den vijand, tegen aanzienlijke vergoedingen, bewijst.

Wanneer het bewezen is, dat beschuldigde uit winstbejag gehandeld heeft, en niet, zooals hij beweerde, uit onbaatzuchtige vaderlandsliefde, kan deze bewering niet weerhouden worden. De door beschuldigde bewezen diensten kunnen evenwel als verzachtende omstandigheid gelden.

De door de Conferentie te Parijs vastgestelde herstelbetalingen, die door Duitschland moeten worden verricht en waarvan 5 % aan België werden toegekend, veronderstellen niet, dat de Belgische staat, burgerlijke partij, niet meer gerechtigd zou zijn om de volledige vergoeding der berokkende schade te eischen.

Krijgshof te Antwerpen, 8 October 1946.

Kol. 552

23. I. *Economische collaboratie.* — Art. 115 al. 2. 3. S.W.B. — *Verkoop van waren aan Belgisch onderdaan.* — *Voortverkoop aan vijand.* — *Niet bekend aan eersten verkooper.* — *Geen strafbaarheid.*

II. *Economische collaboratie.* — Art. 115, al. 2. 4. S.W.B. — *Vervoer voor Frontbauleitung.* — *Strafbaarheid.*

III. *Economische collaboratie.* — *Vervoer voor Frontbauleitung.* — *Geven van inlichtingen aan derden.* — *Vervoerders uit winstbejag.* — *Strafbaarheid.*

I. De verkoop van waren aan een Belgisch onderdaan, die ze aan den bezetter voortverkoopt, is slechts strafbaar op grond van art. 115, al. 2. 3. S.W.B., indien beschuldigde op het oogenblik van den verkoop weten moet, dat zij voor den vijand bestemd zijn.

II. Vervoer voor rekening van de Frontbauleitung der Luftwaffe valt ongetwijfeld onder toepassing van art. 115, al. 2, 4, S.W.B. Dit geldt ook voor het vervoer verricht door een enkeling met één enkel voertuig; het is geenszins vereischt, dat het vervoer zou moeten geschieden door een onderneming beschikkende over personeel en een belangrijk materiaal. De strafbaarheid is evenwel afhankelijk van het bewijs, dat de beschuldigde niet onder dwang gehandeld heeft.

III. Het feit, dat een beschuldigde geen vervoerders voor zijn rekening of voor rekening van den vijand heeft geronseld, sluit de toepassing van de strafwet niet uit, indien bewezen wordt, dat hij uit winstbejag inlichtingen aan vervoerders verstrekt heeft en op die wijze hun tewerkstelling voor rekening van den vijand heeft vergemakkelijkt. Dit geldt zeker, wanneer de beschuldigde het volledig administratief werk betreffende het vervoer op de vliegvelden van den vijand heeft verricht.

Krijgsraad te Antwerpen, 1ste Kamer C., 22 October 1946.

Kol. 533

STRAFVORDERING

Zie ook: Amnestie.

Arbeidsongeval.

Militaire strafvordering.

1. *Strafvordering.* — *Telastlegging.* — *Begrip volgens de Besluitwet van 17 Januari 1945.*

De wetgever heeft, luidens het verslag aan den Regent ter inleiding van de Besluitwet van 17 Januari 1945, de in bewaringstelling der goederen gelast om te voorkomen dat « zij aan wie misdaden of wanbedrijven tegen de uitwendige veiligheid van den Staat zijn ten laste gelegd, en uit dien hoofde, geldboeten, schadevergoedingen, of belastingen aan den Staat kunnen te betalen hebben, het er zouden op aanleggen zich insolvent te maken. » Hieruit moet worden afgeleid, dat de wetgever met het woord « telastlegging » zeker niet bedoeld heeft de verzending voor den Krijgsraad op het einde van het onderzoek, daar de verdachte intusschen tijd te over zou gehad hebben om zich insolvent te maken, wat de wetgever juist heeft willen verhinderen.

Onder « telastlegging » kan evenmin worden begrepen de aanklacht door een particulier tegen iemand gericht noch het daarop volgend of het van ambtswege ingesteld vooronderzoek, daar anders te veel personen ten onrechte het voorwerp van dezen maatregel zouden worden. De telastlegging, in den zin van de besluitwet van 17 Januari 1945, bestaat

wanneer de verdachte in deze hoedanigheid door den krijgsauditeur of een zijner substituten of in hun opdracht door een ondergeschikte ondervraagd wordt en uit deze ondervraging blijkt, dat hem een bepaald misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van den Staat aangewreven wordt.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, Kortgeding, 26 November 1945.

Kol. 685

2. I. *Bevoegdheid en aanleg.* — *Besluit van 18 November 1940 gewijzigd door besluit van 19 Maart 1943.* — *Tijdelijke uitoefening der militaire rechtsmacht door de correctionelee kamers der rechtbanken van eersten aanleg.*

II. *Middelen tot verbreking.* — *Samenstelling der correctionelee kamer uit een rechter in plaats van drie.* — *Middel voor de eerste maal voor het Hof van Verbreking opgeworpen.* — *Niet ontvankelijk.*

I. Het besluit van 19 Maart 1943, dat het besluit van 18 November 1940 heeft gewijzigd, bepaalt, dat de ambtsverrichtingen van de militaire rechtsmacht uitgeoefend worden door de « correctionelee kamers » der rechtbanken van eersten aanleg en niet enkel meer door de kamers, samengesteld uit drie rechters dezer rechtbanken.

II. Op grond van de wet van 25 October 1919 (eenig artikel, par. IX) volgt, dat het rechtsmiddel, waarbij beschuldigde staande houdt, dat zij door een kamer bestaande uit drie rechters der correctionelee rechtbank en niet door een kamer bestaande uit één rechter behoorde te worden gevonnist, niet voor de eerste maal voor het Hof van Verbreking mag opgeworpen worden.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 6 Mei 1946.

Kol. 677

3. *Strafvordering.* — *Voorloopige hechtenis.* — *Wet van 20 April 1874.* — *Invrijheidstelling tegen zekerheidstelling.* — *Veroordeeling bij verstek zonder gelijktijdige vervallenverklaring der gestelde zekerheid.* — *Latere actie tot vervallenverklaring.* — *Niet ontvankelijk.*

Art. 15 der wet van 20 April 1874, betreffende de voorloopige hechtenis, bepaalt uitdrukkelijk dat in geval van het niet verschijnen van den verdachte, die tegen zekerheidstelling in vrijheid werd gesteld, het vonnis of arrest van veroordeeling, waarbij de niet verschijning wordt vastgesteld, tegelijkertijd de gestelde zekerheid aan den staat vervallen moet verklaren. Een latere actie tot vervallenverklaring is derhalve niet ontvankelijk.

Hof van Beroep te Gent, 3de Kamer, 15 Juni 1946.

Kol. 815

4. I. *Middelen tot verbreking.* — *Doorhalingen op het zittingsblad.* — *Procès-verbaal op losse bladen.*

II. *Middelen tot verbreking.* — *Geldig middel zonder belang.* — *Straf gerechtvaardigd door de overige bewezen verklaarde feiten.*

I. Geen enkele wetsbepaling verklaart nietig de processen-verbaal der zitting waarin niet goedgekeurde doorhalingen, overschrijvingen of verwijzingen voorkomen.

Art. 78 van het Wetboek van Strafvordering schrijft enkel voor dat het tusschen de regels geschrevene, de niet goedgekeurde doorhalingen en verwijzingen als niet bestaande dienen beschouwd. Het middel tot verbreking gesteund op het voor-

komen in de processen-verbaal van niet goedgekeurde doorhalingen, overschrijvingen of verwijzingen kan niet aangenomen worden, wanneer blijkt uit de vermeldingen in het regelmatig gedeelte van het proces-verbaal dat de substantieele of op straf van nietigheid voorgeschreven pleegvormen werden nageleefd.

Het middel tot verbreking dat losse bladen bij het proces-verbaal der zitting van de rechtsmacht van eersten aanleg werden gevoegd, is niet ontvankelijk wanneer het niet werd opgeworpen voor de rechtsmacht van beroep. Het mag niet voor de eerste maal in verbreking voorgesteld worden.

II. Zelfs wanneer een voorgesteld middel tot verbreking gegrond is, dient het verworpen wanneer de eenige hoofdstraf en de bijkomende straffen uitgesproken door een arrest zouden gerechtvaardigd blijven door de overige bewezen verklaarde misdaden ten laste van aanlegger in verbreking.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Juli 1946.

Kol. 71

5. *Strafvordering. — Vonnis op verzet. — Niet geoorloofde strafverzwaring.*

Een veroordeeling bij verstek geldt als op tegenspraak gewezen t.o.v. het Openbaar Ministerie. Indien dit laatste niet in hooger beroep is gegaan mag de rechter den strafrechtelijken toestand van den verzetdoende, blijkende uit het verstekvonnis, niet verzwaren.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Augustus 1946.

Kol. 593

6. *Strafvordering. — Rechtstreeksche dagvaarding. — Tusschenkomst.*

De correctioneele rechtbank is onbevoegd om kennis te nemen van een rechtstreeksche dagvaarding waardoor een verzekeringsmaatschappij in tusschenkomst en vrijwaring wordt gedagvaard op grond van de bepalingen van een verzekeringskontraakt.

Het Wetboek van Strafvordering voorziet uitdrukkelijk dat geen andere vorderingen van burgerlijken aard voor de correctioneele rechtbank kunnen ahangig gemaakt worden dan deze van het slachtoffer dat door het misdrijf werd benadeeld, deze tegen de burgerlijk verantwoordelijke personen en de eisch in schadevergoeding van den vrijgesproken verdachte tegen de burgerlijke partij.

Hof van Beroep te Luik, 3de Kamer, 11 Juli 1946.

Kol. 259

7. I. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Tweektalig proces-verbaal der zitting. — Dekking der nietigheid.*

II. *Vooraf te wijzen geschil. — Nationaliteit. — Geen oproeping van staat.*

III. *Recht van verdediging. — Nieuwe stukken bij den bundel zonder kennisgeving aan verdediger. — Dekking der nietigheid.*

IV. *Vermelding advies van het O.M.*

I. De nietigheid welke voortspuit uit het gebruik van de Fransche en de Nederlandsche taal in het proces-verbaal der zitting is gedekt door het vonnis waardoor een verdachte tegensprekelijk wordt veroordeeld.

II. Wanneer een verdachte als verweermiddel opwerpt dat hij een andere dan de Belgische nationaliteit heeft en het krijgsgerecht over dit middel beslist, vormt zulks niet noodzakelijk een vooraf te wijzen geschil. Zulks zou slechts het geval zijn wan-

neer door den verdachte de oproeping van staat zou geschieden.

III. De rechten van de verdediging worden niet geschonden wanneer nieuwe stukken bij den bundel gevoegd werden zonder dat deze ter beschikking gesteld werden van den raadsman, wanneer voor de behandeling der zaak in hooger beroep de gansche bundel met inbegrip van de bijgevoegde stukken, tijdig en regelmatig ter beschikking van de verdediging werd gesteld.

IV. Er wordt niet vereischt dat de rechterlijke beslissing zou vermelden of de beslissing werd genomen overeenkomstig of in strijd met de vordering van het Openbaar Ministerie. De vermelding dat het Openbaar Ministerie in zijn vordering werd gehoord voldoet aan de vereischten der wet.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Augustus 1946.

Kol. 119

8. *Strafvordering. — Afwezigheid van een rechter bij het onderzoek ter zitting. — Nietigheid.*

Wanneer het blijkt uit de vermeldingen van het zittingsblad dat een der rechters niet aanwezig geweest is bij de daden van onderzoek, welke ter zitting verricht zijn geworden, is de beslissing nietig en dient ze verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 8 Augustus 1946.

Kol. 122

9. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Beantwoording van besluiten.*

Beantwoordt aan de vereischten eener behoorlijke motiveering het arrest dat beslist dat het zonder belang blijkt na te gaan of de feiten der telastlegging onder toepassing van art. 118bis van het Strafwetboek, 1ste deel, al of niet vallen, wanneer duidelijk wordt bewezen dat de verdachte door zijn gedragingen de plannen en de politiek van den vijand in de hand heeft gewerkt.

Het feit dat een politieke beweging tijdens de bezetting door de bezettende overheid werd verboden belet niet dat degenen die aan deze beweging deelachtig zijn geweest de plannen van den vijand hebben kunnen in de hand werken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 5 September 1946.

Kol. 123

10. I. *Verbreking. — Verval van publieke vordering. — Voorziening niet ontvankelijk.*

II. *Strafvordering. — Huiszoeking. — Bewijskracht van proces-verbaal.*

III. *Strafvordering. — Nemen van monsters. — Openbare orde.*

IV. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Beantwoording van besluiten.*

I. Wanneer in een bestreden arrest de publieke vordering vervallen verklaard wordt tengevolge van de besluitwet op de amnestie, is een voorziening bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

II. Wanneer door een betichte de geldigheid van een huiszoeking wordt betwist is een rechterlijke beslissing, die deze geldigheid aanvaardt, voldoende gemotiveerd wanneer de rechter ten gronde er op wijst dat de opstellers van het proces-verbaal verklaren dat zij de huiszoeking hebben gedaan met toestemming van den belanghebbende zelf en dat « het proces-verbaal dient geloofd ».

III. De bewering dat het nemen van monsters op onwettelijke wijze zou geschied zijn is een middel

dat niet van openbare orde is en niet voor de eerste maal voor het Hof van Verbreking mag aangevoerd worden. Het middel dat monsters, die in een straf-rechterlijk onderzoek werden genomen, na het deskundig onderzoek werden vernietigd zoodat elk toezicht van de partijen zoowel als van de rechters over de verrichtingen van den deskundige onmogelijk is, gaat niet op wanneer de wet niet uitdrukkelijk voorschrijft dat in een bepaald geval meerdere monsters dienden genomen te worden.

IV. Door te verklaren dat de betichting bewezen is gebleven beantwoordt een arrest impliciet de conclusies waarbij feitelijke omstandigheden betwist worden.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 155

11. *Strafvordering. — Art. 215. — Hervorming vonnis. — Tot zich trekking van het Hof.*

Wanneer het Militair Gerechtshof een vonnis van den Krijgsraad, waarbij een verzet onontvankelijk werd verklaard, te niet doet, dient de rechter in beroep de zaak tot zich te trekken en er ten gronde over te beslissen.

De Rechter in beroep is daartoe verplicht ingevolge art. 215 van het Wetboek van Strafvordering telkens een vonnis hervormd wordt op een anderen grond dan de onbevoegdheid van den eersten rechter.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 154

12. I. *Voorziening in Verbreking. — Veroordeeling wegens twee misdaden. — Kritiek betreffende slechts een der feiten. — Zonder belang.*

II. *Verzachtende omstandigheden. — Middel ongegrond.*

I. Wanneer een veroordeeling wordt uitgesproken wegens twee misdaden waarvan ieder op zichzelf voldoende is om de uitspraak te rechtvaardigen en de voorziening in verbreking er zich toe beperkt de beslissing aan te vallen enkel voor wat betreft één der misdaden, is dit middel zonder belang en dienvolgens niet ontvankelijk.

II. Het al of niet voorhanden zijn van verzachtende omstandigheden is overgelaten ter vrije beoordeeling van den rechter ten gronde en niet onderworpen aan het toezicht van het Hof van Verbreking.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 157

13. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Beantwoording van besluiten. — Medeplichtigheid.*

Wanneer door een verdachte voor den rechter ten gronde besluiten worden genomen waardoor de medeplichtigheid aan het misdrijf van sluikvoer van vreemde deviezen wordt betwist, beantwoordt het arrest op geldige wijze de genomen besluiten door souverain uit de feitelijke omstandigheden der zaak de schuld van verdachte af te leiden.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 187

14. *Burgerlijke Partij. — Beroep.*

De rechter in beroep, die na de beslissing van vrijspraak kennis neemt van de zaak op het beroep van de burgerlijke partij alleen, kan de beslissing over de burgerlijke vordering hervormen en den beklag-

de veroordeelen tot herstelling van de schade, op voorwaarde echter dat hij vaststelt dat het feit, dat tot den eisch van de burgerlijke partij aanleiding geeft, bewezen en strafbaar is en dat de schade door de burgerlijke partij geleden wel door het misdrijf veroorzaakt is geweest.

Een beslissing echter die in de hooger vermelde omstandigheden veroordeelt tot het betalen van schadevergoeding zonder aan te duiden welke inbreuk op de strafwet de in eersten aanleg vrijgesproken betichte zou hebben gepleegd, rechtvaardigt niet de bevoegdheid van de correctionele rechtbank tot kennisneming van de burgerlijke vordering en dient verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 281

15. *Strafvordering. — Beroep tegen beschikking der Raadkamer.*

Een arrest dat het beroep ingesteld tegen een beschikking der Raadkamer, waardoor een verdachte naar de Correctionele Rechtbank wordt verzonden, onontvankelijk verklaart, is een arrest van onderzoek, vreemd aan de bevoegdheid, en derhalve slechts vatbaar voor een voorziening in verbreking na het verleenen van het eindarrest.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 255

16. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Strafrecht. — Aanduiding van feitelijke omstandigheden.*

Is niet naar genoegen van recht gemotiveerd en belet het Hof van Verbreking zijn toezicht uit te oefenen, het arrest dat een verdachte schuldig verklaart aan diefstal als dader, mededader of medeplichtige zonder aanduiding van de omstandigheden waaruit de deelneming van verdachte aan het misdrijf af te leiden is.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 218

17. *Herziening in strafzaken. — Tusschenkomst. — Ontvankelijkheid.*

Een verzoekschrift tot herziening van een in kracht van gewijsde gegane veroordeeling is ontvankelijk wanneer door vertooger beweerd wordt dat het bewijs van zijn onschuld blijkt uit omstandigheden die hij niet in staat was te bewijzen ten tijde van het geding.

Het behoort aan het Hof van Beroep belast met het onderzoek over de vraag tot herziening te beslissen of de aangehaalde feiten al of niet afdoende zijn.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 221

18. *Strafvordering. — Vervolging voor Politierechtbank. — Rechtstreeksche dagvaarding door beschuldigde en burgerlijk verantwoordelijke. — Vrijspraak van beschuldigde en veroordeeling van rechtstreeksch gedaagde. — Beroep en vrijspraak van rechtstreeksch gedaagde. — Veroordeeling van oorspronkelijke beschuldigde. — Geen beroep van het O.M. — Publieke vordering niet aanhangig.*

Bij gebreke van beroep van het Openbaar Ministerie wordt de publieke vordering, oorspronkelijk ingesteld bij de politierechtbank tegen de beschuldigde en de burgerlijk verantwoordelijke partij, niet bij de correctionele rechtbank aanhangig gemaakt, zoodat een veroordeeling niet mogelijk is.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 28 October 1946.
Kol. 549

19. *Strafvordering. — Verjaring. — Schorsing.*

De vermelding in een arrest dat de verjaring der publieke vordering geschorst werd, omdat de be-
tichte van 30 November 1942 tot 6 Maart 1946 in
het buitenland verbleef, laat op zich zelf niet toe
wettelijk de schorsing dezer verjaring te aanvaarden
en dient verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 28 October 1946.
Kol. 396

20. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Bijko-
mende telastlegging na verzet.*

Wanneer een arrest beslissende over een bijko-
mende telastlegging ingebracht na verzet van den
verdachte, dezen eisch van het Openbaar Ministerie
onontvankelijk verklaart om reden dat deze feiten
reeds vóór den oorspronkelijken eisch gekend wa-
ren, kan deze motiveering niet als toereikend be-
schouwd worden. Deze motiveering laat inderdaad
niet blijken of volgens den rechter ten gronde de
feiten, die het voorwerp uitmaken van de nieuwe
telastlegging, al of niet begrepen waren bij de vroe-
gere feiten der tenlastelegging waarover definitief
beslist werd.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 13 November
1946.

Kol. 393

21. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Onmo-
gelijkheid voor het Hof zijn toezicht uit te oefenen
op de wettelijkheid van de beslissing. — Verbeurd-
verklaring niet wettelijk verantwoord. — Gebrek
aan motiveering.*

Is niet gemotiveerd de beslissing, die verzuimt te
bepalen op welk misdrijf de straf toegepast wordt,
daar het Hof van Verbreking hierdoor in de onmo-
gelijkheid gesteld is zijn toezicht op de wettelijk-
heid er van uit te oefenen. Gebrek aan motiveering
is eveneens aanwezig, wanneer de beslissing verzuimt
te zeggen welke voorwerpen onder de verbeurdver-
klaring vallen, daar zij aldus in gebreke blijft de
verbeurdverklaring wettelijk te verantwoorden.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 25 November
1946.

Kol. 841

22. *Strafvordering. — Afleggen van eed door getuigen.
— Vermelding zittingsblad.*

Door het Hof van Verbreking worden alle pleeg-
vormen, waarvan de in achtneeming door den rech-
ter ten gronde niet blijkt uit de stukken die aan het
Hof worden voorgelegd, beschouwd als zijnde niet
vervuld.

Wanneer op het proces-verbaal eener zitting ver-
meld staat dat getuigen den wettelijken eed heb-
ben afgelegd, doch deze vermelding niet herhaald
wordt op de processen-verbaal van de volgende zit-
tingen, dient aangenomen dat de voorgeschreven for-
maliteit der eedaflegging door de getuigen niet heeft
plaats gehad.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 25 November
1946.

Kol. 423

23. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Ondui-
delijkheid van motiveering.*

De bestreden beslissing, waarin aangevoerd wordt,

« dat de ontzetting der rechten van art. 31 van het
Strafwetboek niet dient uitgesproken », is onduide-
lijk gemotiveerd, daar zij in het duister laat, of het
militair gerechtshof de toepassing van art. 31 van
het Strafwetboek uitdrukkelijk heeft willen uitslui-
ten, ofwel heeft willen verklaren, dat het overbodig
was die ontzetting uit te spreken tengevolge van de
toepasselijkheid van art. 123 sexies van het Straf-
wetboek. Uit de onduidelijkheid van de motiveering
te dien opzichte volgt, dat het arrest niet gemoti-
veerd is.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 25 November
1946.

Kol. 869

24. *Lijfswang. — Minderjarigheid. — Wet van 27
Juli 1871, art. 6, 3°.*

De lijfswang kan niet worden uitgesproken tegen
den meerderjarig geworden minderjarige, wegens
feiten, die hij gedurende zijn minderjarigheid heeft
gepleegd.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 6 Januari 1947.

Kol. 669

25. *Strafvordering. — Herziening. — Art. 443, 1° en
445 Wb. van Strafvordering. — Tegenstrijdigheid
van onderscheidene vonnissen tegen verschillende
beschuldigingen wegens eenzelfde strafbaar feit. —
Vernietiging door het Hof van Verbreking. — Ver-
wijzing.*

Wanneer veroordeelingen wegens een zelfde mis-
drijf door onderscheidene vonnissen tegen verschil-
lende beschuldigen uitgesproken, met elkaar niet
zijn overeen te brengen en het bewijs van de on-
schuld van een der veroordeelden uit deze vonnis-
sen blijkt, vernietigt het Hof van Verbreking de ver-
oordeelingen en verwijst de zaken in den stand der
rechtspleging naar een Hof van Beroep (Artt. 443,
1°, 455 Wetboek van Strafvordering).

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 6 Januari 1946.

Kol. 748

26. *Strafvordering. — Telastlegging. — Beteekenis.*

De telastlegging in den zin van art. 11 der B.W.
van 19 September 1945, waaruit tijdelijke berooving
van politieke rechten volgt, bestaat slechts wanneer
tijdens het onderzoek door den Krijgsauditeur in-
gesteld, de verdachte is ondervraagd geweest en uit
deze ondervraging blijkt dat hem een bepaalde mis-
daad of wanbedrijf tegen de veiligheid van den
Staat wordt aangewreven.

Correctionele Rechtbank te Brugge, Raadkamer,
17 Januari 1947.

Kol. 626

27. *I. Gewijsde in Strafzaken. — Vervolging na ver-
oordeeling wegens dezelfde feiten op andere wijze
gedagteekend en gesitueerd.*

II. *Voortdurend misdrijf. — Geen voorwerp van
consecutieve vervolgingen. — Niet beteeekend ver-
stekvonnis stelt geen einde aan het voortdurend
misdrijf.*

I. Een verdachte kan niet meer vervolgd worden
wegens feiten, waarvoor hij reeds veroordeeld werd,
ook al werden de data en de plaatsen, waar de fei-
ten gebeurden, in de dagvaarding gewijzigd.

II. Een voortdurend misdrijf kan niet het voor-
werp zijn van consecutieve vervolgingen; nieuwe
vervolgingen zijn ter zake van een gelijksoortige

strafbare handeling slechts mogelijk, indien zij na de veroordeeling werd gepleegd.

Een vonnis bij verstek uitgesproken maar niet betekend stelt geen einde aan een voortdurend misdrijf.

Krijgsraad te Antwerpen, 29 Januari 1947.

Kol. 952

28. *Bevoegdheid in strafzaken. — Samenvoeging wegens verknochtheid. — Bevoegdheid ratione loci.*

De correctionele rechtbank, die over de feiten beslist, is bevoegd om over de noodzakelijkheid tot samenvoeging wegens verknochtheid oppermachtig te oordeelen. Inbreuk op de regels omtrent de bevoegdheid ratione loci is toegelaten, wanneer de samenhang tusschen verschillende misdrijven de voeging dezer zaken noodzakelijk maakt.

Correctionele Rechtbank te Gent, 14 Februari 1947.

Kol. 1039

29. *Strafvordering. — Verjaring van de burgerlijke vordering volgende uit een misdrijf. — Stuiting der verjaring.*

De publieke vordering en de burgerlijke vordering, volgende uit een misdrijf, verjaren na verloop van denzelfden duur. De daden, die de verjaring van de publieke vordering stuiten, stuiten insgelijks de verjaring van de burgerlijke vordering.

Correctionele Rechtbank te Gent, 14 Februari 1947.

Kol. 1039

30. *Rechterlijke inrichting. — Samenstelling der correctionele rechtbank. — Rechter die de beslissing van verwijzing van de Raadkamer onderteekeende kan geldig deel uitmaken van de Correctionele Rechtbank.*

Is geldig samengesteld — bij gebrek aan het bestaan van een stellig verbod in de wet — de Correctionele Rechtbank, waarvan een rechter deel uitmaakt, die het bevelschrift onderteekeende, waarbij de Raadkamer den verdachte naar de Correctionele Rechtbank verwees. De onverenigbaarheid bepaald bij art. 95 der wet van 18 Juni op de rechterlijke inrichting geldt ten aanzien van de samenstelling der assisenhoven.

Kol. 1039

31. *Rechterlijke inrichting. — Bericht van den Griffier der Raadkamer, bij aangeteekend schrijven aan den verdachte. — Verplichte mededeelingen.*

Het bericht, dat door den griffier van de Raadkamer bij aangeteekend schrijven aan den verdachte moet gezonden worden, moet slechts dag, uur en plaats vermelden, waarop de voorzitter van de Raadkamer zal beslissen over de verwijzing naar de Correctionele Rechtbank. Andere mededeelingen, die in dit bericht voorkomen, zijn niet noodzakelijk en ook niet bindend.

Correctionele Rechtbank te Gent, 14 Februari 1947.

Kol. 1039

32. *Strafvordering. — Eedaflegging door getuigen. — Voorgescreven op straf van nietigheid.*

II. *Strafvordering. — Eedaflegging door deskundige. — Bewoordingen van den eed.*

I. Luidens de artt. 155, 189, 317 van het Wetboek

van Strafvordering is het afleggen van den eed door de getuigen een substantieele pleegvorm, voorgeschreven op straf van nietigheid.

II. De deskundige moet den eed afleggen in de nauwkeurige en wel bepaalde bewoordingen, die door art. 44 van het Wetboek van Strafvordering zijn voorgeschreven. De eedformule is een substantieele pleegvorm, opgelegd teneinde de rechtzinnigheid en de onpartijdigheid van een deskundig verslag te waarborgen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 17 Februari 1947.

Kol. 975

33. *Strafvordering. — Oproeping in gedwongen tusschenkomst en in vrijwaring.*

Het wetboek van strafvordering bepaalt uitdrukkelijk, dat voor de strafrechtbanken geen andere burgerlijke vorderingen kunnen aanhangig gemaakt worden dan deze van het door het misdrijf benadeelde slachtoffer, deze gericht tegen de burgerlijk verantwoordelijke personen en de actie tot schadevergoeding van den vrijgesproken beschuldigde tegen de burgerlijke partij.

De strafrechtbank is onbevoegd om kennis te nemen van een oproeping in gedwongen tusschenkomst en in vrijwaring. De beginselen, die de bevoegdheid der burgerlijke rechtbanken beheerschen gelden niet t.o.v. de strafrechtbanken en kunnen niet tot gevolg hebben aan de strafrechtbanken bevoegdheid toe te wijzen in zake eener burgerlijke vordering, die op een contract gesteund is.

Hof van Beroep te Luik, 5de Kamer, 19 Februari 1947.

Kol. 874

34. I. *Middelen tot Verbreking. — Inachtneming van pleegvormen niet blijkende uit stukken. — Worden beschouwd als zijnde niet vervuld.*

II. *Strafvordering. — Eedaflegging door getuigen. — Voorgescreven op straf van nietigheid.*

I. Alle pleegvormen, waarvan de inachtneming niet blijkt uit stukken, waarop het Hof van Verbreking acht kan slaan, worden geacht niet te zijn vervuld.

II. Behoudens uitzonderlijke gevallen moeten de getuigen op straf van nietigheid den wettelijken eed voor de strafrechtbanken afleggen.

Wanneer niet blijkt, dat de rechter in beroep de in eersten aanleg onregelmatig afgelegde getuigenverklaringen uit de elementen van zijn overtuiging heeft verwijderd, neemt hij de nietigheid, waarmede het vonnis a quo is aangetast, over.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.

Kol. 1008

35. I. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Voorziening in verbreking. — Artt. 27 en 40 der wet van 15 Juni 1935.*

II. *Getuigenverhoor. — Personen ontzet van het recht om in rechten getuigenis af te leggen.*

III. *Motivering van vonnissen en arresten. — Beantwoording van conclusies. — Verdachte concludeerend dat de vermindering van de burgerlijke partij een geval van overmacht uitmaakt. — Arrest beslissend dat zulks niet het geval is. — Passende beantwoording van de conclusie.*

I. Wanneer in het proces-verbaal de verklaring van de voorziening in verbreking in een andere taal dan deze van het aangevallen arrest werd opgesteld, is luidens artt. 27 en 40 der wet van 15 Juni 1935 dit proces-verbaal nietig, hetgeen de nietigheid van de

bij dat proces-verbaal vastgestelde voorziening ten gevolge heeft.

II. Wanneer personen, die ontzet werden van het recht om in rechten getuigenis af te leggen, door den rechter worden gehoord, geschiedt zulks ten titel van inlichting en niet in hoedanigheid van getuigen.

III. Het arrest, dat, in strijd met de conclusie van den verdachte vaststelt, dat de verminking van de burgerlijke partij het rechtstreeksch en noodzakelijk gevolg is van het door den verdachte gepleegd misdrijf en niet de overmacht als oorzaak heeft, beantwoordt op gepaste wijze de voorgebrachte conclusie.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.
Kol. 1069

36. I. Voorziening in verbreking. — Afwezigheid van belang. — Niet ontvankelijk.

II. Motiveering van vonnissen en arresten. — Niet beantwoording van conclusie betreffende de niet-ontvankelijkheid van het hooger beroep van het Openbaar Ministerie.

I. De voorziening in verbreking is niet ontvankelijk wanneer geen belang aanwezig is.

II. Is niet gemotiveerd het arrest dat geen antwoord geeft op de conclusie, waarin werd staande gehouden, dat het door het Openbaar Ministerie ingestelde hooger beroep niet ontvankelijk was, daar het vonnis a quo alle vorderingen van het Openbaar Ministerie had aangenomen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.
Kol. 1007

37. Rechten van de verdediging. — Zwaardere omschrijving van de telastlegging door het Militair Gerechtshof. — Verzwarende omstandigheid noch in de dagvaarding noch in de beslissing van den eersten rechter weerhouden. — Verdachte door den rechter in beroep niet gewaarschuwd. — Schending van de rechten der verdediging.

Het Militair Gerechtshof schendt de rechten van de verdediging wanneer het een, noch in de dagvaarding, noch in de beslissing van den eersten rechter vermelde verzwarende omstandigheid ten laste van den verdachte heeft weerhouden en wanneer noch uit het aangevallen arrest noch uit eenig processtuk blijkt, dat aan den verdachte bekend werd gemaakt, dat hij zijn verweermiddelen moest voordragen tegen de zwaardere omschrijving van de telastlegging.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.
Kol. 978

38. I. Strafvordering. — Art. 215 Wb. van Strafvordering. — Nietdoening door het militair gerechtshof van een vonnis van den krijgsraad wegens onwettige samenstelling. — Recht van het militair gerechtshof de zaak aan zich te trekken.

II. Strafvordering. — Artt. 75 en 155 Wb. van Strafvordering. — Bewoordingen van den eed. — Voorgescreven op straf van nietigheid.

I. Wanneer het militaire gerechtshof het vonnis van den krijgsraad te niet doet wegens onwettige samenstelling en niet wegens onbevoegdheid van den krijgsraad, moet het ingevolge art. 215 Wb. van Strafvordering de zaak aan zich trekken en er ten gronde over beslissen.

II. Het Wetboek van Strafvordering (artt. 75 en 155) bepaalt op straf van nietigheid, dat de getuigen den eed zullen afleggen « geheel » de waarheid te

zeggen en niets dan de waarheid. Wanneer uit het zittingsblad van de terechtzitting blijft, dat de getuigen den volgenden eed hebben afgelegd: « ik zweer de waarheid te zeggen, niets dan de waarheid, zoo helpe mij God », voldoen deze bewoordingen niet aan de vereischen van de wet.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 6 Maart 1947.
Kol. 675

39. Gewijsde in strafzaken. — Definitieve veroordeling tot een hoofdstraf. — Nieuwe vordering strekkende tot de toepassing ener bijkomende straf (bijzondere verbeurdverklaring). — Niet ontvankelijk.

Er bestaat geen enkele wetsbepaling, krachtens dewelke de publieke vordering « pro parte » zou blijven voortbestaan, wanneer de rechtbank de wet verkeerd toepast door na te laten zich uit te spreken over de bijzondere verbeurdverklaring of de teruggave van een in beslag genomen voorwerp; de publieke vordering, die uit een misdrijf ontstaat, vormt een geheel, dat ineens ontstaat en ineens vervalt.

De bijzondere verbeurdverklaring van een voorwerp, dat gediend heeft om een misdrijf te plegen of te voltooien, is een bijkomende straf, die door de rechter slechts samen met de hoofdstraf kan opgelegd worden.

Correctionele Rechtbank te Leuven, 3de Kamer, 20 Maart 1947.

Kol. 983

40. Verjaring in strafzaken. — Londense Besluitwet van 29 April 1943. — Terugwerkende kracht tot op de dag dat het nationaal grondgebied door de vijand bezet werd.

Ofschoon de wet in beginsel alleen voor de toekomst beschikt en geen terugwerkende kracht heeft, dient zij desondanks op het verleden te worden toegepast, indien zulks de uitdrukkelijke of stilzwijgende bedoeling van de wetgever is. Het blijkt uit de tekst van de Besluitwet van 29 April 1943 en uit het verslag aan de Raad der Ministers dat deze Besluitwet uitwerksel heeft vanaf de dag, dat het nationaal grondgebied door de vijand bezet werd.

Krijgsraad te Kortrijk, Nederlandse Kamer, 1 April 1947.

Kol. 1237

41. I. Strafvordering. — Veroordeeling bij verstek. — Beroep door O.M. en burgerlijke partij. — Ontvankelijk verklaard verzet van den verdachte. — Beroep zonder voorwerp.

II. Strafvordering. — Eisch tot begroting van de schade voortspruitend uit een misdrijf. — Bevoegdheid van den strafrechter.

I. Het beroep aangeteekend door het O.M. en de burgerlijke partij tegen een vonnis van veroordeeling, dat bij verstek is uitgesproken, wordt zonder voorwerp, wanneer het verzet van den verdachte tegen dit vonnis wordt ontvankelijk verklaard. Krachtens art. 187, laatste lid, van het Wetboek voor Strafvordering wordt immers de veroordeeling voor niet bestaande gehouden ten gevolge van het verzet.

II. De eisch tot begroting van de schade voortspruitend uit een misdrijf, hetzij met het oog op een later in te stellen vordering tot betaling, hetzij in het vooruitzicht eener minnelijke schikking nopens de betaling nadat het bedrag in rechte zal vastgesteld zijn, strekt altijd tenslotte tot vergoeding

van de schade, die uit het misdrijf is ontstaan en valt derhalve in de bevoegdheid van den strafrechter, voor wien de publieke vordering aanhangig is. (Artt. 3 en 4 der wet van 17 April 1878.)

Hof van Beroep te Gent, 4de Kamer, 2 April 1947.

Kol. 1009

42. I. *Regeling van rechtsgebied. — Tegenstrijdigheid tussen twee definitieve rechterlijke beslissingen. — Negatief geschil van rechtsgebied.*

II. *Epuratie. — Besluitwet van 19 September 1945. — Deelneming aan verkiezingen na van het recht van stemmen vervallen te zijn verklaard. — Politiek misdrijf. — Toepassing van art. 98 der Grondwet.*

I. Er bestaat aanleiding tot regeling van rechtsgebied, wanneer de tegenstrijdigheid tussen een beschikking van de Raadkamer en een arrest van het Hof van Beroep, die beide in kracht van gewijsde gegaan zijn, een negatief geschil van rechtsgebied doet ontstaan, waardoor de loop van het gerecht belemmerd wordt.

II. Het deelnemen aan een wetgevende verkiezing door personen, die op grond van de besluitwet van 19 September 1945 uit de politieke gemeenschap werden geweerd, is krachtens deze besluitwet strafbaar gesteld, omdat deze handeling een bedrog uitmaakt, waardoor de kiesverrichtingen worden vervalst en de oprechtheid van de stemming kan worden geëvierd. Deze deelneming is, omdat zij de samenstelling van de Wetgevende Kamer kan viciëren, een rechtstreekse aanranding van de Belgische politieke instellingen, en derhalve een politiek misdrijf in de zin van art. 98 der Grondwet.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 21 April 1947.

Kol. 1103

43. *Kosten der publieke vordering. — Fotocopiën. — K. B. van 1 September 1920.*

Fotocopiën zijn bewijsstukken van het onderzoek en kunnen niet als nutteloos worden aangezien; de kosten hiervan vallen derhalve ten laste van de veroordeelde partij.

Zij zijn overigens niet begrepen in de kosten, die krachtens het K. B. van 1 September 1920 ten laste van de Staat dienen gelegd.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1138

44. *Samenvoeging van bundels. — Overbodig wanneer de opgeworpen verdedigingsmiddelen worden aangenomen. — Nutteloos wanneer voldoende bewijzen van schuld aanwezig zijn.*

Elke samenvoeging van bundels is overbodig, wanneer de door de verdachte opgeworpen verdedigingsmiddelen worden aangenomen; zij is nutteloos wanneer voldoende bewijzen van schuld ten laste van de verdachte aanwezig zijn.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1137

45. *Rechten der verdediging. — Inbeslagneming van stukken. — Onregelmatigheid der inbeslagneming. — Gevolgen.*

De onregelmatigheid ener inbeslagneming van stukken, toebehorende aan de verdachte, is geen reden om de rechtspleging te vernietigen en de verdachte van de vervolgingen te ontslaan; de onregelmatigheid kan slechts voor gevolg hebben, dat

de inbeslaggenomen stukken uit de debatten worden verwijderd.

Krijgshof te Gent, Eerste Nederlandse Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1137

46. I. *Strafvordering. — Verjaring. — Art. 27 van de wet van 17 April 1878. — Schorsing van de verjaring. — Gedurende de buitengewone termijn van het verzet. — Gedurende het verblijf in het buitenland tengevolge van deportatiemaatregelen door de bezetter.*

II. *Strafvordering. — Verjaring. — Art. 26 van de wet van 17 April 1878. — Stuiting van de verjaring. — Onbepaald uitstel.*

I. De verjaring van de publieke vordering is geschorst gedurende de buitengewone termijn van het verzet, te rekenen van de dag van de betekening van het bij verstek gewezen vonnis, die de persoon van de verdachte niet heeft bereikt, tot aan de dag van het verzet.

De verjaring van de publieke vordering wordt eveneens geschorst gedurende het verblijf van de verdachte in het buitenland tengevolge van deportatiemaatregelen getroffen door de bezetter.

II. De verjaring van de publieke vordering wordt geldig gestuit door de rechterlijke beslissing, waarbij de zaak onbepaald wordt uitgesteld.

Hof van Beroep te Gent, 4de Kamer, 19 Mei 1947.

Kol. 1296

47. *Verjaring in strafzaken. — Misdrijven bepaald bij de wet van 22 Maart 1940. — Verjaring na één jaar.*

De misdrijven bepaald bij de wet van 22 Maart 1940 verjaren na verloop van één jaar, te rekenen van de dag af, waarop de misdrijven werden gepleegd, of van de dag, waarop de laatste gerechtelijke handeling werd verricht.

Krijgsraad te Mechelen, 3de Nederlandse Kamer, 2 Juni 1947.

Kol. 1329

48. *Strafvordering. — Gewijsde. — Herhaald verzet tegen een arrest bij verstek gewezen. — Art. 208 Wetboek van Strafvordering.*

Het herhaald verzet tegen een arrest bij verstek gewezen is niet ontvankelijk, daar het indruist tegen het principe van het gewijsde. Krachtens art. 208 van het Wetboek van Strafvordering wordt immers het verzet tegen een arrest bij verstek, als niet bestaande beschouwd, wanneer de opposant niet verschijnt, en verkrijgt daardoor het eerste bij verstek uitgesproken arrest het karakter ener eindbeslissing.

Hof van Beroep van Gent, 4de Kamer, 30 April 1947.

Kol. 1170

STRAFVORDERING (militaire)

Zie ook : Strafvordering.

1. *Voorziening in verbreking. — Beslissing Krijgsraad. — Transactie.*

Kunnen alleen het voorwerp uitmaken van een voorziening in verbreking vanwege de partijen, die beslissingen van de krijgsraden bij dewelke deze rechtscollages een verdachte veroordelen tot sancties voorgesteld door het Openbaar Ministerie krachtens art. 1 van de besluitwet van 10 November 1945.

Een beslissing waardoor de Krijgsraad de voor-

stellen van het Openbaar Ministerie niet aanvaardt is niet vatbaar voor verbreking.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 5 September 1946.

Kol. 124.

2. I. *Strafvordering. — Verstek. — Samenstelling van rechtscollege na verzet. — Getuigen gehoord tijdens behandeling bij verstek.*

II. *Burgerlijke partij. — Lasthebbing met in de plaatsstelling. — Bewijs.*

I. Geen enkele wetsbepaling vereist dat de Krijgsraad die na verzet de zaak berecht zou samengesteld zijn, uit dezelfde leden als degenen, die aanwezig waren tijdens de behandeling bij verstek.

Indien echter die samenstelling verschilt mag de Krijgsraad zijn vonnis niet gronden op de verklaringen afgelegd door de getuigen gehoord tijdens de laatste bedoelde behandeling der zaak.

II. De rechter ten gronde, mag uit het gebrek van betwisting in eersten aanleg, afleiden dat verdachte de regelmatigheid van het optreden van den in de plaats gestelden lasthebber, aangenomen heeft.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 30 September 1946.

Kol. 152.

3. *Militaire strafvordering. — Verzet. — Laattijdigheid.*

Wanneer een veroordeelde bij verstek zich in het land heeft schuil gehouden en slechts verzet heeft aangeteekend meer dan zes maanden na de inlating in het Staatsblad van het vonnis, dat hem veroordeelt, is dit verzet niet meer ontvankelijk wanneer de veroordeelde niet bewijst dat hij door overmacht belet is geweest zijn verzet tijdig in te stellen en enkel doet gelden dat hij tengevolge van het feit dat hij zich schuil hield niet in de gelegenheid geweest is kennis te verkrijgen van de betekening van het vonnis en van de gedane publiciteit.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 220

4. *Militaire strafvordering. — Nietigheid van vonnis.*

Is nietig een uitspraak gewezen door een Krijgsraad waarvan een der leden volgens de vermeldingen van het zittingblad niet aanwezig is geweest bij al de daden van onderzoek.

Een arrest dat het vonnis wegens deze reden niet teniet heeft gedaan of de vergissing niet heeft hersteld en de zaak niet tot zich heeft getrokken, heeft de bestaande nietigheid overgenomen en dient verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 14 October 1946.

Kol. 191

5. *Voorziening in verbreking. — Tegen beslissing van geneesheer-deskundige van een krijgshospitaal. — Niet ontvankelijk.*

Er bestaat geen enkele wetsbepaling, die voorziening in verbreking toelaat tegen de beslissing van den geneesheer-deskundige van een krijgshospitaal.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 9 December 1946.

Kol. 871

6. *Militaire strafvordering. — Besluitwet van 26 Mei 1944, art. 5. — Verzoekschrift tot voorloopige invrijheidstelling. — Uitspraak. — Verschil tusschen de gewone en militaire strafvordering ter zake de voorloopige invrijheidstelling.*

Art. 5 van de Besluitwet van 26 Mei 1944 bepaalt, dat over een verzoekschrift tot invrijheidstelling van een verdachte, de Raadkamer van den Krijgsraad binnen de acht dagen uitspraak moet doen. Gebeurt zulks niet binnen den gestelden termijn, vervalt het aanhoudingsmandaat.

Het eenig verschil tusschen de gewone en militaire strafvordering ter zake de voorloopige invrijheidstelling bestaat hierin, dat eensdeels het aanhoudingsmandaat maandelijks moet hernieuwd worden en het initiatief daartoe van de gerechterlijke overheid moet uitgaan, terwijl anderdeels voor de krijgsgerechten het initiatief door den verdachte zelf moet genomen worden.

Krijgsraad te Brugge, Raadkamer, 24 December 1946.

Kol. 861

7. I. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Wet van 15 Juni 1935, art. 8. — Vertaling van administratieve stukken en documenten.*

II. *Militaire strafvordering. — Procedureregels van het Wetboek van Strafvordering toepasselijk t.o.v. de militaire rechtscolleges, bij gebreke van afwijkende wetsbepalingen. — Eedaflegging krachtens artt. 155, 189, 211 Wetboek van Strafvordering. — Eedaflegging krachtens art. 317 Wetboek van Strafvordering. — Geen reden van nietigheid.*

III. *Middelen tot verbreking. — Vreemd aan de bevoegdheid. — Niet opgeworpen voor het militair gerechtshof. — Niet ontvankelijk.*

I. Wanneer uit geen enkel stuk der rechtspleging blijkt, dat de verdachte het Militair Gerechtshof verzocht heeft om de vertaling van een bewijsstuk (uittreksel ener geboorteakte), is de nietigheid gedeckt door het arrest van veroordeling, uitgesproken op tegenspraak.

II. Naar tekst en geest van de wet van 10 Juni 1899, moeten, bij gebreke van afwijkende wetsbepalingen, de regels van het Wetboek van Strafvordering, die de procedure betreffen voor de correctionele rechtbanken of de hoven van beroep, toegepast worden op de rechtspleging voor de militaire rechtscolleges. De door de militaire rechtscolleges gehoorde getuigen moeten derhalve de bij artt. 155, 189, 211 van het Wetboek van Strafvordering voorgeschreven eed afleggen.

Wanneer de door een militair rechtscollege gehoorde getuigen de eed hebben afgelegd volgens de bewoordingen van art. 317 van het Wetboek van Strafvordering, is zulks evenwel geen reden van nietigheid; de eedformule door dit art. voorgeschreven aan de getuigen, die door het Hof van Assisen worden verhoord, bevat immers alle bewoordingen van de eed, voorgeschreven door de artt. 155, 189, 211 van het Wetboek van Strafvordering en is bovendien meer volledig en plechtig.

III. Is niet ontvankelijk het middel, dat vreemd aan de bevoegdheid, niet voor het Militair Gerechtshof werd opgeworpen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 17 Februari 1947.

Kol. 1165

8. I. *Militaire strafvordering. — Samenstelling van militaire rechtscolleges. — Aanduiding van de identiteit der militaire rechters.*

II. *Strafvordering. — Getuigenis van bloedverwant of aanverwant. — Art. 156 S.W.B. — Souvereine beoordeling van de waarde der getuigenis door de rechter over de feiten.*

I. Door geen enkele wetsbepaling wordt voorgeschreven de voornamen van de officieren, die het

militaire rechtscollege samenstellen, hetzij in het zittingsblad, hetzij in het arrest te vermelden. De identiteit van de militaire rechters blijkt voldoende uit de vermelding van hun naam en van hun graad.

II. Indien een bloedverwant van de verdachte als getuige gehoord wordt in tegenstrijd met de bepaling van art. 156 S.W.B., is zulks geen reden tot nietigheid; dit feit kan niet als een beletsel voor het verdedigingsrecht worden aangezien, wanneer de uitoefening van het wrakingsrecht niet werd verhinderd.

Geen enkele wetsbepaling schrijft voor, de getuigenis, die geen tegenstrijdigheid zou bevatten, uit de debatten te verwijderen: het behoort aan de rechter over de feiten de waarde van dergelijke getuigenis op soevereine wijze te beoordeelen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 17 Februari 1947.

Kol. 1101

9. *Militaire strafvordering. — Voorloopige invrijheidstelling na veroordeeling door Krijgsraad. — Bevoegdheid van het Krijgshof.*

Wanneer een verdachte door een Krijgsraad veroordeeld en zijn onmiddellijke aanhouding bevolen werd, is het Krijgshof, in geval van beroep tegen de veroordeling, bevoegd over een verzoek tot voorloopige invrijheidstelling te beslissen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 17 Februari 1947.

Kol. 905

10. *Militaire strafvordering. — Besluitwet van 10 November 1945. — Niet gehomologeerd transactievoorstel. — Vervolgingen wegens dezelfde misdrijven voor een anderen Krijgsraad.*

Krachtens art. 1 van de Besluitwet van 10 November 1945, betreffende de vereenvoudiging der rechtspleging inzake misdrijven tegen de uitwendige veiligheid van den Staat, kan de publieke vordering ten aanzien van die misdrijven, waarop het transactievoorstel slaat, slechts haar verder verloop nemen na de verworping van de voorgestelde sancties door den krijgsraad, daar bij eventuele aanneming ervan aan de publieke vordering een einde wordt gesteld.

De krijgsraad is derhalve onbevoegd over de publieke vordering zoowel als over den eisch der burgerlijke partij betreffende de misdrijven, die het voorwerp van het transactievoorstel uitmaken, te vonnissen zolang over de tusschen den beschuldigde en den krijgsauditeur gesloten dading geen uitspraak werd gedaan.

De Krijgsraad, waarbij het transactievoorstel niet aanhangig is gemaakt, is onbevoegd daarover te beslissen.

Krijgsraad te Leuven, 18 Februari 1947.

Kol. 1081

11. I. *Militaire strafvordering. — Vermelding in het arrest van het nummer der kamer van het Militair Gerechtshof. — Door geen wetsbepaling voorgeschreven.*

II. *Militaire strafvordering. — Vervanging van de auditeur-generaal door een advocaat-generaal. —*

III. *Middel tot verbreking. — Vreemd aan de bevoegdheid. — Niet opgeworpen voor het Militair Gerechtshof. — Niet ontvankelijk.*

I. De vermelding in het arrest van het nummer der kamer van het Militair Gerechtshof, waarvoor de verdachte verschijnt, is door geen wetsbepaling op straf van nietigheid voorgeschreven.

II. De vervanging van de auditeur-generaal door een advocaat-generaal bij het Militair Gerechtshof ten aanzien van een ambtelijke handeling is toegelaten krachtens art. 127 der wet van 15 Juni 1899 en art. 1 der besluitwet van 21 November 1944.

III. Zijn niet ontvankelijk de middelen, die vreemd aan de bevoegdheid, enkel verband houden met de rechtspleging voor de eerste rechter en voor het Militair Gerechtshof niet werden opgeworpen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 Maart 1947.

Kol. 1168

12. I. *Strafvordering. — Eedaflegging door deskundige. — Eedformule voor de getuigen gebruikt. — Gelidigheid hiervan. — Voorwaarden.*

II. *Militaire strafvordering. — Samenstelling van de Krijgsraad. — Vermeldingen desbetreffend aan de aanvang van het proces-verbaal der openbare terechtzitting. — Gelden voor alle verrichtingen die voor en na eventuele schorsingen van de terechtzitting worden gedaan.*

III. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Wet van 15 Juni 1935. — Verdediging in een andere taal dan die van verdachte. — Diploma van doctor in de rechten verleend na 31 December 1929. — Nietigheid gedekt door tegensprekelijke beslissing.*

I. Wanneer een deskundige de voor de getuigen wettelijk voorgeschreven eed aflegt, is zulke eedaflegging geldig, wanneer de deskundige op de terechtzitting geen enkel werk van deskundige aard verricht en niets anders doet dan de uitslag van zijn vorig onderzoek bevestigen.

II. De vermeldingen betreffende de samenstelling van de Krijgsraad, die aan de aanvang van het proces-verbaal der openbare terechtzitting voorkomen, gelden voor alle verrichtingen, die zowel voor als na eventuele schorsingen van de terechtzitting werden gedaan.

III. Wanneer een advocaat, drager van een na 31 December 1929 verleend diploma van doctor in de rechten, de verdediging in een andere taal dan die van de verdachte voordraagt, zonder daartoe, krachtens art. 36, 2de alinea van de wet van 15 Juni 1935, gemachtigd te zijn, wordt deze nietigheid gedekt door de rechterlijke beslissing, die op tegenspraak geveld is en geen voorbereidend karakter bezit. (Art. 40 der wet van 15 Juni 1935.)

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 21 April 1947.

Kol. 1133

13. *Gewijsde in strafzaken. — Vereenvoudigde procedure voorzien door de Besluitwet van 10 November 1945. — Vervolging voor feiten, die voor de tussengekomen transactie, ter kennis waren van het Openbaar Ministerie. — Onbevoegdheid van de Krijgsraad.*

Een transactie, gesloten op grond van de vereenvoudigde procedure, voorzien door de Besluitwet van 10 November 1945, draagt over het geheel van de schuldige activiteit van de verdachte, voor zover deze activiteit, blijkens het dossier, aan het Openbaar Ministerie bekend was, op het ogenblik dat de op te leggen sancties werden voorgesteld.

Een dergelijke transactie dekt derhalve ook de feiten die niet expliciet vermeld werden in de bewoordingen van het voorstel, maar die toch ab initio tegen de verdachte aangevoerd werden.

De Krijgsraad is onbevoegd om over een dagvaarding wegens feiten, die vóór de transactie ter kennis waren van het Openbaar Ministerie, te oordelen.

Krijgsraad te Antwerpen, 11de Nederlandse Kamer, 29 April 1947.

Kol. 1175

14. I. *Bevoegdheid en procedure in zake misdrijven tegen de veiligheid van de Staat. — Londense Besluitwet van 26 Mei 1944. — Bevoegdheden van de gerechtelijke commissie uitgeoefend door de Krijgsauditeur. — Onderzoeken ten laste van militairen. — Beschikking van buitenvervolginstelling zonder tussenkomst van de militaire overheid.*

II. *Gewijsde in strafzaken. — Beschikking van buitenvervolginstelling. — Zonder nieuwe bezwaren geen vervolging meer mogelijk. — Art. 246 Wb. van Strafvordering.*

I. Krachtens de Londense besluitwet van 26 Mei 1944 (Staatsblad van Londen, 2 September 1944) worden de bevoegdheden van de gerechtelijke commissie door de krijgssauditeur of de auditeur-generaal uitgeoefend. Krachtens dezelfde besluitwet is de krijgssauditeur of de auditeur-generaal bevoegd, in de onderzoeken ten laste van militairen, zonder tussenkomst van de militaire overheid de beschikkingen van buitenvervolginstelling uit te vaardigen.

II. De verdachte, die buiten vervolging gesteld werd, kan wegens de feiten, die in de beschikking van buitenvervolginstelling zijn begrepen, slechts opnieuw vervolgd worden wanneer nieuwe bezwaren oprijzen. (Art. 246 Wetboek van Strafvordering).

Krijgshof te Antwerpen, 1ste Nederlandse Kamer, 23 Mei 1947.

Kol. 1301

TAALGEBRUIK

Zie ook : Strafvordering.
Militaire straffvordering.

1. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Wet van 15 Juni 1935. — Artt. 2, 40 en 55.*

Een in het Fransch opgemaakte dagvaardiging met Nederlandsche vertaling, die aan een inwoner uit een in een Waalsch arrondissement gelegen Nederlandsche gemeente wordt beteeekend, is nietig krachtens art. 55, par. I der wet betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken. Deze nietigheid moet van ambtswege door den rechter worden opgeworpen, ofschoon art. 40 der wet alleen de volstrekte nietigheid oplegt ten aanzien van de overtredingen op de bepalingen van de daaraan voorafgaande artikelen. De overtreding van art. 55, par. I is immers een schending van de bepaling van art. 2, die krachtens art. 40 op straf van nietigheid — door den rechter van ambtswege op te werpen — moet worden nageleefd.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 8 Januari 1947.

Kol. 880

2. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Krijgsgerechten. — Wet van 15 Juni 1935, art. 18. — Vrije maar onherroepelijke keuze van verdachte. — Moet echter bij eerste ondervraging gedaan worden. — Vorm van de optekening dezer keuze.*

Krachtens art. 18 van de wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zal voor de krijgsgerechten de procedure in de taal geschieden, die de verdachte bij zijn eerste ondervraging gekozen heeft. Deze keuze is onherroepelijk.

Omtrent de vorm waarin deze keuze moet worden opgetekend heeft de wet niets bepaald. De ver-

melding in het proces-verbaal van ondervraging — met gebruikmaking zelfs van een gedrukte formule — dat aan de verdachte de vraag nopens de keuze van de taal der rechtspleging werd gesteld en deze vraag werd beantwoordt, moet als voldoende worden beschouwd.

Krijgsraad te Hasselt, 11 Maart 1947.

Kol. 1206

3. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — Wet van 15 Juni 1935, art. 9. — Advies van de familierraad zonder motivering opgesteld in een andere taal dan die der rechtspleging. — Nietigheid.*

Wanneer een advies van de familierraad opgesteld is geworden in een andere taal dan die der rechtspleging zonder dat deze afwijking gemotiveerd werd, is de rechtspleging in interdictie, met inbegrip van dit advies nietig en moet deze nietigheid van ambtswege door de rechter tegengesteld worden.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 26 Maart 1947.

Kol. 1326

TOETSINGSRECHT

Zie : Belastingen.
Bevoorradig.
Epuratie.
Huur en verhuur.

VADERSCHAP EN AFSTAMMING

1. *Natuurlijk kind. — Gerechtelijke wettiging. — Besluit 31 Maart 1941. — Politieke moord. — Oorlogsfeit.*

De moord gepleegd met politieke doeleinden door leden eener weerstandsgroepering op den vermoedelijken vader van een natuurlijk kind dient beschouwd als een oorlogsfeit dat de gerechtelijke wettiging van dit natuurlijk kind toelaat, wanneer voor het overige de voorwaarden gesteld door het Besluit van 31 Maart 1941 aanwezig zijn.

Burgerlijke Rechtbank te Tongeren, 1 Augustus 1947.

Kol. 24

VENNOOTSCHAPPEN

Zie ook : Belastingen.
Fiscaal recht.
Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken).

1. *Naamlloze Vennootschap. — Duitse verordening van 31 Mei 1941. — Joodsche beheerders. — Ontslag. — Nietigheid.*

De overeenkomst, die naar aanleiding der Duitse verordening van 31 Mei 1941 getroffen werd om te vermijden dat een onderneming onder « Verwaltung » zou worden gesteld en waarbij aandelen eener N.V. toebehoorend aan Joden werden overgenomen, moet nietig worden verklaard, omdat de toestemming der partijen onder dwang werd afgeperst en de oorzaak der overeenkomst gevonden werd in de toepassing van maatregelen, getroffen door den vijand en gesteund op beschouwingen die een schending vormen van de Belgische grondwet en van de Belgische openbare orde. Wegens dezelfde rechtsgronden moet het ontslag van joden als beheerder eener N.V., genomen in gelijkaardige omstandigheden, eveneens nietig worden verklaard.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 7de Kamer, 24 Juli 1946.

Kol. 429

2. *Feitelijke vennootschap onder gemeenschappelijke naam. — Vennooten solidair aansprakelijk voor de verbintenissen der vennootschap.*

De personen, die een feitelijke vennootschap vormen onder gemeenschappelijke naam, zijn solidair aansprakelijk voor de verbintenissen van deze vennootschap. Een contract gesloten zonder tusschenkomst van een der vennooten maar namens de vennootschap is bindend voor alle vennooten. Zelfs de verbintenissen, die door een vennoot, onbevoegd maar binnen de perken van zijn schijnbare macht worden aangegaan, verbinden de vennootschap ten aanzien van derden, die ter goeder trouw hebben gehandeld.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 21 November 1946.

Kol. 985

3. *Contract van vennootschap. — Bestanddelen. — Rechten van derden t.o.v. een onregelmatige vennootschap.*

Een ontwerp van stichtingsakte ener vennootschap, dat door partijen getekend werd en waarin zij zich verbinden elk een bepaalde som in te brengen om het handelsdoel te verwezenlijken en winsten te maken, verenigt alle bestanddelen, die vereist zijn voor de geldigheid van een contract van vennootschap.

Ten overstaan van een onregelmatige vennootschap kunnen derden: 1° ofwel weigeren het bestaan ervan te erkennen; 2° ofwel het bestaan der vennootschap aannemen met de statuten zoals ze worden ingeroepen; 3° ofwel de statuten verwerpen en slechts de feiten aanvaarden, waaruit het bestaan der vennootschap blijkt.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 21 Januari 1947.

Kol. 950

4. *Feitelijke vennootschap. — Uitoefening van regelmatig herhaalde handelsverrichtingen door twee personen. — Onregelmatige vennootschap in gemeenschappelijke naam. — Rechten van derden en aansprakelijkheid van de vennoten. — Solidariteit der vennoten.*

Een feitelijke vennootschap, die tussen twee personen heeft bestaan met het oog op de uitoefening van regelmatig herhaalde handelsverrichtingen, dient beschouwd te worden als een vennootschap in gemeenschappelijke naam, waarvan de statuten niet werden gepubliceerd.

De derden, die met de vennoten van een dergelijke firma hebben gecontracteerd, mogen naar keuze het bestaan of het niet-bestaan der vennootschap invoeren. Wanneer zij zich op het bestaan der vennootschap beroepen, mogen zij de solidaire veroordeling van de vennoten vorderen, na voorafgaande veroordeling van de vennootschap zelve (art. 189 van de samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen). In het andere geval mogen zij rechtstreeks de eis stellen tot solidaire veroordeling van de vennoten, vermits deze een fout begaan hebben met te laten veronderstellen, dat zij een regelmatige vennootschap vormden.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 4de Kamer, 26 April 1947.

Kol. 1366

5. *Vennootschappen. — Vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. — Beperking van de bevoegdheid der zaakvoerders. — Statutair beding, dat alle bewerkingen of verbintenissen boven een bepaald bedrag door twee beheerders moeten getekend worden. — Interpretatie.*

Krachtens art. 130 van de wet op de handelsvennootschappen is de zaakvoerder van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid in algemene regel bevoegd om in naam van de vennootschap te handelen; elke beperking van zijn bevoegdheid dient derhalve op enge wijze geïnterpreteerd te worden. Het statutair beding dat «alle bewerkingen of verbintenissen, waarvan de waarde 50.000 fr. te boven gaat, door twee beheerders moeten getekend worden om de vennootschap te binden» dient te worden verklaard i.d.z. dat de aan de bevoegdheid van de zaakvoerders gestelde beperking uitsluitend slaat op de lasten en uitgaven van de vennootschap en niet op de voordelen, die uit de rechtshandelingen van de zaakvoerders voor de vennootschap kunnen ontstaan; de beperking heeft slechts betrekking op de prestatie van de vennootschap en niet op die van de medehandellende partij. Het woord «bewerkingen» werd klaarblijkelijk bij het woord «verbintenissen» gevoegd uitsluitend om ook deze prestaties van de vennootschap in de beperking in te sluiten, die, zoals o.m. de betalingen, geen verbintenissen uitmaken.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 22 Mei 1947.

Kol. 1234

VERBREKING

Zie: Rechtsvordering (in burgerlijke en handelszaken).

Strafvordering.

Militaire strafvordering.

VERKEER

1. *I. Verkeer. — Hoofdweg. — Voorrang. — Gevolg.*

II. *Burgerlijke eisch. — Verjaring. — Schorsing. — B.W. van 1 Mei 1944. — Opgeheven: B.W. van 19 Maart 1945.*

III. *Stilstaan. — Parkeeren en stationneeren. — Begrip. — Wegcode, art. 63 en 64. — Niet-toepaselijk op stilstaande voertuigen.*

I. De voorrang van den weggebruiker van den hoofdweg is, in principe absoluut. De weggebruiker van den secundairen weg moet den doorgang vrijlaten. Daaruit volgt dat de weggebruiker van den hoofdweg geen geluidssignaal moet geven bij het naderen van den secundairen weg. In de bebouwde kommen, ten andere, zijn geluidssignalen slechts toegelaten wanneer geen ander middel kan aangewend worden om een dreigend onheil te voorkomen.

II. Alle verjaringen van eisch in burgerlijke en handelszaken — bijgevolg, ook deze voortspruitende uit een misdrijf tegen de wet en de verordeningen betreffende de politie op het vervoer — werden geschorst bij B.W. van 1 Mei 1944. Deze bepalingen werden opgeheven bij B.W. van 19 Maart 1945, opheffing die, evenwel, pas van kracht werd den dag van de bekendmaking van het besluit, zijnde: 1 April 1945.

III. In tegenstelling met stilstaande, zijn de stationneerende voertuigen deze, die langer blijven stilstaan dan noodig is hetzij voor het instijgen of

het uitstijgen van personen of van dieren, hetzij voor het laden of het lossen van goederen, en waarvan de bestuurder aanwezig is.

Parkeerende voertuigen zijn deze, op den openbaren weg achtergelaten, buiten aanwezigheid van den eigenaar of van den bestuurder, die in staat zijn ze te verplaatsen op de vordering van een bevoegden agent.

Art. 63 en 64 van de Wegcode zijn niet toepasselijk op stilstaande voertuigen.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 2e Kamer, 19 Juni 1946.

Kol. 558

2. *Verkeer. — Langs rails voortbewegende voertuigen. — Recht van voorrang. — Omvang van dit recht.*

Het door de wet aan de langs rails voortbewegende voertuigen toegekend recht van voorrang beteekent niet, dat de geleider van een dergelijk voertuig ontslagen is van de verplichting om alle door de wet en de omstandigheden geboden voorzorgsmaatregelen in acht te nemen.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 5 September 1946.

Kol. 621

3. *Verkeer. — Voorrang. — Kruising. — Wegen van zelfde reeks. — Weggebruiker komende van rechts. — Links rijdende. — Overtreding art. 29, 4° verkeersreglement. — Recht op voorrang op gansch de breedte. — Verantwoordelijkheid te verdeelen in de helft.*

Bij kruising van wegen van zelfde reeks, heeft de weggebruiker, die van rechts komt, den voorrang, zelfs als hij art. 29, 4° van het verkeersreglement overtreedt en links op de hoofdweg rijdt, daar de weggebruiker van den secundairen weg gehouden is den doortocht over de geheele breedte van den hoofdweg vrij te laten.

Daar de weggebruiker van den hoofdweg inbreuk heeft gepleegd op de bepaling voorzien bij art. 29, 4° van het verkeersreglement, dient hij voor een deel der verantwoordelijkheid in te staan, die op de helft kan bepaald worden.

September 1946.

Kol. 330

4. *Verkeer. — Art. 3, par. II van het K.B. van 1 Februari 1934. — Openbaar plein. — Criterium.*

Meestal wordt door de rechtspraak en de rechtsleer aangenomen, dat van een openbaar plein kan gesproken worden, wanneer het een oppervlakte beslaat van een zekere uitgestrektheid, die niet door verhoogde wandelwegen bezet is, waardoor het verkeer in alle richtingen onmogelijk wordt gemaakt, of waar bijzondere signalen het verkeer in alle richtingen ter plaatse verbieden. Het bestaan of het niet bestaan ter plaatse van bestanddeelen, waaruit het inzicht blijkt van het verkeer te kanalisieren, zou als een meer objectief criterium kunnen dienen. Om te weten of een oppervlakte, waarop een verhoogde wandelweg bestaat, een openbaar plein vormt, hangt uitsluitend af van de oppervlakte, die door de verhoogde wandelweg niet bezet is.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3de Kamer, 14 November 1946.

Kol. 1303

5. I. *Verkeer. — K.B. van 1 Februari 1934. — Artt. 36 en 96. — Voorsteken op aansluitingen. — Geen kenbaarmaking van richtingwijziging door voorafrijdenden weggebruiker. — Theoretische fout.*

II. *Verkeer. — Art. 96 K.B. van 1 Februari 1934.*

— *Verplichte kenbaarmaking van richtingwijziging.*

I. De weggebruiker, die op een aansluiting voortsteekt, begaat een overtreding op art. 36 van het K.B. van 1 Februari 1934, die hem voor het eventueel daardoor ontstane ongeval aansprakelijk stelt. De afwezigheid of de laattijdigheid van het te geven signaal door den voorafrijdenden weggebruiker, die wil afwijken, is slechts een theoretische fout, ontstaan nadat de eigenlijke oorzaak van het ongeval reeds is verwekt.

II. De bestuurder van een voertuig, die zijn richting wil wijzigen, is gehouden zulks kenbaar te maken, zelfs in het geval, dat zich op den weg geen andere weggebruikers bevinden.

Correctionele Rechtbank te Oudenaarde, 24 Januari 1947.

Kol. 882

6. *Verkeer. — Art. 36 K.B. van 1 Februari 1934. — Verplichtingen van den weggebruiker die wil inslaan.*

Het verbod, dat aan den weggebruiker betreffende het voorsteken door art. 36 van het K.B. van 1 Februari 1934 wordt opgelegd, primeert, i.d.z. dat de weggebruiker, die wil inslaan, alleen moet nalaten den weg af te snijden van dezen, die normaal zijn weg vervolgt.

Correctionele Rechtbank te Leuven, (Zetelende in beroep), 1 Februari 1947.

Kol. 851

7. *Verkeer. — Openbaar plein. — Einde van de voortstekingsbeweging. — Oorzakelijk verband tusschen overtreding en aanrijding.*

Is geen openbaar plein de plaats, waar het verkeer door verhoogde wandelwegen en vluchtheuvels gekanaliseerd is in rijwegen van ongeveer dezelfde breedte als de daarop uitlopende zijwegen.

Een voortstekingsbeweging is slechts geëindigd wanneer de voorsteker zijn reglementaire plaats heeft ingenomen.

De overtreding van het verkeersreglement vermindert de aansprakelijkheid niet van diengenen die de grootste overtreding begaat, wanneer er tusschen de eerste overtreding en de aanrijding geen oorzakelijk verband bestaat.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 2de Kamer B., 6 Maart 1947.

Kol. 1043

8. *Verkeer. — Rijweg met enkele richting. — Weggebruiker niet verplicht de rechterkant van de weg te houden.*

De weggebruiker, die op een rijweg met enkele richting de rechterkant van de rijweg niet houdt, begaat geen fout, daar hij het komen van een weggebruiker uit tegenovergestelde richting niet moet verwachten.

Hof van Beroep te Brussel, 3de Kamer, 18 Juni 1947.

Kol. 1358

VERKOOP VAN ONROERENDE GOEDEREN

1. *Verkoop van onroerende goederen. — Herverveiling wegens verzuim. — Twee afzonderlijke verkoopen. —*

II. *Verkoop van onroerende goederen. — Herverveiling wegens verzuim. — Twee afzonderlijke verkoopen. — Notaris. — Honoraria. — Verschuldigd voor beide verkoopen.*

III. *Verkoop van onroerende goederen. — Herverveiling wegens verzuim. — Notaris. — Fout wegens toewijzing aan niet kapitaalkrachtigen koper. — Geen fout.*

I. De herveiling wegens verzuim (van den eersten koper) is geen voortzetting van den eersten verkoop, doch is een nieuwe verkoop. Zulks is zeker het geval, wanneer in het lastenkohier bepaald wordt, dat bij herveiling wegens verzuim de verkoper zich het recht voorbehoudt den verkoop als nietig te beschouwen zonder de ontbinding of de verbreking te moeten vervolgen of zonder den koper gerechtelijk tot betaling te dwingen of eindelijk zonder tot rouwkoop te moeten overgaan.

II. Uit het feit dat bij herveiling wegens verzuim er twee verschillende en volledige verkoopen zijn spruit voort, dat de notaris aanspraak kan maken op de honoraria, verschuldigd voor beide verkoopen.

III. De notaris, die op een publieke veiling een eigendom toewijst aan een persoon, die niet kapitaalkrchtig is, begaat geen fout omdat hij tevoren geen inlichtingen over de solvabiliteit van den koper heeft ingewonnen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3de Kamer, 2 Juli 1946.

Kol. 465

2. *Openbare verkoop van onroerend goed. — Voorwaardelijke toewijzing. — Interpretatie.*

Wanneer in een akte van openbare verkoop van een eigendom vermeld staat dat op een eerste zitting dit eigendom voorwaardelijk wordt toegewezen aan een koper, dient deze term uitgelegd te worden in den zin van « voorloopig toegewezen », wanneer de feitelijke omstandigheden der zaak van dien aard zijn dat deze interpretatie zich opdringt.

Art. 1178 B.W. blijft dus in deze omstandigheden vreemd aan de verhoudingen tusschen partijen.

VERJARING (in burgerlijke zaken)

1. *Verjaring. — Art. 2265 B.W. — Verkrijging uit kracht van een wettige titel vereist naast bezit te goeder trouw.*

Voor de verkrijging van de eigendom van een onroerend goed door verjaring is krachtens art. 2265 B.W. bezit te goeder trouw gedurende een termijn van tien of twintig jaar niet voldoende; het onroerend goed moet bovendien uit kracht van een wettige titel zijn verkregen.

Burgerlijke Rechtbank te Oudenaarde, 18 Februari 1947.

Kol. 1076

VERVOER

1. *Vervoer. — Verjaring. — Rechtsvordering tot betaling van den vervoerprijs. — Korte verjaring toepasselijk. — Eedsopdracht niet ontvankelijk.*

De korte verjaring van zes maanden, voorzien bij art. 9 van de wet op het vervoercontract, is toepasselijk op de vordering tot betaling van den vervoerprijs.

De opdracht van den beslissenden eed, slaande op het al dan niet verschuldigd zijn van den vervoerprijs, is niet ontvankelijk om het wettelijk vermoeden te bestrijden voortspruitende uit de verjaring.

Rechtbank van Koophandel te St. Niklaas, 2de Kamer, 13 November 1946.

Kol. 404

VERZEKERING

Zie : Arbeidsongeval.

WERKRECHTERSRAAD

Zie ook : Dienstkontraakt.

1. *Werkrechtersraad. — Beroep door pleitbezorger. — Beroep op zeventienden dag volgend op de betekening.*

De pleitbezorger heeft het recht niet een verklaring van beroep te doen tegen een vonnis van het Arbeidsgerecht zonder bijzondere volmacht.

De verklaring van beroep afgelegd den zeventienden dag na de betekening is laattijdig.

WETGEVING

Zie : Oorlog.

ZEE- EN BINNENVAARTRECHT

1. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Bevrachtingsovereenkomst. — Oorlogsfeit. — Betaling vrachtprijs. — Tegenstrijdigheid der beweegredenen.*

Wanneer een bevrachtingsovereenkomst werd afgesloten en de rederij in de onmogelijkheid is gesteld de vervoerde goederen ter bestemming te brengen, omdat zij vanwege een oorlogvoerende macht bevel kreeg de lading aan een derde te bestellen, bestaat er tegenstrijdigheid in de beweegredenen van een arrest, waarin van den eenen kant wordt aangenomen dat de rederij gemachtigd is den prijs van het vervoer te eischen die volgens de clausules van de bevrachtingsovereenkomst aan de rederij verschuldigd is vanaf de overhandiging van het cognossement, terwijl van den anderen kant ditzelfde arrest beslist dat ingevolge het bevel van de oorlogvoerende macht de bevrachtingsovereenkomst moet beschouwd worden als ontbonden « ex tunc ».

Wegens deze tegenstrijdigheid in de beweegredenen dient het arrest verbroken.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 3 October 1946.

Kol. 188

2. *Rivierbevrachting. — Liggeld. — Gemengd karakter. — Overmacht na verstrijken van laattijd. — Art. 1302 al. 2 BWb.*

In den regel loopen de ligdagen onafgebroken door en worden niet geschorst, wanneer na den laattijd te hebben laten verstrijken, de inlader door overmacht wordt verhinderd vroeger met de lading gereed te zijn. De schipper heeft echter geen aanspraak op liggeld wanneer hijzelf, afgezien van de vertraging van den inlader, alleszins door overmacht verhinderd zou zijn geweest de laadplaats te verlaten of zijne bestemmingsplaats te bereiken, omdat er alsdan geen causaal verband bestaat tusschen de vertraging van den inlader en het door den schipper geleden verlies.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 5de Kamer, 4 Juli 1946.

3. *Rivierbevrachting. — Art. 23 Wet van 5 Mei 1936. — Overmacht na ingang der ligdagen. — Verzuim of nalatigheid van geadresseerde. — Overliggelden verschuldigd.*

De geadresseerde die zich op overmacht, namelijk op oorlogsgebeurtenissen beroept, welke ontstaan is na het verstrijken der losdagen, dient de gevolgen dezer overmacht voor zijn rekening te nemen, daarluidens art. 23 van de wet van 5 Mei 1936 de overliggelden onafgebroken doorloopen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 4de Kamer, 15 Maart 1946.

Kol. 287

4. *Verjaring. — Schorsing. — Besluitwet 1 Mei 1944. — Aanvang. — Rivierbevrachting. — Vervoer van grondstoffen ten behoeve van den vijand. — Art. 115, al. 4 SWb. — Openbare orde.*

De schorsing der verjaringen, afgekondigd door de Besluitwet van 1 Mei 1944, is toepasselijk « naarmate het grondgebied wordt bevrijd ». De vaststelling van de gedeeltelijke bevrijdingen van het grondgebied is aan de rechtbanken overgelaten.

Een bevrachtingsovereenkomst, hebbende tot voorwerp het vervoer van grondstoffen voor de Duitse Wehrmacht, indien vrijelijk aangegaan door de partijen, is strijdig met de openbare orde en kan geen uitwerking hebben.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 5de Kamer, 4 September 1946.

Kol. 160

5. *Aanvaring. — Voorwaarde van strafbaarheid. — Overmacht.*

Is niet strafbaar het feit dat een steiger werd beschadigd door aanraking van een schip wanneer dit schip op behoorlijke wijze aan de kaai was vastgemaakt en de aanvaring in hoofde van den schipper dient aangezien als een geval van overmacht.

Zijn evenmin strafbaar de handelingen van schippers die misschien de aanleiding geweest zijn tot de aanvaring en de beschadiging van den steiger, doch die zelf den steiger niet hebben aangeraakt.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 2de Kamer, 28 Mei 1946.

Kol. 159

6. *Binnenvaartrecht. — Averij-grosse. — Verbreking van de gemeenschap van schip en lading. — Wanneer? — Gevolgen.*

De omslag van averij-grosse berust op het beginsel dat de eigenaars van schip, vracht en lading een wettelijke vereeniging vormen tot het gemeenschappelijk dragen van de gevolgen van de buitengewone maatregelen, die gedurende de reis tot gemeen behoud hunner goederen worden genomen.

De gemeenschap van schip en lading houdt op als de ontlading der koopwaar definitief is. Derhalve, wanneer na het zinken van het schip, de koopwaar in een ander schip wordt overgeladen en naar de bestemmingsplaats doorgestuurd, zijn alleen de kosten van het overladen der koopwaar averij-grosse uitgaven, omdat zij ten gemeenen bate van schip en lading worden gedaan.

De kosten van het lichten van het gezonken schip en van de wederverzending der koopwaar zijn als particuliere averij te beschouwen. Zij kunnen niet als fictieve, in de plaats gestelde averij-grosse uitgaven worden aangemerkt.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 12de Kamer, 4 Juli 1945.

Kol. 192

7. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Binnenvaartrecht. — Schade veroorzaakt door schip.*

Is voldoende gemotiveerd, een beslissing waardoor wordt vastgesteld dat een schipper op « behoorlijke en regelmatige » wijze zijn schip had vastgemaakt aan de kaai.

Hieruit volgt dat naar het oordeel van den rechter deze schipper geen enkele fout heeft begaan.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 28 Oktober 1946.

Kol. 489

8. *Rivierbevrachting. — Tekort. — Weging door automatische weegtoestellen. — Art. 12 wet 5 Mei 1936. — Toepasselijkheid. — Voorwaarden.*

Behoudens strijdige bepaling in het bevrachtingscontract is de schipper niet gehouden de gewichtscijfers, welke uitsluitend door automatische weeg-

toestellen worden bekomen, als juist te erkennen. De schipper moet echter bewijzen dat hij de hoeveelheden heeft afgeleverd, welke hij zonder voorbehoud heeft erkend binnen boord te hebben genomen, en moet het initiatief nemen van de contradictoire vaststelling. Derhalve, wanneer hij bij de lossing de weging zonder protest laat geschieden door middel van automatische weegtoestellen, moet hij worden geacht af te zien van de bevoegdheid, die hem door art. 12 van de wet op de rivierbevrachting wordt verleend, en genoegen te nemen met de weging van den geadresseerde.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1ste Kamer, 29 October 1946.

Kol. 695

9. *Zeevaartrecht. — Aanvaring.*

I. De pas voor Vlissingen en de Schoone Waardin wordt als een breedvaarwater beschouwd. Dienengevolge is er geen verplichting de stuurboordzijde van die pas te houden.

Nochtans, blijft de gewoonte behouden in deze pas de stuurboordzijde te bewaren.

II. Artikel 18 van de Bepalingen tot voorkoming van aanvaringen op zee, blijft in deze pas van toepassing.

Wanneer twee stoomboten door hun vlak tegenover liggende koersen bijna recht tegen elkaander insturen, en als er bij het behoud der gestuurde koersen gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beide schepen naar stuurboord houden.

Raad voor de Scheepvaart, 19 Mei 1947.

Kol. 1359

10. *Zeerecht. — Art. 91, BK. II, Wetb. van Koophandel. — Cognossement. — Beding van toewijzingsbevoegdheid aan buitenlandse rechtbanken. — Geldigheid.*

Het cognossementsbeding, waarbij partijen overeenkomen de beslechting van geschillen, die naar aanleiding van de uitvoering van het cognossement kunnen ontstaan, aan buitenlandse rechtbanken op te dragen, — met de verplichting de bepalingen van art. 91 b.k. II van het Belg. Wetboek van Koophandel toe te passen —, is geen beding, dat vrijstelling van de bepaling van openbare orde kan medebrengen, doch enkel een beding met toewijzing van bevoegdheid.

Een beding van toewijzing van bevoegdheid aan een buitenlandse rechtbank zou het beginsel van openbare orde bij art. 91 voorzien enkel dan schenden, indien het ook naar een buitenlandse wetgeving, op dat punt in strijd met de Belgische wet, zou verzenden.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 19 December 1946.

Kol. 745

11. *Bindende beoordeeling van den rechter. — Zee-recht. — Twee opeenvolgende strandingen. — Oorzaken. — Oorlogsfeit en fout van kapitein. — Geen verband tusschen beide oorzaken.*

De beoordeeling van den rechter is bindend, wanneer hij, steunende op beschouwingen van feitelijken aard, beslist heeft, dat, zoo er onder de oorzaken van de eerste stranding een oorlogsfeit voorkomt zulks niet meer waar is voor de tweede stranding, die niet in verband staat met een oorlogsfeit en als eenige oorzaak heeft een fout van den kapitein van het schip.

Hof van Verbreking, 1ste Kamer, 19 December 1946.

Kol. 730

CHRONOLOGISCHE TAFEL DER RECHTSPRAAK

1943

Maart 30 - Hof Brussel - Aansprakelijkheid. -	369
Nov. 2 - Burg. Rb Leuven - Echtscheiding. -	261
Dec. 15 - Burg. Rb. Leuv. - Belastingen. -	227

1944

Feb. 15 - Burg. Rb. Mech. - Belastingen. -	624
Maart 21 - Hof Gent - Belastingen. -	846
April 22 - Hof Brussel - Onrechtmatige Verrijking. -	223

1945

Febr. 26 - Hof Gent - Administratief Recht. -	397
April 19 - Burg. Rb. Kort. - Aansprakelijkheid. -	286
Juli 4 - Rb. Kph. Antw. - Zee- en Binnenvaartrecht. -	192
Juli 13 - Corr. Rb. Antw. - Fiscaal Recht. -	787
Juli 20 - Corr. Rb. Antw. - Fiscaal Recht. -	289
Aug. 7 - Burg. Rb. Antw. - Bevoegdheid. -	163
Sept. 26 - Vredege. Antw. - Huur en Verhuur -	229
Sept. 26 - Krijgsr. Brugge - Smaad. -	203
Oct. 2 - Rb. Kph. Antw. - Scheepvaart. -	zz1045
Nov. 18 - Verbr. - Epuratie. -	425
Nov. 26 - Burg. Rb. Brug- - Art. 188 W.B.R. -	685
Nov. 26 - Burg. Rb. Brug- - Telastlegging. -	685
Nov. 26 - Burg. Rb. Brug- - Sequestratie. -	685
Nov. 29 - Burg. Rb. Antw. - Fiscaal Recht. -	627
Dec. 6 - Corr. Rb. Ouden. - Amnestie. -	630
Dec. 11 - Werk. R. Antw. - Dienstkontrakt. -	824

1946

Febr. 14 - Vredege. Ekeren - Arbeidsongeval. -	201
Maart 14 - Vredege. Antw. - Huur en Verhuur. -	439
Maart 15 - Rb. Kph. Antw. - Zee- en Binnenvaartrecht. -	287
Maart 20 - Vredege. Antw. - Huur en Verhuur. -	138
Maart 23 - Vredege. Leuv. - Bewijs. -	635
Maart 23 - Burg. Rb. Den-dermonde - Oorlog. -	471
Maart 23 - Vredege. Leuv. - Mede-eigendom. -	635
Maart 23 - Burg. Rb. Den-dermonde - Gedwongen Verkoop. -	471
Maart 23 - Burg. Rb. Den-dermonde - Besluitwet 10 Jan. 1941. -	471
Maart 29 - Krijgsr. Mech. - Art. 115 S.W.B. -	264
April 10 - Burg. Rb. Brug- - Epuratie. -	943
April 16 - Burg. Rb. Antw. - Sequestratie. -	783
April 24 - Rb. Kph. St Ni-dermonde - Handelsvertegenwoordigers. -	198
April 24 - Krijgsr. Antw. - Art. 115 S.W.B. -	101
April 29 - Rb. Kph. Bruss. - Aansprakelijkheid. -	97

Mei 4 - Burg. Rb. Gent - Echtscheiding. -	763
Mei 6 - Verbr. - Strafvordering. -	677
Mei 7 - Vredege. Berchem - Handelaar. -	140
Mei 7 - Vredege. Berchem - Huur en verhuur. -	140
Mei 23 - Corr. Rb. Ouden. - Art. 418 S.W.B. -	979
Mei 23 - Verbr. - Overeenkomsten. -	935
Mei 23 - Verbr. - Verkoop op afbetaling. -	935
Mei 23 - Verbr. - Verkoop eener roerende zaak. -	935
Mei 23 - Verbr. - Beding van Eigendomsvoorbehoud. -	935
Mei 24 - Krijgsr. Leuven - Epuratie. -	792
Mei 27 - Verbr. - Belastingen. -	1229
Mei 27 - Verbr. - Art. 71 S.W.B. -	941
Mei 29 - Burg. Rb. Antw. - Aansprakelijkheid. -	531
Mei 29 - Rb. Kph. St Nikl. - Overeenkomsten. -	75
Juni 1 - Rb. Kph. Gent - Koop en Verkoop. -	1074
Juni 13 - Vredege. Ekeren - Administratief Recht. -	332
Juni 15 - Hof Gent - Strafvordering. -	815
Juni 19 - Burg. Rb. Hass. - Schenkingen en Testamenten. -	946
Juni 19 - Rb. Kph. St Nikl. - Verkeer. -	558
Juni 24 - Verbr. - Belastingen. -	1200
Juni 25 - Burg. Rb. Tong. - Belastingen. -	1038
Juni 29 - Vredege. Zandh. - Huur en Verhuur. -	884
Juli 1 - Hof Gent - Epuratie. -	751
Juli 2 - Burg. Rb. Mech. - Overeenkomsten. -	129
Juli 2 - Burg. Rb. Antw. - Verkoop v. Onroerende Goederen. -	465
Juli 3 - Burg. Rb. Hass. - Sequestratie. -	754
Juli 4 - Rb. Kph. Antw. - Zee- en Binnenvaartrecht. -	94
Juli 8 - Verbr. - Amnestie. -	21
Juli 8 - Burg. Rb. Antw. - Huur en Verhuur. -	262
Juli 8 - Verbr. - Middelen tot Verbreking. -	19
Juli 8 - Verbr. - Strafvordering. -	71
Juli 10 - Rb. Kph. St Nikl. - Dienstkontrakt. -	99
Juli 10 - Burg. Rb. Antw. - Onrechtmatige Verrijking. -	22
Juli 11 - Hof Luik - Strafvordering. -	259
Juli 11 - Hof Brussel - Aansprakelijkheid. -	125
Juli 13 - Hof Luik - Verkoop van onroerende goederen. -	367
Juli 22 - Vredege. Ouden. - Pacht. -	231
Juli 24 - Rb. Kph. Antw. - Overeenkomsten. -	429
Juli 24 - Rb. Kph. Antw. - Vennootschap. -	429
Juli 24 - Rb. Kph. Antw. - Bevoegdheid. -	129
Aug. 1 - Burg. Rb. Tong. - Vaderschap en afstamming. -	24
Aug. 8 - Verbr. - Strafvordering. -	593
Aug. 8 - Verbr. - Strafvordering. -	122
Aug. 8 - Verbr. - Strafvordering. -	119
Aug. 13 - Burg. Rb. Brug- - Bevoegdheid. -	525
Aug. 29 - Krijgsr. Antw. - Hulp aan de vijand. -	26
Sept. 2 - Hof Gent - Epuratie. -	942
Sept. 4 - Rb. Kph. Antw. - Zee- en Binnenvaartrecht. -	160

Sept. 5 - Verbr.	- Militaire Strafvor- dering. -	124	Nov. 14 - Vredege. Ekeren - Huur en Verhuur. -	540	
Sept. 5 - Verbr.	- Strafvordering. -	123	Nov. 14 - Verbr.	- Voorziening in ver- breking. -	487
Sept. 5 - Verbr.	- Verkeer. -	621	Nov. 14 - Rb. Kph. Gent	- Verkeer. -	1303
Sept. 10 - Vredege. Kontich - Administratief Recht. -		562	Nov. 16 - Hof Luik	- Epuratie. -	401
Sept. 12 - Burg. Rb. Brug-- ge	Huur en Verhuur. -	786	Nov. 20 - Burg. Rb. Hass.	- Arbeidsongeval. -	495
Sept. 20 - Corr. Rb. Ouden.	- Verkeer. -	330	Nov. 21 - Rb. Kph. Gent	- Vennootschap. -	985
Sept. 23 - Burg. Rb. Ouden.	- Echtscheiding. -	370	Nov. 21 - Rb. Kph. Gent	- Art. 1793 B. W.	790
Sept. 26 - Verbr.	- Arbeidsongeval. -	91	Nov. 21 - Rb. Kph. Gent	- Retentierecht. -	790
Sept. 26 - Verbr.	- Middelen tot Ver- breking. -	622	Nov. 21 - Rb. Kph. Gent	- Prijsbeheersching. -	985
Sept. 26 - Verbr.	- Aansprakelijkheid. -	622	Nov. 21 - Rb. Kph. Gent	- Beslissende Eed. -	790
Sept. 30 - Verbr.	- Milit. Strafvorde- ring. -	152	Nov. 22 - Rb. Kph. Antw.	- Afwezigheid. -	915
Sept. 30 - Verbr.	- Omkoping. -	149	Nov. 22 - Rb. Kph. Antw.	- Oorlog. -	915
Sept. 30 - Verbr.	- Strafvordering. -	187	Nov. 22 - Rb. Kph. Antw.	- Handelsfonds. -	915
Sept. 30 - Verbr.	- Strafvordering. -	157	Nov. 25 - Verbr.	- Fiscaal Recht. -	523
Sept. 30 - Verbr.	- Strafvordering. -	154	Nov. 25 - Verbr.	- Fiscaal Recht. -	591
Sept. 30 - Verbr.	- Strafvordering. -	155	Nov. 25 - Verbr.	- Strafvordering. -	869
Oct. 3 - Verbr.	- Eigendom. -	217	Nov. 25 - Verbr.	- Strafvordering. -	841
Oct. 3 - Verbr.	- Zee- en Binnen- vaartrecht. -	188	Nov. 25 - Verbr.	- Strafvordering. -	423
Oct. 8 - Krijgshof Antw. - Art. 115 S.W.B. -		552	Nov. 27 - Hof Luik	- Advocaat. -	490
Oct. 9 - Burg. Rb. Brug-- ge	- Epuratie. -	595	Nov. 27 - Hof Brussel	- Bevoorrading. -	750
Oct. 9 - Burg. Rb. Hass. - Overeenkomsten. -		325	Nov. 28 - Hof Gent	- Epuratie. -	494
Oct. 14 - Verbr.	- Milit. Strafvorde- ring. -	191	Nov. 28 - Verbr.	- Erfenissen. -	1036
Oct. 14 - Verbr.	- Milit. Strafvorde- ring. -	220	Nov. 28 - Verbr.	- Erfenissen. -	1033
Oct. 14 - Verbr.	- Strafvordering. -	218	Nov. 28 - Verbr.	- Middelen tot Ver- breking. -	1033
Oct. 14 - Verbr.	- Strafvordering. -	281	Nov. 30 - Burg. Rb. Veur-- Antwerpen	- Erfenissen. -	816
Oct. 14 - Verbr.	- Strafvordering. -	221	Dec. 2 - Werkr. v. Ber. - Werkrechtersraad. -		827
Oct. 14 - Verbr.	- Strafvordering. -	255	Dec. 3 - Hof Gent	- Amnestie. -	679
Oct. 15 - Burg. Rb. Antw. - Sociale Wetgeving.		555	Dec. 4 - Hof Brussel	- Beroep. -	780
Oct. 16 - Rb. Kph. St Nikl. - Koop en Verkoop. -		529	Dec. 9 - Verbr.	- Administratief Recht. -	842
Oct. 17 - Rb. Kph. Brugge - Faillissement. -		1016	Dec. 9 - Verbr.	- Epuratie. -	811
Oct. 17 - Burg. Rb. Turnh. - Revindicatie. -		402	Dec. 9 - Verbr.	- Militaire Strafvor- dering. -	871
Oct. 18 - Burg. Rb. Leuv. - Gedeeltelijke Uit- winning. -		526	Dec. 11 - Hof Gent	- Betaling. -	910
Oct. 22 - Vredege. Kontich - Huur en Verhuur. -		374	Dec. 12 - Verbr.	- Motiveering. -	617
Oct. 22 - Krijgsraad Antw. - Art. 115 S.W.B.		533	Dec. 12 - Verbr.	- Voorziening in Verbreking. -	594
Oct. 23 - Vredege. Antw. - Arbeidsongeval. -		435	Dec. 12 - Vredege. Ekeren - Huwelijksrecht. -		733
Oct. 23 - Vredege. Antw. - Huur en Verhuur. -		270	Dec. 14 - Verbr.	- Scheepvaart. -	461
Oct. 24 - Verbr. - Arbeidsongeval. -		284	Dec. 17 - Burg. Rb. Antw. - Bevoegdheid. -		849
Oct. 24 - Vredege. Ekeren - Huur en Verhuur. -		440	Dec. 18 - Hof Gent	- Belastingen. -	907
Oct. 24 - Verbr. - Arbeidsovereen- komst. -		255	Dec. 18 - Vredege. Boom - Auteursrecht. -		671
Oct. 24 - Verbr. - Motivering. -		255	Dec. 19 - Verbr.	- Zee- en Binnen- vaartrecht. -	745
Oct. 24 - Verbr. - Beroep. -		255	Dec. 19 - Verbr.	- Zee- en Binnen- vaartrecht. -	730
Oct. 28 - Verbr. - Art. 115 S.W.B.		463	Dec. 19 - Verbr.	- Bewijs. -	727
Oct. 28 - Verbr. - Strafvordering. -		549	Dec. 19 - Verbr.	- Pacht. -	727
Oct. 28 - Verbr. - Strafvordering. -		396	Dec. 23 - Werkr. R. Antw. - Dienstkontrakt. -		954
Oct. 28 - Verbr. - Zee- en Binnen- vaartrecht. -		489	Dec. 24 - Krijgsr. Brugge - Militaire Strafvor- dering. -		861
Oct. 29 - Rb. Kph. Antw. - Zee- en Binnen- vaartrecht. -		695	Dec. 24 - Hof Brussel	- Rechtsvordering en Bevoegdheid. -	813
Oct. 29 - Rb. Kph. Antw. - Art. 173 W.B.R.		632	Dec. 31 - Rb. Kph. Aalst - Handelsdaad. -		690
Oct. 29 - Rb. Kph. Antw. - Sequestratie. -		632	Dec. 31 - Rb. Kph. Aalst - Overeenkomsten. -		820
Nov. 6 - Burg. Rb. Hass. - Arbeidsongeval. -		495	Dec. 31 - Rb. Kph. Aalst - Bevoegdheid. -		820
Nov. 6 - Hof Luik	- Epuratie. -	400	Dec. 31 - Rb. Kph. Aalst - Bevoegdheid. -		690
Nov. 13 - Burg. Rb. Antw. - Belastingen. -		1242			
Nov. 13 - Verbr.	- Epuratie. -	365			
Nov. 13 - Verbr.	- Hulp aan de vij- and. -	361			
Nov. 13 - Verbr.	- Strafvordering. -	393			
Nov. 13 - Rb. Kph. St Nikl. - Vervoer. -		404			
Nov. 13 - Verbr.	- Voorziening in ver- breking. -	521			
Nov. 13 - Verbr.	- Nationaliteit. -	521			

1947

Jan. 6 - Verbr.	- Strafvordering. -	748
Jan. 6 - Verbr.	- Strafvordering. -	669
Jan. 8 - Burg. Rb. Hass. - Taalgebruik. -		880
Jan. 8 - Burg. Rb. Hass. - Onrechtmatige Verrijking. -		912
Jan. 8 - Krijgshof Luik - Art. 118bis S.W.B.		682
Jan. 10 - Hof Gent	- Revindicatie. -	872
Jan. 10 - Hof Gent	- Art. 2279 B. W.	872

1947

Jan. 6 - Verbr.	- Strafvordering. -	748
Jan. 6 - Verbr.	- Strafvordering. -	669
Jan. 8 - Burg. Rb. Hass.	- Taalgebruik. -	880
Jan. 8 - Burg. Rb. Hass.	- Onrechtmatige Verrijking. -	912
Jan. 8 - Krijgshof Luik	- Art. 118bis S.W.B.	682
Jan. 10 - Hof Gent	- Revindicatie. -	872
Jan. 10 - Hof Gent	- Art. 2279 B. W.	872

Jan. 11 - Vrede. St Jans-- Huur en Verhuur. - 764	Maart 6 - Verbr. - Strafvordering. - 675
Jan. 13 - Hof Gent - Beroep, Vrijwaring, Tusschenkomst. - 781	Maart 11 - Burg. Rb. Ant-- Belastingen. - 1014
Jan. 14 - Rb. Kph. Antw.- Handelsdaad - Lastgeving. - 1204	Maart 11 - Krijgsr. Hass.- Taalgebruik. - 1206
Jan. 17 - Vrede. Bering. - Huur en Verhuur. - 793	Maart 19 - Rb. Kph. Sint Aansprakelijkheid. - 1110
Jan. 17 - Corr. Rb. Brugge- Strafvordering. - 626	Niklaas
Jan. 21 - Rb. Kph. Aalst - Arbitrage. - 988	Maart 20 - Vrede. Brecht- Administratief recht. - 1177
Jan. 21 - Rb. Kph. Aalst - Vennootschappen. - 950	Maart 20 - Corr. Rb. Leuv.- Strafvordering. - 983
Jan. 22 - Vrede. Antw. - Huur en Verhuur. - 828	Maart 24 - Burg. Rb. Brus.- Beroep. - Voorbe-reidend vonnis. - 945
Jan. 24 - Burg. Rb. Antw.- Sequestratie. - 818	Maart 26 - Burg. Rb. Gent- Erfenissen. - 1173
Jan. 24 - Corr. Rb. Ouden.- Verkeer. - 882	Maart 26 - Burg. Rb. Has.- Taalgebruik. - 1326
Jan. 25 - Vrede. Leuven - Huur en Verhuur. - 1080	Maart 31 - Verbr. - Art. 389 S.W.B. - 1131
Jan. 27 - Krijgsr. Mech. - Art. 115 S.W.B. - 852	April 1 - Krijgsr. Kortr.- Strafvordering. - 1237
Jan. 29 - Krijgsr. Antw. - Strafvordering. - 952	April 1 - Vrede. Berch.- Afwezigheid. - 1207
Jan. 29 - Burg. Rb. Hass.- Huur en Verhuur. - 1108	April 1 - Vrede. Berch.- Huur en verhuur. - 1207
Jan. 30 - Corr. Rb. Leuven- Vernieling van Dieren. - 914	April 2 - Hof Gent - Strafvordering. - 1009
Febr. 1 - Corr. Rb. Leuv.- Verkeer. - 851	April 2 - Hof Gent - Check zonder dekking 1009
Febr. 12 - Rb. Kph. Antw.- Koop en Verkoop. - 1334	April 16 - Burg. Rb. Ant-- Art. 161 W.B.R. 1172
Febr. 13 - Rb. Kph. Gent- Bediendenkontrakt. - 756	April 21 - Verbr. - Militaire strafvorde-ring 1133
Febr. 13 - Rb. Kph. Gent- Sequestratie. - 756	April 21 - Verbr. - Strafvordering. - 1103
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent- Rechterlijke In-richting. - 1039	April 21 - Burg. Rb. Den-- Internationaal pri-vaatrecht. - 1324
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent- Afpersing. - 1039	April 24 - Verbr. - Middelen tot Verbreking. - 1353
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent- Art. 240 S.W.B. - 1039	April 24 - Verbr. - Art. 464 W.B.R. 1225
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent- Bevoegdheid in Strafzaken. - 1039	April 24 - Verbr. - Middelen tot Verbreking. - 1225
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent- Verjaring in Strafzaken. - 1039	April 24 - Verbr. - Motivering. - 1225
Febr. 15 - Hof Brussel - Epuratie. - 779	April 24 - Verbr. - Overeenkomsten. - 1225
Febr. 17 - Verbr. - Militaire Strafvor-dering. - 1165	April 24 - Hof Gent - Schenkingen en testamenten. - 1071
Febr. 17 - Verbr. - Militaire Strafvor-dering. - 1101	April 26 - Rb. Kph. Gent - Vennootschappen. 1366
Febr. 17 - Verbr. - Militaire Strafvor-dering. - 905	April 26 - Krijgshof Gent - Ideale samenloop. 1138
Febr. 17 - Verbr. - Strafvordering. - 975	April 26 - Krijgshof Gent - Artt. 118bis en 121bis S.W.B. - 1137
Febr. 18 - Krijgsr. Leuven- Militaire Strafvor-dering. - 1081	April 26 - Krijgshof Gent - Strafvordering. - 1137
Febr. 18 - Burg. Rb. Brug-- Scheiding van Goe-deren. - 878	April 30 - Hof Gent - Strafvordering. - 1170
Febr. 18 - Burg. Rb. Ou-- Bewijs. - 1076	Mei 6 - Burg. Rb. Antw. - Huwelijksrecht. - 1362
Febr. 18 - Burg. Rb. Ou-- Overeenkomsten en denaarde Verjaring. - 1076	Mei 8 - Vrede. Antw. - Huur en verhuur. - 1143
Febr. 19 - Burg. Rb. Hass.- Faillissement. - 1050	Mei 9 - Verbreking - Revindicatie. - 1165
Febr. 19 - Hof Luik - Strafvordering. - 874	Mei 9 - Verbreking - Motivering en arbi-trage. - 1321
Febr. 21 - Vrede. Bering.- Arbeidsongeval. - 1113	Mei 13 - Burg. Rb. Ouden-- Erfdienstbaarheid. - 1364
Febr. 27 - Burg. Rb. Hass.- Sequestratie. - 1201	Mei 13 - Burg. Rb. Antw.- Huur en verhuur. - 1327
Febr. 27 - Krijgsh. Bruss.- Art. 121 S.W.B. 1106	Mei 19 - Raad v. Scheep-- Zee- en binnenvaart-vaart recht. - 1359
Febr. 27 - Burg. Rb. Hass.- Art. 153 W.B.R. - 1201	Mei 19 - Hof Gent - Strafvordering. - 1296
Maart 1 - Vrede. Leuv. - Pacht. - 1019	Mei 22 - Rb. Kph. Gent - Vennootschappen. - 1234
Maart 3 - Verbr. - Strafvordering. - 1008	Mei 22 - Vrede. Antw. - Belastingen. - 1242
Maart 3 - Verbr. - Strafvordering. - 1069	Mei 22 - Verbreking - Bevoegdheid en aan-leg. - 1293
Maart 3 - Verbr. - Militaire Strafvor-dering. - 1168	Mei 23 - Krijgsh. Antw. - Militaire strafvor-dering. - 1301
Maart 3 - Verbr. - Voorziening in Verbreking. - 1136	Mei 27 - Vrede. Oostende - Huwelijksrecht. - 1337
Maart 3 - Verbr. - Strafvordering. - 978	Juni 2 - Krijgsr. Mechelen - Art. 118bis S.W.B. en verjaring. - 1329
Maart 5 - Burg. Rb. Hass.- Rechterlijke Machting. - 1233	Juni 9 - Hof Brussel - Belastingen. - 1299
Maart 6 - Rb. Kph. Brus.- Verkeer. - 1043	Juni 18 - Hof Luik - Overeenkomsten. - 1355
	Juni 18 - Hof Brussel - Verkeer. - 1358